

Udskriftsdato: søndag den 11. januar 2026

VEJ nr 9632 af 15/06/2022 (Gældende)

Vejledning om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv

Ministerium: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Journalnummer: Indenrigs- og Boligmin., j.nr. 2019-2639

Senere ændringer til forskriften

BEK nr 1326 af 13/11/2025

Vejledning om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv

Kapitel 1. Indledning

- 1.1. Oversigt
- 1.2. Større ændringer i vederlagsbekendtgørelsen siden sidste vederlagsvejledning, vejledning nr. 9016 af 7. januar 2019
- 1.3. Anvendelsesområde

Kapitel 2. Vederlæggelse af regionsrådsmedlemmer

- 2.1. Den grundlæggende vederlæggelse
 - 2.1.1. Fast vederlag (bekendtgørelsens § 2)
 - 2.1.1.1. Hvad omfatter det faste vederlag? (§ 16, stk. 1, litra a-g, i lov om kommunernes styrelse)
 - 2.1.2. Tillægsvederlag (bekendtgørelsens § 3)
 - 2.1.3. Erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste (§ 16, stk. 5 og 6 i lov om kommunernes styrelse og bekendtgørelsens § 5)
 - 2.1.3.1. Hvornår ydes erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste?
 - 2.1.3.2. Dokumentation for tabet
 - 2.1.3.3. Udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste
- 2.2. Vederlæggelse af stedfortrædere i regionsrådet (bekendtgørelsens § 7)
- 2.3. Regionsrådets konstituerende møde (§ 16, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse)
- 2.4. Vederlæggelse af udvalgsmedlemmer (bekendtgørelsens §§ 8-11 og 14)
 - 2.4.1. Vederlæggelse af medlemmer af forretningsudvalget (bekendtgørelsens § 8)
 - 2.4.2. Vederlæggelse af medlemmer af særlige udvalg (bekendtgørelsens § 9)
 - 2.4.3. Vederlæggelse af udvalgsmedlemmer i regioner med udvalgsstyre (bekendtgørelsens § 14)
 - 2.4.4. Vederlæggelse af stedfortrædere i udvalg (bekendtgørelsens § 10)
 - 2.4.5. Funktionsvederlag som fungerende udvalgsformand (bekendtgørelsens § 11)
- 2.5. Vederlæggelse af regionsrådets næstformænd (bekendtgørelsens §§ 12 og 13)
 - 2.5.1. Vederlæggelse af næstformænd (bekendtgørelsens § 12)
 - 2.5.2. Vederlæggelse af fungerende næstformænd (bekendtgørelsens § 13)

Kapitel 3. Vederlæggelse af ikke-regionsrådsmedlemmer (§ 16 a i lov om kommunernes styrelse)

- 3.1. Diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste
 - 3.1.1. Hvilke hverv er omfattet af § 16 a i lov om kommunernes styrelse?
 - 3.1.2. Regionsrådets beslutning om ydelse af diæter og/eller erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til hverv omfattet af § 16 a i lov om kommunernes styrelse
 - 3.1.3. Diætsatsen
 - 3.1.4. Erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste

Kapitel 4. Godtgørelse af udgifter (§ 16, stk. 10-12, i lov om kommunernes styrelse)

- 4.1. Godtgørelse til regionsrådsmedlemmer
 - 4.1.1. Obligatorisk godtgørelse (§ 16, stk. 10, i lov om kommunernes styrelse)
 - 4.1.1.1. Befordringsgodtgørelse (§ 16, stk. 10, litra a, 1. led, i lov om kommunernes styrelse)
 - 4.1.1.2. Godtgørelse for fravær fra hjemstedet – fraværsgodtgørelse (§ 16, stk. 10, litra a, 2. led, i lov om kommunernes styrelse)

- 4.1.1.3. Godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter forbundet med et fysisk handicap (§ 16, stk. 10, litra b, i lov om kommunernes styrelse)
- 4.1.1.4. Godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter til pasning af syge nære pårørende (§ 16, stk. 10, litra c, i lov om kommunernes styrelse)
- 4.1.2. Fakultativ godtgørelse (§ 16, stk. 11, i lov om kommunernes styrelse)
 - 4.1.2.1. Godtgørelser efter § 16, stk. 10, i lov om kommunernes styrelse til de aktiviteter, der er nævnt i § 16, stk. 1, litra g, i lov om kommunernes styrelse (§ 16, stk. 11, 1. pkt., i lov om kommunernes styrelse)
 - 4.1.2.2. Anden godtgørelse (§ 16, stk. 11, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse)
- 4.1.3. Godtgørelse af udgifter til elektronisk udstyr efter § 8 a i lov om kommunernes styrelse
- 4.2. Godtgørelse til regionsrådsformænd (§ 16, stk. 12, i lov om kommunernes styrelse)
- 4.3. Godtgørelse til ikke-regionsrådsmedlemmer (§ 16 a, stk. 6 og 7, i lov om kommunernes styrelse)
- 4.4. Ophør af godtgørelse
- Kapitel 5. Vederlag og pension til regionsrådsformænd m.fl. (bekendtgørelsens afsnit II)
 - 5.1. Definition af hvervet som regionsrådsformand (bekendtgørelsens § 15, stk. 1)
 - 5.2. Regionsrådsformandens vederlag (bekendtgørelsens § 15, stk. 1 og 5)
 - 5.3. Funktionsvederlag som fungerende regionsrådsformand m.v. (bekendtgørelsens § 15, stk. 3-5)
 - 5.3.1. De enkelte situationer, hvor der kan ydes funktionsvederlag
 - 5.3.2. Fælles betingelser for funktionsvederlag
 - 5.4. Eftervederlag (bekendtgørelsens § 16)
 - 5.5. Egenpension (bekendtgørelsens §§ 17-20)
 - 5.5.1. Personkredsen (bekendtgørelsens § 17)
 - 5.5.2. Betingelserne for egenpension (bekendtgørelsens § 18, stk. 1)
 - 5.5.3. Funktionstid (bekendtgørelsens § 18, stk. 2 og 4)
 - 5.5.4. Pensionsalder (bekendtgørelsens § 18, stk. 3)
 - 5.5.5. Beregning af egenpensionens størrelse (bekendtgørelsens § 17 og § 19, stk. 1)
 - 5.5.6. Udbetaling af egenpension (bekendtgørelsens § 20 og § 15, stk. 6)
 - 5.5.6.1. Udbetaling af egenpension sker som udgangspunkt tidligst fra folkepensionsalderen (bekendtgørelsens § 20, stk. 1 og 2)
 - 5.5.6.2. Udbetaling af egenpension før folkepensionsalderen mod førtidspensionsfradrag (bekendtgørelsens § 20, stk. 3)
 - 5.5.6.3. Bortfald af pensionsudbetaling ved valg til regionsrådsformand m.v. (bekendtgørelsens § 15, stk. 6)
 - 5.5.7. Udgiftsfordeling (bekendtgørelsens § 19, stk. 2)
 - 5.5.8. Andet
 - 5.6. Ægtefællepension (bekendtgørelsens § 21)
 - 5.7. Efterindtægt (bekendtgørelsens § 22)
 - 5.8. Børnepension (bekendtgørelsens § 23)
 - 5.9. Samordning af pensioner (bekendtgørelsens § 24)
- Kapitel 6. Fælles bestemmelser (bekendtgørelsens afsnit III)
 - 6.1. Udbetaling (bekendtgørelsens § 25, stk. 1)
 - 6.2. Vederlag senere end hvervets indtræden m.v. (bekendtgørelsens § 25, stk. og 3)
 - 6.3. Ophør (bekendtgørelsens §§ 26-30)
 - 6.4. Feriegodtgørelse (bekendtgørelsens § 31)
 - 6.5. Pligtmæssige vederlag (bekendtgørelsens § 32)
 - 6.6. Offentliggørelse af oplysninger om vederlag for varetagelse af andre hverv (§ 16 e i lov om kommunernes styrelse)

6.7. Samspil mellem overførselsindkomster og vederlag

Kapitel 7. Ikrafttræden og overgang

- 7.1. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser (bekendtgørelsens § 33)
- 7.2. Overgangsbestemmelser vedrørende pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd (bekendtgørelsens § 33, stk. 3)
- 7.3. Overgangsbestemmelser vedrørende tidligere borgmestre i en kommune eller en amtskommune, der den 1. januar 2007 eller senere er valgt som regionsrådsformand (bekendtgørelsens §§ 34 og 35)
- 7.4. Overgangsbestemmelser i den kommunale vederlagsbekendtgørelse
- 7.5. Bortfald af tidligere vejledning og skrivelse

Kapitel 1. Indledning

1.1. Oversigt

Denne vejledning indeholder en oversigtlig fremstilling af de gældende regler i bekendtgørelse nr. 2002 af 28. oktober 2021 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv.

Bekendtgørelsen erstatter bekendtgørelse nr. 1770 af 27. december 2018, som ændret ved bekendtgørelsen nr. 1417 af 24. september 2020. Bekendtgørelse nr. 1770 af 27. december 2018 dannede grundlag for den sidste vejledning om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv, vejledning nr. 9016 af 7. januar 2019.

Vejledningen beskriver de gældende regler i den seneste vederlagsbekendtgørelse med særlig omtale af nyere regler samt praksis på områder, hvor der har vist sig at være et særligt behov herfor. Der er ikke tale om en udtømmende gennemgang af regelsættet og tidligere praksis.

Ved regionsloven forstås i denne vejledning lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab (lovbekendtgørelse nr. 1032 af 6. juli 2018 med senere ændringer). Endvidere henvises der i vejledningen til en række bestemmelser i lov om kommunernes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 47 af 15. januar 2019), som finder anvendelse for regionerne i kraft af henvisningen hertil i bl.a. regionslovens § 11, stk. 1, og § 12.

Ved bekendtgørelsen eller den regionale vederlagsbekendtgørelse forstås i denne vejledning Indenrigs- og Boligministeriets bekendtgørelse nr. 2002 af 28. oktober 2021 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv.

1.2. Større ændringer i vederlagsbekendtgørelsen siden sidste vederlagsvejledning, vejledning nr. 9016 af 7. januar 2019

1. Ved bekendtgørelse nr. 1417 af 20. september 2020 om ændring af vederlagsbekendtgørelsen indførtes der nye regler om ophør af vederlag for regionale hverv (§§ 26 – 26 d, nu §§ 26-30). De væsentligste ændringer var, at vederlaget, når et medlem af regionsrådet af andre grunde end helbredstilstand m.v. i en uafbrudt periode på én måned ikke har varetaget sit hverv, ophører vederlaget ved næste månedsskifte (§ 26 a, stk. 1, nu § 27, stk. 1). Det er en ændring fra tidligere tre måneder. Endvidere indførtes som noget nyt, at når et medlem af regionsrådet er fraværende af andre grunde end helbredstilstand m.v., har vedkommende ikke ret til vederlag, hvis der er indkaldt stedfortræder i mere end syv dage. (§ 26 a, stk. 2,

nu § 27, stk. 2) Endelig indførtes som noget nyt krav om dokumentation for at bevare retten til vederlag i indtil 9 måneder. (§ 26 a, stk. 3, nu § 27, stk. 3). Ændringsbekendtgørelsen blev forsynet med en særlig overgangsbestemmelse.

2. Ved bekendtgørelse nr. 2002 af 28. oktober 2021 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv er de nye regler om ophør af vederlag for regionale hverv (§§ 26-26 d), jf. pkt. 1, indarbejdet i den nye bekendtgørelse (§§ 26-30). Den særlige overgangsbestemmelse i ændringsbekendtgørelsen er indarbejdet (§ 33, stk. 4).

Der er indsat en definition af, hvilke hverv der i den regionale vederlagsbekendtgørelse anses som hvervet som regionsrådsformand (§ 15, stk. 1). Det er tydeliggjort, hvilke hverv som regionsrådsformand der giver ret til eftervederlag og er selvstændigt pensionsbærende (§§ 16-24), og hvilke hverv der medregnes i en regionsrådsformands funktionstid (§ 18, stk. 2). Det er således tydeliggjort, at de midlertidige hverv som regionsrådsformand, der er omfattet af § 15, stk. 3, ikke giver ret til eftervederlag eller er selvstændigt pensionsbærende, men at de medregnes i funktionstiden ved beregningen af egenpension efter de hverv, der er selvstændigt pensionsbærende.

Det er tydeliggjort, at ved indtræden i et hverv senere end den 1. i måneden ydes bagud ved månedens udgang et forholdsmæssigt vederlag, som regnes fra dagen for vedkommendes indtræden i hvervet (§ 25, stk. 1, 2. pkt.). Fratrædes hvervet som regionsrådsformand midt i måneden, vederlægges hvervene som medlem af regionsrådet, som næstformand for regionsrådet og som udvalgsformand og udvalgsmedlem først fra den kommende måned (§ 25, stk. 2). Tilsvarende gælder, at hvis et særskilt vederlagt hverv som udvalgsformand fratrædes midt i måneden, vederlægges hvervet som medlem af dette udvalg først fra den kommende måned (§ 25, stk. 3).

Det er tydeliggjort, at hvis en regionsrådsformand vælges midt i måneden, er det beløb, der modregnes i vederlaget som regionsrådsformand, den forholdsmæssige del af dennes hidtidige vederlag, der vedrører resten af måneden efter tiltrædelsen som regionsrådsformand. (§ 26, stk. 2, 2. pkt.). Det er tydeliggjort, at tilsvarende gælder ved valg som fungerende regionsrådsformand (§ 26, stk. 3).

Hvis et medlem af et udvalg vælges til udvalgsformand, ophører som noget nyt dennes hidtidige vederlag som medlem af dette udvalg fra den dato, hvor vedkommende tiltræder som formand, og den forholdsmæssige del af dennes hidtidige vederlag, der vedrører resten af måneden efter valget som udvalgsformand, modregnes i udvalgsformandsvederlaget (§ 26, stk. 4).

Det er tydeliggjort i den særlige overgangsbestemmelse om beregning af funktionstid for egenpension, at egenpension i alle andre henseender anses for omfattet af herværende bekendtgørelse (§ 34).

1.3. Anvendelsesområde

Bekendtgørelse nr. 2002 af 28. oktober 2021 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv gælder for regionerne. Herudover indeholder bekendtgørelse nr. 2001 af 28. oktober 2021 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af kommunale hverv fortsat visse overgangsbestemmelser vedrørende pension til tidligere amtsborgmestre. Forpligtelsen til som pensions giver at indestå for samt administrere og udbetale pension til tidligere amtsborgmestre påhviler regionsrådene med refusion fra staten. Der henvises herom til vejledning om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af kommunale hverv.

Kapitel 2. Vederlæggelse af regionsrådsmedlemmer (bekendtgørelsens kapitel 1)

2.1. Den grundlæggende vederlæggelse

2.1.1. Fast vederlag (bekendtgørelsens § 2)

Efter § 11, stk. 1, i regionsloven, jf. § 16, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse, modtager regionsrådsmedlemmer et fast vederlag. I § 2, stk. 1, i den regionale vederlagsbekendtgørelse er det bestemt, at det faste vederlag udgør 107.534 kr. årligt.

Det faste vederlag reguleres én gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det kommunale og regionale arbejdsmarked. Indenrigs- og boligministeren udmelder årligt reguleringsprocenten. Udmeldingen sker i et orienteringsbrev til alle regioner og ved offentliggørelse på ministeriets hjemmeside. Ved reguleringen anses de angivne 107.534 kr. som grundbeløb pr. 1. april 2016, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 2, stk. 2.

Regionsrådet er forpligtet til at udbetale det faste vederlag.

Et regionsrådsmedlem er forpligtet til at modtage det faste vederlag, jf. § 11, stk. 1, i regionsloven, jf. § 16, stk. 9, i lov om kommunernes styrelse.

Bestemmelsen i regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16 i lov om kommunernes styrelse, indeholder sammen med de regler, der er fastsat i medfør heraf i den regionale vederlagsbekendtgørelse, en udtømmende regulering af regionsrådsmedlemmernes vederlæggelse.

Ministeriet har udtalt, at der derfor ikke vil være hjemmel til, at en kommune kan medvirke til at administrere en pensionsordning for menige kommunalbestyrelsesmedlemmer, hvis ydelser skulle udredes af medlemmernes vederlag. (Indenrigs- og Boligministeriets telefonnotat af 29. april 2022, j.nr. 2022-2025, resumédata-basen 22.5.2). Tilsvarende gælder for en region. Se også afsnit 5.5.8 om en regions medvirken til at administrere en rate/kapitalpension for en regionsrådsformand.

2.1.1.1. Hvad omfatter det faste vederlag? (§ 16, stk. 1, litra a-g, i lov om kommunernes styrelse)

I § 11, stk. 1, i regionsloven, jf. § 16, stk. 1, litra a-g, i lov om kommunernes styrelse, er det udtømmende angivet, hvilke aktiviteter det faste vederlag som regionsrådsmedlem omfatter. Opregningen er foretaget af hensyn til en nærmere afgrænsning af de tilfælde, hvor et medlem har krav på eller af regionsrådet kan tillægges ret til erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste samt godtgørelse af afholdte udgifter.

a) Deltagelse i møder i regionsrådet, dennes udvalg samt eventuelle underudvalg

Litra a vedrører deltagelse i møder i regionsrådet, forretningsudvalget, særlige udvalg, der er nedsat i henhold til regionslovens § 13, stk. 6, samt eventuelle underudvalg. Har regionen et udvalgsstyre, jf. regionslovens §§ 36 a og b, omfatter litra a møder i regionens økonomiudvalg og stående udvalg i stedet for møder i forretningsudvalget.

Af forarbejderne til § 16, stk. 1, litra a, i lov om kommunernes styrelse fremgår det, at mødebetingelsen indebærer, at samtlige medlemmer af organet skal være indkaldt til det pågældende møde, og at medlem-

merne af organet skal deltage i en forhandling og træffe beslutning – eller i hvert fald have mulighed herfor. Også deltagelse med observatørstatus i henhold til regionslovens § 15, stk. 1, jf. § 20, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse – hvorefter forretningsudvalget kan tillade regionsrådsmedlemmer, som ikke er medlemmer af forretningsudvalget, at overvære dettes afsluttende behandling af forslag til årsbudget og flerårige budgetoverslag – er omfattet af bestemmelsen.

Møder i regionsrådets politiske grupper er ikke omfattet af bestemmelsen. Indvielser, receptioner og lignende repræsentative opgaver er heller ikke omfattet af litra a, men kan i det omfang, deltagelsen sker efter anmodning fra regionsrådet eller dennes udvalg, være omfattet af litra f.

b) Deltagelse i møder i forbindelse med varetagelse af regionale hverv, der udføres efter valg af regionsrådet, medmindre der på andet grundlag er fastsat bestemmelse om særskilt vederlæggelse

Litra b vedrører deltagelse i møder i forbindelse med varetagelse af regionale hverv, der udføres efter valg af regionsrådet. Bestemmelsen omfatter ikke hverv, der udføres efter valg af forretningsudvalget eller andre. Se skr. af 1. juli 1997, j.nr. 1997/1308-080-1, resumédata-basen 97.5.3, vedrørende forbuddet mod delegation fra kommunalbestyrelsen til økonomiudvalg eller andre.

Betydningen af udtrykket *”efter valg af regionsrådet”* indebærer, at vedkommende reelt skal være udpeget af regionsrådet. Hvis regionsrådet ved udpegningen er bundet af indstillinger fra foreninger eller organisationer på en sådan måde, at der ikke er nogen reel valgmulighed, kan vedkommende ikke anses for at være valgt af regionsrådet.

Omvendt kan der efter omstændighederne være tale om et hverv udført efter valg af regionsrådet, selv om regionsrådet alene har *indstillingsret* til det pågældende hverv. Det vil således være tilfældet, hvis regionsrådets indstilling er retligt bindende for den udpegende myndighed. (Skr. af 7. juli 1998, j.nr. 1998/1304/0432-3, resumédata-basen 98.5.4.) Det gælder efter ministeriets opfattelse også, selv om der af ligestillingsmæssige hensyn skal indstilles både en mand og en kvinde, som den udpegende myndighed skal vælge imellem. Det forhold, at en indstilling i praksis altid vil blive fulgt, er ikke tilstrækkeligt. Hvervet som medlem af et aktieselskabs bestyrelse vil kun kunne betragtes som et hverv udført efter valg af kommunalbestyrelsen, hvis kommunalbestyrelsens indstilling af kandidater til dette hverv efter vedtægterne for aktieselskabet eller på andet grundlag er bindende for generalforsamlingen, der endeligt skal foretage sådanne valg. (Skr. af 10. december 1997, j.nr. 1997/1361-1, resumédata-basen 97.5.1.) Forpligtelsen for modtageren af indstillingen kan eventuelt følge af en aktionæroverenskomst. (Skr. af 10. juli 1996, j.nr. 1995/1070/030-2, resumédata-basen 96.1.3.).

Bestemmelsen vedrører ikke hverv som *medlem af en forenings bestyrelse, som vælges af foreningens generalforsamling*. Udtrykket i bestemmelsen »efter valg af regionsrådet« indebærer, at vedkommende reelt skal være udpeget af regionsrådet, og at det vil bero på en fortolkning af det konkrete retsgrundlag – eksempelvis vedtægterne for en forening – om et bestyrelsesmedlem er udpeget eller valgt af regionsrådet eller f.eks. af foreningens generalforsamling. (Skr. af 18. marts 2010, j.nr. 2009-7193, resumédata-basen 10.5.1.).

Møder i regionsrådets politiske grupper er ikke omfattet af bestemmelsen.

Det følger endvidere af litra b, at regionsrådsmedlemmer, der er valgt til at varetage et regionalt hverv, kan modtage såvel det faste vederlag som en særlig vederlæggelse i form af f.eks. diæter og honorarer

m.v. i de tilfælde, hvor der på særligt grundlag – i særlovgivningen eller i vedtægter for selvejende institutioner el.lign. – er fastsat bestemmelser herom.

Det betyder f.eks., at regionsrådsmedlemmer vil have krav på diæter, som ydes i forbindelse med varetagelsen af hvervet som medlem af valgbestyrelsen efter § 18, stk. 3, i lov om kommunale og regionale valg (lovbekendtgørelse nr. 13 af 9. januar 2020). Dette gælder dog ikke regionsrådsformænd, idet en regionsrådsformand ikke kan oppebære anden økonomisk ydelse af regionens kasse for bestridelse af et regionalt hverv, jf. § 15, stk. 5, i den regionale vederlagsbekendtgørelse.

c) Deltagelse i kurser m.v., der af regionsrådet eller af forretningsudvalget efter bemyndigelse af regionsrådet anses for at have betydning for varetagelsen af de under litra a og b nævnte hverv

Ved kurser i henhold til litra c forstås arrangementer, hvori der som en ikke uvæsentlig del indgår egentlig undervisningsvirksomhed. Herudover antages bestemmelsen også at omfatte kursuslignende arrangementer som konferencer, årsmøder og orienteringsmøder. Der er i praksis lagt vægt på, at de arrangementer, der kan henføres under kurser m.v., er af almen karakter og uden direkte sammenhæng med konkrete sager i regionen. Ministeriet har således udtalt, at et fagudvalgs møde til gennemgang af Teknologisk Instituts rapport om klimaforholdene på kommunens skoler ikke kunne sidestilles med et kursuslignende arrangement. (Skr. af 14. august 1987, j.nr. 19877135170501-1, resumédata-basen 87.5.1).

Det forhold, at formålet med aktiviteten er af alment orienterende karakter, er imidlertid ikke i sig selv tilstrækkeligt til, at arrangementet kan anses for omfattet af litra c.

Studieture o. lign. anses som udgangspunkt ikke for omfattet af litra c. Det er dog i praksis antaget, at en studietur i særlige tilfælde kan indeholde aktiviteter, der har karakter af kursusvirksomhed eller kursuslignende virksomhed. Det betyder, at disse aktiviteter vil kunne være omfattet af litra c. Dette indebærer, at der for den tid, der medgår til disse aktiviteter, er ret til udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, hvis medlemmet generelt har valgt dette, samt udgiftsgodtgørelse, men ikke for den tid, der medgår til andre aktiviteter. Studieture, der foretages efter anmodning fra regionsrådet, forretningsudvalget eller særlige udvalg nedsat i henhold til regionslovens § 13, stk. 6, kan dog som helhed være omfattet af litra f, jf. nedenfor.

Hvis hovedformålet med rejsen og den overvejende del af rejsens program vedrører kursusvirksomhed, hvori der som en ikke uvæsentlig del indgår egentlig undervisningsvirksomhed eller kursuslignende aktiviteter som konferencer, årsmøder og orienteringsmøder, vil også den tid, der medgår til transport til og fra bestemmelsesstedet – og efter omstændighederne hele rejsen – kunne være omfattet af litra c. (Økonomi- og indenrigsministerens svar af 24. marts 2018 på spørgsmål nr. 271 (alm. del) fra Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg, sagsnr. 2018-1074, resumédata-basen 18.3.2.)

Det vil ikke være lovligt at afvikle en studietur alene med det formål at honorere politikerne. (Økonomi- og indenrigsministerens svar af 24. marts 2018 på spørgsmål nr. 271 (alm. del) fra Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg, j.nr. 2018-1074, resumédata-basen 18.3.2.)

Kompetencen til at afgøre, om et kursus anses for at have betydning for varetagelsen af de nævnte hverv, tilkommer regionsrådet i hvert enkelt tilfælde. Regionsrådet kan overlade kompetencen til at træffe afgørelse om kursers betydning til forretningsudvalget (eller til økonomiudvalget i regioner med udvalgsstyre, jf. regionslovens §§ 36 a og b), men ikke til andre, herunder ikke til forvaltningen. De

praktiske problemer, der måtte være forbundet med dette delegationsforbud, kan eventuelt afhjælpes ved udarbejdelse af generelle regler – f.eks. i et særligt regulativ – for, hvilke kurser m.v. regionsrådet eller forretningsudvalget (eller økonomiudvalget i regioner med udvalgsstyre) efter bemyndigelse fra regionsrådet anser for at have betydning for varetagelsen af de hverv, der er nævnt i litra a og b. Det skal efter sådanne faste regler hovedsageligt bero på objektivt konstaterbare kendsgerninger, om et kursus, som et regionsrådsmedlem – eller et ikke-regionsrådsmedlem, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. lov om kommunernes styrelse § 16 a, stk. 1, – ønsker at deltage i, er omfattet. Reglerne skal således ikke overlade et skøn til de medarbejdere, der administrerer kursusdeltagelsen.

Hvis et konkret kursus falder uden for rammerne af regionens ovennævnte regulativ, må regionsrådet eller forretningsudvalget (eller økonomiudvalget i regioner med udvalgsstyre) efter bemyndigelse fra regionsrådet konkret tage stilling til, om kurset anses for at have betydning for varetagelsen af det regionale hverv.

d) Deltagelse i seminarer, jf. § 9 a i lov om kommunernes styrelse

Litra d omhandler seminarer for kommunalbestyrelsens medlemmer efter § 9 a i lov om kommunernes styrelse, f.eks. budgetseminarer. Bestemmelsen i § 9 a i lov om kommunernes styrelse finder tilsvarende anvendelse for seminarer for regionsrådet og dets medlemmer, jf. § 12, stk. 1, i regionsloven. Seminarer for forretningsudvalg eller særlige udvalg, jf. regionslovens § 13, stk. 6, er ikke omfattet af bestemmelsen. Kommunalbestyrelsen kan ikke lovligt delegere sin beslutningskompetence om afholdelse af seminarer til andre. (Skr. af 28. april 1998, 1.k.j.nr. 1998/1304/020-1, resumédata-basen 98.5.6). Tilsvarende gælder for et regionsråd.

e) Deltagelse i revisionens forelæggelse af beretninger, jf. regionslovens § 29

Litra e vedrører regionsrådsmedlemmernes deltagelse i møder, hvor revisionen forelægger sin beretning mundtligt for det samlede regionsråd, jf. regionslovens § 29. Der kan ikke træffes beslutninger i forbindelse med revisionens forelæggelse for regionsrådet, og regionsrådsmedlemmernes deltagelse i mødet er således ikke omfattet af litra a. Bestemmelsen i litra e sikrer regionsrådets medlemmer, der har mødepligt til de møder, hvor revisionen forelægger sine beretninger mundtligt for regionsrådet, ret til erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, når medlemmet har valgt dette, samt udgiftsgodtgørelse.

f) Varetagelse af andre nærmere angivne regionale hverv efter anmodning fra regionsrådet eller dennes udvalg

Litra f vedrører varetagelse af andre regionale hverv end møder efter anmodning fra regionsrådet eller dennes udvalg. Der er efter forarbejderne til bestemmelsen tale om hverv, hvor mødebetingelsen i litra a ikke er opfyldt. Bestemmelsen omfatter f.eks. deltagelse i forhandlinger med andre regionale, kommunale eller statslige myndigheder, studieture, indvielser, receptioner og lignende repræsentativt arbejde, besigtigelser og deltagelse i borgermøder, i det omfang udførelsen af hvervet sker efter anmodning fra regionsrådet eller dennes udvalg.

Såfremt der planlægges f.eks. en studietur eller en besigtigelse for forretningsudvalget eller, hvis regionen har udvalg styre, for økonomiudvalget eller et stående udvalg som helhed, skal deltagelse heri ske efter anmodning fra regionsrådet, for at aktiviteten kan anses for omfattet af litra f. Såfremt der planlægges f.eks. en studietur eller en besigtigelse for et særligt udvalg som helhed, skal deltagelse heri ske efter anmodning fra regionsrådet eller – såfremt det særlige udvalg er nedsat under forretningsudvalget –

forretningsudvalget eller – såfremt det særlige udvalg i en region med udvalgsstyre er nedsat under økonomiudvalget eller et stående udvalg – økonomiudvalget henholdsvis det stående udvalg, for at aktiviteten kan anses for omfattet af litra f.

Aktiviteter, der er omfattet af litra g, kan være omfattet af litra f, såfremt det udøves efter anmodning fra regionsrådet eller dennes udvalg. (Økonomi- og Indenrigsministeriets notat af 6. januar 2014, sagsnr. 2013-11230, resumédata-basen 14.5.1).

Ministeriet har udtalt, at kun hverv, der varetages efter anmodning fra kommunalbestyrelsen eller dennes udvalg, er omfattet af bestemmelsen. Det afgørende er, at der er truffet en reel beslutning af kommunalbestyrelsen eller udvalget om, at det pågældende medlem skal varetage det pågældende hverv. I praksis vil beslutningens indførelse i beslutningsprotokollen være dokumentation for, at kommunalbestyrelsen eller udvalget har truffet beslutning herom. Det er ikke i sig selv tilstrækkeligt, at kommunalbestyrelsens eller udvalgets drøftelser bekræftes af en sekretær (Økonomi- og Indenrigsministeriets notat af 21. oktober 2014, sagsnr. 2014-18352, resumédata-basen 14.5.9.). Tilsvarende gælder i forhold til regionsrådet og dennes udvalg.

Litra f vil være relevant, hvor der foretages en studietur eller en kursuslignende aktivitet for et udvalg, hvor der enten ikke indgår egentlig mødeaktivitet, eller hvor mødeaktiviteten alene indgår som en uvæsentlig del. I givet fald skal studieturen foretages efter anmodning fra regionsrådet. At studieturen skal ske som led i varetagelsen af det regionale hverv, indebærer, at der skal være et regionsfagligt formål med den pågældende tur for dens deltagelse. Det er i vid udstrækning overladt til regionsrådet at tage stilling til, om en studietur har en sådan karakter og relevans, at den kan anses for et regionalt hverv. En studietur kan arrangeres således, at studieturen ud over aktiviteter, der har betydning for varetagelsen af de regionale hverv, tillige i et vist begrænset omfang omfatter underholdning. Dette kan bl.a. have baggrund i interessen i at skabe og forstærke de sociale og samarbejds-mæssige relationer i de regionale organer mv. Omfanget af disse aktiviteter må inden for en vis grænse bero på et skøn, som tilkommer regionsrådet. (Økonomi- og indenrigsministerens svar af 24. marts 2018 på spørgsmål nr. 271 (alm. del) fra Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg, sagsnr. 2018-1074, resumédata-basen 18.3.2.)

Det er ikke et krav, at hvervet udføres efter valg af kommunalbestyrelsen, jf. litra b, men alene et krav, at hvervet udføres efter anmodning fra kommunalbestyrelsen eller dennes udvalg. Et bestyrelses-hverv vil efter omstændighederne kunne være omfattet af litra f, hvis kommunalbestyrelsen har anmodet vedkommende om at opstille i bestyrelsen og deltage aktivt i bestyrelsesarbejdet, og foreningen varetager et lovligt kommunalt formål. (Skr. af 18. marts 2010, j.nr. 2009-7193, resumédata-basen 10.5.1.). Tilsvarende gælder for en region.

Et formøde mellem partiernes gruppeformænd og borgmesteren, der er indkaldt af borgmesteren med henblik på at orientere om sager, der er på dagsordenen til det kommende kommunalbestyrelsesmøde, vil være omfattet af litra f, hvis kommunalbestyrelsen eller dennes udvalg anmoder om, at møderne afholdes. Dette kan ske ved en generel beslutning, der dog må være nærmere konkretiseret, så det er klart, hvor ofte møderne afholdes, og evt. hvilke sager møderne skal omhandle. (Økonomi- og Indenrigsministeriets notat af 6. januar 2014, sagsnr. 2013-11230, resumédata-basen 14.5.1). Tilsvarende gælder for en region. Da regionsrådets accept af, at møderne er omfattet af litra f, i givet fald skal være nærmere konkretiseret, vil stiltiende accept i praksis næppe kunne forekomme.

Et møde, som borgmesteren har indkaldt udvalgsformændene og kommunens direktion til med henblik på gensidig orientering om kommunens sager, vil kunne være omfattet af litra f, hvis kommunalbestyrelsen eller dennes udvalg anmoder om, at møderne afholdes. (Økonomi- og Indenrigsministeriets notat af 5. januar 2015, j.nr. 2014-19232, resumédata-basen 15.5.1.) Tilsvarende gælder for en region.

Hvis en aktivitet er omfattet af litra f, kan regionsrådet beslutte at yde erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til et regionsrådsmedlem, såfremt medlemmet har valgt dette, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse, men regionsrådet er ikke som ved de under litra a-e nævnte aktiviteter forpligtet hertil.

Selvom det alene er anført udtrykkeligt i tilknytning til litra b om deltagelse i møder, at der på andet grundlag kan ydes særskilt vederlæggelse for varetagelse af hverv efter valg af regionsrådet, antages dette at gælde tilsvarende ved varetagelse af andre aktiviteter efter anmodning fra regionsrådet eller dennes udvalg. Således har regionsrådsmedlemmer f.eks. ret til at modtage diæter, som ydes efter § 18, stk. 3, i lov om kommunale og regionale valg i forbindelse med udførelse af hverv som tilforordnede eller valgstyrere.

g) Udførelse af andre aktiviteter i forbindelse med de under litra a-f nævnte møder m.v.

Litra g omfatter alle øvrige aktiviteter, som er forbundet med varetagelsen af de hverv, der er nævnt i litra a-f. Under bestemmelsen hører således mødeforberedelse samt besigtigelser, tilsynsforretninger, studieture, venskabsbybesøg og deltagelse i repræsentativt arbejde, der ikke finder sted efter anmodning fra regionsrådet, forretningsudvalget eller særlige udvalg, jf. regionslovens § 13, stk. 6. Møder i eventuelle underudvalg, der ikke er nedsat af forretningsudvalget, men af særlige udvalg nedsat i henhold til regionslovens § 13, stk. 6, anses tillige som en aktivitet, der er omfattet af litra g.

Det er en betingelse, at aktiviteten skal være forbundet med det regionale hverv. Rent politiske aktiviteter, f.eks. møder i regionsrådets politiske grupper, er ikke omfattet af litra g.

Et formøde mellem partiernes gruppeformænd og borgmesteren, der er indkaldt af borgmesteren med henblik på at orientere gruppeformændene om sager, der er på dagsordenen til det kommende kommunalbestyrelsesmøde, må karakteriseres som mødeforberedelse, der som udgangspunkt er omfattet af litra g. (Økonomi- og Indenrigsministeriets notat af 6. januar 2014, sagsnr. 2013-11230, resumédata-basen 14.5.1) Tilsvarende gælder for en region.

Et møde, som borgmesteren har indkaldt udvalgsformændene og kommunens direktion til med henblik på gensidig orientering om kommunens sager, vil være omfattet af litra g, hvis mødet afholdes på borgmesterens initiativ og ikke efter anmodning fra kommunalbestyrelsen eller dennes udvalg. (Økonomi- og Indenrigsministeriets notat af 5. januar 2015, j.nr. 2014-19232, resumédata-basen 15.5.1.) Tilsvarende gælder for en region.

Hvis en aktivitet er omfattet af litra g, kan der ikke ydes erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med aktiviteten, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse. Dette gælder også for rejsetid i forbindelse med studieture, hvor hovedformålet med turen og den overvejende del af turens program vedrører forhold, der er omfattet af litra g. Derimod vil regionsrådet kunne træffe beslutning om at yde godtgørelse for udgifter til befordring, fravær fra hjemstedet samt dokumenterede, nødvendige udgifter forbundet med et fysisk handicap og til pasning af syge, nære

pårørende, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 11, i lov om kommunernes styrelse. Regionsrådet er dog ikke som ved de under litra a-f nævnte aktiviteter forpligtet hertil, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 10, i lov om kommunernes styrelse.

2.1.2. Tillægsvederlag (bekendtgørelsens § 3)

Efter § 11, stk. 1, i regionsloven, jf. § 16, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse, modtager regionsrådsmedlemmer med hjemmeboende børn under 10 år et tillægsvederlag. Dette vederlag er i § 3, stk. 1, i den regionale vederlagsbekendtgørelse fastsat til 13.819 kr. årligt.

Tillægsvederlaget reguleres én gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det kommunale og regionale arbejdsmarked. Indenrigs- og boligministeren udmelder årligt reguleringsprocenten. Udmeldingen sker i et orienteringsbrev til alle regioner og ved offentliggørelse på ministeriets hjemmeside. Ved reguleringen anses de angivne 13.819 kr. som grundbeløb pr. 1. april 2016, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelse § 3, stk. 2.

Det er som udgangspunkt en betingelse for at modtage tillægsvederlaget, at regionsrådsmedlemmet eller dennes ægtefælle eller samlever har forældremyndighed m.v. over det hjemmeboende barn, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelse § 3, stk. 3. I tilfælde af fælles forældremyndighed, hvor forældrene ikke bor sammen, ydes vederlaget kun, hvis barnet er bopælsregistreret i Det Centrale Personregister (CPR) på samme adresse som regionsrådsmedlemmet, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 3, stk. 4. Regionsrådet kan dog uanset stk. 3 beslutte at yde vederlag, hvis barnet er bopælsregistreret i Det Centrale Personregister (CPR) på samme adresse som regionsrådsmedlemmet, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 3, stk. 5.

Tillægsvederlag ydes også, hvis kommunalbestyrelsesmedlemmet eller dennes ægtefælle eller samlever har barnet anbragt i plejefamilie eller netværksfamilie, jf. §§ 66 a og 66 b i lov om social service.

Der ydes kun ét vederlag til regionsrådsmedlemmet, uanset om der bor flere børn under 10 år i hjemmet.

To regionsrådsmedlemmer, der bor sammen og har et eller flere hjemmeboende børn under 10 år, har begge ret til vederlaget, idet de begge – hver for sig – vil opfylde betingelserne herfor.

Hvis et regionsrådsmedlem tillige er medlem af en kommunalbestyrelse, ydes tillægsvederlag for begge hverv.

Regionsrådet er forpligtet til at udbetale tillægsvederlaget, hvis betingelserne er opfyldt.

Et regionsrådsmedlem er forpligtet til at modtage tillægsvederlaget, jf. § 11, stk. 1, i regionsloven, jf. § 16, stk. 9, i lov om kommunernes styrelse.

2.1.3. Erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste (§ 16, stk. 5 og 6 i lov om kommunernes styrelse og bekendtgørelsens § 5)

2.1.3.1. Hvornår ydes erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste?

Reduktion i det faste vederlag

Et medlem af regionsrådet kan vælge at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste efter reglerne i regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse. I så fald reduceres det faste vederlag med 20.741 kr., jf. § 2, stk. 3, i den regionale vederlagsbekendtgørelse. Reduktionen i det faste vederlag efter § 2, stk. 1, reguleres ligesom det faste vederlag i overensstemmelse med den reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det kommunale og regionale arbejdsmarked og årligt udmeldes af indenrigs- og boligministeren efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 2, stk. 2, 1. og 2. pkt. Udmeldingen sker i et orienteringsbrev til alle regioner og ved offentliggørelse på ministeriets hjemmeside. Ved reguleringen anses de angivne 20.741 kr. som grundbeløb pr. 1. april 2016.

Valg forud for og med virkning for hvert regnskabsår

Valget skal foretages forud for og med virkning for ét regnskabsår ad gangen, dog skal valget for det første år i valgperioden foretages inden 1. februar, jf. § 2, stk. 3, 4. og 5. pkt., i den regionale vederlagsbekendtgørelse. Der er ikke hjemmel til at fravige dette, uanset at der i løbet af året indtræder uforudsete ændringer i regionsrådsmedlemmets indtjeningsforhold, eller vedkommende af andre årsager ønsker at ændre sit valg. Der er således ikke hjemmel til at ændre en beslutning om valg af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste efter udløbet af den frist, inden for hvilken valget efter vederlagsreglerne skal træffes. Indenrigs- og Boligministeriet har derfor i en konkret sag udtalt, at der ikke var hjemmel til at imødekomme et nyvalgt byrådsmedlems ønske – der først blev fremsendt den 4. februar 2022 – om at ændre sit valg af vederlag fra fast vederlag til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste med et reduceret fast vederlag. (Se skr. af 7. april 2022, j.nr. 2022-1653, resumédata-basen 22.5.1). Tilsvarende gælder for regionsrådsmedlemmer.

Ministeriet har udtalt, at der for hvert regnskabsår skal foreligge en udtrykkelig tilkendegivelse fra medlemmet om, at medlemmet ønsker at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste for det pågældende år. Det er således ikke tilstrækkeligt, at medlemmet blot fremlægger dokumentation for sit tab. (Økonomi- og Indenrigsministeriets telefonnotat af 21. februar 2013, j.nr. 2013-05121, resumédata-basen 13.5.8).

Hvem kan vælge at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste?

Også en stedfortræder i regionsrådet kan vælge at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste efter reglerne i regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse. Dette følger af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 7, stk. 1, 1. pkt., hvorefter en stedfortræder i regionsrådet ydes vederlag, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og godtgørelse efter samme regler som et medlem. Ministeriet har udtalt, at såfremt en stedfortræder indtræder permanent i regionsrådet, skal stedfortræderen i forbindelse med eller umiddelbart efter sin indtræden tage stilling til, om vedkommende ønsker at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste. Såfremt stedfortræderen indtræder midlertidigt i regionsrådet, herunder ved deltagelse i enkelte møder, kan vedkommende ved sin indtræden vælge at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste (Økonomi- og Indenrigsministeriets telefonreferat af 14. marts 2014, j.nr. 2014-13449, resumédata-basen 14.5.6.).

Maksimum for erstatningsbeløbet

Der er fastsat et maksimum for erstatningsbeløbet. Erstatningsbeløbet kan således pr. dag højst udgøre det femdobbelte af diætsatsen pr. dag, der gælder for det pågældende år for møder af ikke over 4 timers varighed, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 5, 6. pkt., i lov om kommunernes styrelse. For 2022 er det maksimale erstatningsbeløb 5 x 440 kr. = 2.200 kr. pr. dag, jf. § 5, stk. 2, sammenholdt med §

4, stk. 2, i den regionale vederlagsbekendtgørelse. Satsen pr. dag for maksimum for erstatningsbeløbet forhøjes hvert år den 1. januar med 25 kr., første gang den 1. januar 2023.

Ministeriet har udtalt, at hvervet som kommunalbestyrelsesmedlem og regionsrådsmedlem må anses som to af hinanden uafhængige hverv, og at en person, der varetager begge hverv, derfor kan modtage det maksimale erstatningsbeløb efter § 16, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse fra både kommunalbestyrelsen og regionsrådet for den samme dag. (Økonomi- og Indenrigsministeriets telefonnotat af 18. august 2014, j.nr. 2014-17980, resumédata-basen 14.5.12).

Hvilke møder m.v. er omfattet af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste?

Hvis et regionsrådsmedlem vælger erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, har vedkommende ret til erstatning i forbindelse med varetagelsen af de hverv, der er nævnt i regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 1, litra a-e, i lov om kommunernes styrelse, jf. § 16, stk. 5, 4. pkt., i lov om kommunernes styrelse.

Regionsrådet kan endvidere beslutte at yde erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med et medlems varetagelse af de hverv, der er nævnt i regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 1, litra f, i lov om kommunernes styrelse, jf. § 16, stk. 5, 5. pkt., i lov om kommunernes styrelse. Der er således adgang til at yde erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med udførelsen af hverv efter anmodning fra regionsrådet eller et udvalg, selv om der ikke er tale om et møde. Der er f.eks. adgang til at yde erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med f.eks. deltagelse i forhandlinger med andre regionale, kommunale eller statslige myndigheder, studieture, indvielser, receptioner og lignende repræsentativt arbejde, besigtigelser og deltagelse i borgermøder, i det omfang udførelsen af hvervet sker efter anmodning fra regionsrådet eller dennes udvalg. Som eksempel kan yderligere nævnes, at et regionsrådsmedlem af regionsrådet bliver anmodet om at forelægge en sag for en minister eller et folketingsudvalg.

Regionsrådet kan træffe beslutning herom fra gang til gang. Beslutningen kan imidlertid også træffes mere generelt, forudsat at det er præcist angivet, hvilke hverv der skal kunne begrunde udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste. Regionsrådet vil således kunne vedtage generelle bestemmelser i form af et vederlagsregulativ, såfremt de vedtagne retningslinjer er inden for lovgivningens rammer og ikke afskærer medlemmer, der har dokumenteret deres tabte arbejdsfortjeneste, fra at få erstatning.

Der kan ikke gives erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste for hverv, der er særskilt vederlagt

Et regionsrådsmedlem, som i henhold til ovennævnte regler har valgt erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, kan dog ikke modtage en sådan erstatning i forbindelse med varetagelse af hverv, hvor der i henhold til særlovgivningen eller på andet særligt grundlag ydes særskilt vederlæggelse, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 6, i lov om kommunernes styrelse. Eksempelvis vil et regionsrådsmedlem, der fungerer som valgstyrrer ved et regionalt valg, ikke kunne modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med varetagelsen af dette hverv, hvis den pågældende modtager særskilt vederlæggelse herfor i form af diæter efter § 18, stk. 3, i lov om kommunale og regionale valg.

I forlængelse af lov nr. 1471 af 17. december 2013 om ændring af regionsloven blev der i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 6 indsat en særregel, som afviger fra den kommunale ordning, hvorefter vederlag til formænd for stående udvalg og særlige udvalg ikke anses for et sådant særligt honorar eller vederlag, som afskærer modtageren fra retten til erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, hvis denne vederlagsform generelt er valgt. Se også afsnit 2.4.2. og 2.4.3.

Et regionsrådsmedlems modtagelse af ydelser omfattet af § 16, stk. 1, 2 og 4, i lov om kommunernes styrelse – altså fast vederlag, udvalgsvederlag og tillægsvederlag – er ikke til hinder for, at medlemmet kan modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, hvis medlemmet har valgt at modtage dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 6, i lov om kommunernes styrelse. Der kan således ydes et medlem erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med varetagelse af f.eks. hvervet som medlem af forretningsudvalget eller et særligt udvalg, uanset at dette hverv særskilt vederlægges efter § 16, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse.

Særligt for regionsrådsmedlemmer gælder endvidere, at vederlag til formænd for stående udvalg og særlige udvalg ikke anses for et sådant særligt honorar eller vederlag, som afskærer medlemmet fra retten til at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste. Dette følger af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 6.

Det forhold, at regionsrådets næstformænd modtager fast vederlag, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses §§ 12 og 13, afskærer ikke generelt den pågældende fra at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, men erstatning kan ikke oppebæres for varetagelse af hverv, hvor vedkommende optræder i sin egenskab af næstformand.

Et regionsrådsmedlem, der oppebærer pension som tidligere regionsrådsformand, er ikke af den grund afskåret fra at modtage erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Der er ikke adgang til at yde erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med et medlems varetagelse af de aktiviteter, der er nævnt i § 16, stk. 1, litra g, i lov om kommunernes styrelse, jf. afsnit 2.1.1.1.

Der er heller ikke adgang til at yde erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste for et medlems deltagelse i gruppemøder og andre partiaktiviteter.

Ministeriet har udtalt, at det kræver dispensation fra ministeriet, hvis et regionsråd ønsker at afskære muligheden for at yde erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til de stedfortrædere, der ikke indtræder permanent i regionsrådet. Ministeriet har ikke praksis for at dispensere fra reglerne om erstatning for dokumenteret arbejdsfortjeneste.

2.1.3.2. Dokumentation for tabet

Erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste forudsætter, at der er lidt et tab i forbindelse med varetagelsen af et regionalt hverv.

Loven sonderer ikke mellem hovederhverv og bierhverv. Indtægtstab, der skyldes, at den pågældende ikke kan varetage bibeskæftigelse på grund af et regionalt hverv, kan således også kræves erstattet.

Erstatningsbeløbet omfatter alle mistede økonomiske ydelser i forbindelse med fraværet, herunder ferie-godtgørelse, manglende pensionsindbetalinger m.v.

Erstatningen ydes for selve mødetiden m.v. og den samlede rejsetid i forbindelse med mødet m.v. Forberedelsestid i forbindelse med møder m.v. kan ikke indgå i erstatningsberegningen.

Da det er det tab, der faktisk lides i forbindelse med deltagelse i møder m.v., der skal erstattes, kan der som udgangspunkt ikke ydes erstatning ud over den tid, der medgår til selve mødet m.v. og befordring frem og tilbage. Kun i de særlige tilfælde, hvor indholdet eller karakteren af vedkommendes arbejde gør, at regionsrådsmedlemmet lider tab derudover, kan dette tab erstattes. Regionsrådet må i givet fald tage stilling til, hvorvidt arbejdsforholdet, f.eks. i tilfælde af en sammenhængende arbejdsopgave, der ikke kan løses/aflønnes som følge af det tidsmæssigt kortere fravær, har en sådan karakter, at der kan dokumenteres indtægtstab for en hel arbejdsdag eller et vist antal timer, uanset at varetagelsen af det regionale hverv ikke har haft en tilsvarende tidsmæssig udtrækning.

Ministeriet har udtalt, at retten til erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og det maksimale erstatningsbeløb efter § 16, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse knytter sig til mødeaktiviteten på den dag, hvor mødet afholdes. Selv om et kommunalbestyrelsesmedlem måtte kunne dokumentere, at den pågældende har haft et (større) tab baseret på flere dages fravær fra arbejdet grundet deltagelse i et erstatningsberettigende møde, kan kommunalbestyrelsen således højst udbetale det maksimale erstatningsbeløb for deltagelsen i dette møde, medmindre mødet strækker sig ud over én dag. (Økonomi- og Indenrigsministeriets telefonnotat af 12. august 2014, j.nr. 2014-17037, resumédatabasen 14.5.14). Tilsvarende gælder for et regionsrådsmedlem.

Der er ikke efter loven eller bekendtgørelsen noget krav om, at det pågældende regionsrådsmedlem skal søge at begrænse sit tab ved så vidt muligt at få omlagt sin arbejdstid, og der består ikke nogen adgang for regionsrådet til at stille krav herom. Det vil formentlig være vanskeligt at påvise et tab, såfremt et regionsrådsmedlem vælger at bruge f.eks. opsparet flextid til at varetage det regionale hverv, eller hvis hvervet varetages uden for almindelig arbejdstid.

Det er regionsrådet, der afgør, om tabet kan anses for dokumenteret.

For lønmodtageres vedkommende vil en skriftlig erklæring fra vedkommendes arbejdsgiver normalt være tilstrækkelig dokumentation. Heri bør indgå oplysninger om fraværets omfang og den som følge deraf mistede lønindtægt. Lønmodtageren skal derudover kunne sandsynliggøre, at fraværet er knyttet op på en konkret mødeaktivitet og evt. befordring frem og tilbage.

For selvstændige erhvervsdrivende, der driver virksomhed i selskabsform, og for enkeltmandsvirksomheder vil det lidte tab ofte ikke umiddelbart give sig udtryk i reduceret indtjening, men tabet vil i stedet manifestere sig som et formuetab i selskabet eller virksomheden. Dette har principielt ingen betydning for retten til erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste. Et dokumenteret formuetab i selskabet eller virksomheden, der skyldes fravær som følge af en konkret mødeaktivitet, berettiger således også regionsrådsmedlemmet til erstatning.

Regionsrådet vil normalt kunne anse tabet for dokumenteret ved en erklæring fra den pågældende selvstændige erhvervsdrivende eller fra den pågældendes revisor, forudsat at de foreliggende omstændigheder

i øvrigt sandsynliggør, at det påståede tab er lidt. Det må bero på en konkret vurdering i hver enkelt sag, hvilken dokumentation der kan kræves, før tabet kan anses for dokumenteret. Når regionsrådet skal tage stilling til, om et tab er tilstrækkeligt dokumenteret, skal det iagttage de almindelige krav til bl.a. saglighed, lighed samt forbuddet mod skøn under regel. Der må som følge heraf udvises forsigtighed med at anvende helt faste modeller for, hvordan et tab skal beregnes eller dokumenteres.

Ministeriet har bl.a. udtalt, at der næppe kan stilles et generelt og ufravigeligt krav til kommunalbestyrelsesmedlemmer, der er selvstændige erhvervsdrivende, om at dokumentere tabt arbejdsfortjeneste ved at fremlægge en revisorerklæring. (Indenrigs- og Sundhedsministeriets telefonnotat af 12. april 2007, j.nr. 2021-6588, resumédata-basen 07.5.2). Det samme gør sig gældende for regionsrådsmedlemmer.

Ministeriet har udtalt, at kommunalbestyrelsens kompetence til at beslutte, hvorvidt dokumentationskravet i det enkelte tilfælde må anses for opfyldt, har en sådan karakter, der hører under den daglige administration af vederlagsreglerne, at kompetencen kan delegeres til forvaltningen. (Økonomi- og Indenrigsministeriets telefonnotat af 3. oktober 2013, resumédata-basen 13.5.9). Det samme gælder for regionsrådets beslutningskompetence.

2.1.3.3. Udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste

Udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste sker som udgangspunkt til regionsrådsmedlemmet selv.

Ministeriet har imidlertid tidligere tilkendegivet, at ministeriet kan anerkende, at kommunalbestyrelsen vedtager en ordning, hvorefter udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste på visse betingelser sker til et kommunalbestyrelsesmedlems arbejdsgiver, hvis arbejdsgiveren undlader at reducere medlemmets løn. (Skr. 28. februar 2000, j.nr. 1998/1304/060-2, resumédata-basen 00.5.2). Dette vil også kunne anerkendes for regionsrådet.

Et regionsrådsmedlem har dog ikke krav på, at udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste sker til arbejdsgiveren, selvom denne er indforstået hermed. Det enkelte regionsråd afgør selv, om det ønsker at medvirke til en sådan ordning. Gennemførelse af ordningen forudsætter endvidere, at der indgås en aftale med den enkelte arbejdsgiver, hvorved vedkommende accepterer ordningen, herunder at udbetale den fulde løn til den ansatte uanset dennes fravær og at opfylde de øvrige krav, som stilles til arbejdsgiveren.

Det er en betingelse for, at udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste kan ske til arbejdsgiveren, at regionen forud for udbetalingen modtager en erklæring fra arbejdsgiveren om medlemmets fravær i arbejdstiden som følge af varetagelse af regionsrådsarbejde – med angivelse af dato for fraværet, antallet af mistede arbejdstimer de enkelte dage, medlemmets timesats samt størrelsen af det indtægtstab, den ansatte ville have lidt i den pågældende måned, hvis arbejdsgiveren havde trukket vedkommende i løn i fraværperioden. Denne erklæring skal sammenholdes med opgørelsen fra medlemmet over deltagelse i møder m.v., herunder med angivelse af karakteren af de enkelte aktiviteter. En generel aftale mellem regionsrådsmedlemmet og arbejdsgiveren om en fast nedsættelse af arbejdstiden uden samtidig reduktion i medlemmets løn kan ikke danne grundlag for udbetalingen af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til arbejdsgiveren.

Det er endvidere en betingelse, at der på baggrund af lønseddel eller lønspecifikation kan sondres mellem løn for de timer, hvor den pågældende faktisk har været beskæftiget for arbejdsgiveren, og det, der udbetales som følge af, at arbejdsgiveren modtager erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste fra regionen.

Regionsrådsmedlemmet har ikke krav på løn, der overstiger den maksimale erstatning. I tilfælde, hvor regionen selv er arbejdsgiver, skal der således foretages fradrag i regionsrådsmedlemmets løn som regionalt ansat for værdien af arbejdsfrihed, der overstiger det maksimale erstatningsbeløb. I tilfælde, hvor regionsrådsmedlemmet er privat ansat, vil et eventuelt fradrag i medlemmets løn bero på aftalen mellem den pågældende og dennes arbejdsgiver.

Der kan ikke i forhold til statstjenestemænd, tjenestemænd i folkekirken eller andre ansatte i staten og folkekirken samt ansatte ved tilskudsinstitutioner m.v., for hvilke en minister fastsætter eller godkender løn- og ansættelsesvilkår, ske udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til arbejdsgiveren. Det skyldes, at disse grupper af ansatte alene mod lønafkorting kan ydes tjenestefrihed til varetagelse af lønnede regionale hverv, jf. Finansministeriets bekendtgørelse om tjenestefrihed og lønafkorting for tjenestemænd, der varetager ombud o. lign. (bekendtgørelse nr. 536 af 25. november 1985 som ændret ved bekendtgørelse nr. 263 af 27. april 1987 og bekendtgørelse nr. 859 af 2. november 1993) og Finansministeriets cirkulære nr. 128 af 25. november 1985 om tjenestefrihed og lønafkorting for ansatte i staten m.v., der varetager ombud o. lign.

2.2. Vederlæggelse af stedfortrædere i regionsrådet (bekendtgørelsens § 7)

Reglerne om vederlag til stedfortrædere i regionsrådet findes i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 7.

Midlertidig indkaldelse for en periode

Vederlag, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og godtgørelse til stedfortrædere ydes efter de samme regler som for medlemmerne af regionsrådet og ydes forholdsmæssigt for den periode, hvor den pågældende midlertidigt er medlem af regionsrådet, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 7, stk. 1, 1. og 2. pkt. Dette gælder, hvor indkaldelse af stedfortræder sker efter regionslovens § 12, jf. lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, 1. pkt., når et medlem er forhindret i en forventet periode på mindst 1 måned. Dette gælder også, hvor indkaldelse af en stedfortræder sker for en kortere periode efter regionslovens § 12, jf. lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, 2. pkt., hvis regionsrådet i styrelsesvedtægten har truffet beslutning om, at stedfortræder indkaldes, selv om hindringen forventes at vare kortere end 1 måned, jf. dog nedenfor om deltagelse i enkelte møder.

Indkaldelse til deltagelse i enkelte møder

Indkaldes stedfortræderen til deltagelse i enkelte møder på grund af medlemmets inhabilitet eller helbredstilstand m.v., jf. regionslovens § 12, jf. lov om kommunernes styrelse § 14, stk. 3, og § 15, stk. 1, ydes i medfør af regionslovens § 11, stk. 1, jf. lov om kommunernes styrelse § 16, stk. 8, og den regionale vederlagsbekendtgørelses § 7, stk. 1, 3. pkt., ud over godtgørelse diæter efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 4 og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 5. Tilsvarende gælder stedfortrædere, der indkaldes til deltagelse i enkelte møder efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, 2. pkt., hvis regionsrådet i styrelsesvedtægten har truffet beslutning om, at stedfortræderen indkaldes, selv om

hindringen forventes at vare kortere end 1 måned. Adgangen til godtgørelse af udgifter gælder tillige for stedfortrædere, der er indkaldt til deltagelse i enkelte møder.

Adgangen til at yde diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til stedfortrædere, der er indkaldt til at deltage i enkelte møder i regionsrådet efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, 2. pkt., gælder i sagens natur alene for regioner, der i styrelsesvedtægten træffer – eller har truffet – bestemmelse om, at stedfortræder indkaldes i tilfælde af et medlems forfald, selv om hindringen forventes at vare kortere end 1 måned. Adgangen til at yde diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste gælder endvidere alene, hvis stedfortræderen indkaldes til enkelte møder. Hvis stedfortræderen indkaldes for en vis periode, skal der i stedet ske forholdsmæssig vederlæggelse, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 7, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Hvorvidt en stedfortræder må anses for at være indkaldt til ”enkelte møder” efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 7, stk. 1, 3. pkt., eller for en vis periode efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 7, stk. 1, 1. og 2. pkt., vil afhænge af de konkrete omstændigheder, herunder navnlig af varigheden af medlemmets forventede fravær, og af, om det fraværende medlems hverv i fraværsperioden omfatter andet end et enkelt regionsmøde. Økonomi- og Indenrigsministeriet har udtalt, at indkaldelse af en stedfortræder efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse ikke blot indebærer, at stedfortræderen udfylder det fraværende medlems plads under regionsrådets møder (Økonomi- og Indenrigsministeriets telefonreferat af 4. september 2014, j.nr. 2014-17894, resumédata-basen 14.1.1). Stedfortræderen varetager som udgangspunkt vedkommende medlems hverv som medlem af regionsrådet, så længe hindringen varer, men indtræder derimod ikke automatisk i det fraværende medlems udvalgspladser og andre særlige hverv, hvortil medlemmet er udpeget af regionsrådet eller efter indstilling fra denne. I tilfælde, hvor en stedfortræder inden for den samme fraværsperiode indkaldes til flere møder i regionsrådet, vil der således ikke være tale om indkaldelse til ”enkelte møder”, jf. § 16, stk. 8, i lov om kommunernes styrelse, men derimod om indkaldelse for en vis periode, idet stedfortræderen er indkaldt i perioden fra det første regionsrådsmøde, hvor vedkommendes indtræden i regionsrådet godkendes, og indtil medlemmet genindtræder i regionsrådet. Dette gælder uanset, hvor kort tid der er imellem de to regionsrådsmøder. Der vil imidlertid ikke ved afgørelsen af, om medlemmet er indkaldt til ”enkelte møder”, alene kunne lægges vægt på, om stedfortræderen alene er indkaldt til ét møde i regionsrådet i den pågældende fraværsperiode. Også i tilfælde, hvor regionsrådshvervet for det medlem, som stedfortræderen er indkaldt for, efter stedfortræderens deltagelse i et regionsrådsmøde omfatter andet end regionsrådsmøder, herunder f.eks. deltagelse i besigtigelser, temamøder, borgermøder, repræsentativt arbejde o. lign., vil der være tale om indkaldelse for en vis periode.

Fast indtrædelse af en stedfortræder

Indtræder en stedfortræder fast i regionsrådet i medfør af § 91 i lov om kommunale og regionale valg, ydes vederlag forholdsmæssigt fra den dag, den pågældende indtræder i regionsrådet, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 7, stk. 2. Når en stedfortræder indtræder permanent i regionsrådet, skal stedfortræderen i forbindelse med eller umiddelbart efter sin indtræden tage stilling til, om vedkommende ønsker at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste.

Vederlæggelsen er pligtmæssig

Regionsrådet er forpligtet til at udbetale vederlag og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til stedfortrædere i overensstemmelse med reglerne som anført ovenfor, og en stedfortræder er forpligtet til at modtage vederlaget.

2.3. Regionsrådets konstituerende møde (§ 16, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse)

For et medlems deltagelse i regionsrådets konstituerende møde ydes diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse. Det gælder også den, der på mødet vælges til regionsrådsformand, samt den eventuelt deltagende regionsrådsformand for indeværende valgperiode. Erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste ydes også til medlemmer, der (endnu) ikke har valgt eller agter at vælge denne ordning – under forudsætning af, at de pågældende har lidt et tab, jf. afsnit 2.1.3.2. Det vil være naturligt, at regionen i forbindelse med indkaldelsen eller på anden måde gør de nyvalgte medlemmer opmærksom på denne mulighed.

Ydelsen af diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste sker ifølge regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse i øvrigt efter de regler, der efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16 a i lov om kommunernes styrelse gælder for ydelse af diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til personer, der ikke er medlem af regionsrådet. Der henvises til afsnit 3.1.

Regionsrådet er forpligtet til at udbetale diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste for deltagelse i det konstituerende møde.

Et regionsrådsmedlem er forpligtet til at modtage diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste for deltagelse i det konstituerende møde, jf. § 11, stk. 1, i regionsloven, jf. § 16, stk. 9, i lov om kommunernes styrelse.

De nævnte medlemmer har også krav på, eller kan af kommunalbestyrelsen, tillægges ret til godtgørelse efter § 8 a, 2. pkt., og § 16, stk. 10 og 11, i lov om kommunernes styrelse. Se dog for regionsrådsformandens vedkommende den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 5, hvorefter regionsrådsformanden ikke må modtage anden økonomisk ydelse fra kommunens kasse med undtagelse af de godtgørelser, der er fastsat i § 16, stk. 10, litra a og b, og stk. 11, i lov om kommunernes styrelse samt § 8 a, 2. pkt. i lov om kommunernes styrelse. Se herom kapitel 4.

2.4. Vederlæggelse af udvalgsmedlemmer (bekendtgørelsens §§ 8-11 og 14)

Reglerne om vederlæggelse for varetagelsen af udvalgshverv er fastsat i den regionale vederlagsbekendtgørelsesbekendtgørelses §§ 8-11.

For de regioner, der har valgt udvalgsstyre, jf. regionslovens §§ 36 a og 36 b, er der fastsat særlige regler i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 14. Der henvises til afsnit 2.4.3.

I det omfang der ikke er fastsat særlige regler for regioner med udvalgsstyre, gælder de almindelige regler i den regionale vederlagsbekendtgørelse.

Et regionsrådsmedlem er forpligtet til at modtage det udvalgsvederlag, regionsrådet har besluttet, jf. § 11, stk. 1, i regionsloven, jf. § 16, stk. 9, i lov om kommunernes styrelse.

2.4.1. Vederlæggelse af medlemmer af forretningsudvalget (bekendtgørelsens § 8)

Reglerne om vederlæggelse af medlemmer af forretningsudvalget findes i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 8.

Regionsrådet kan beslutte at yde udvalgsvederlag til medlemmer af forretningsudvalget, jf. regionslovens § 11, stk. 2, og den regionale vederlagsbekendtgørelses § 8, stk. 1.

Der er i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 8, stk. 2, fastsat en pulje til medlemmer af forretningsudvalget på 100 pct. af vederlaget til regionsrådsformanden. Puljen udgør det maksimale beløb, som regionsrådet kan beslutte at anvende årligt til vederlæggelse af samtlige medlemmer af forretningsudvalget. Ekstraudgifter til vederlæggelse af stedfortrædere for forretningsudvalgsmedlemmer, jf. regionslovens § 15, stk. 4, jf. § 28, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, kan dog om fornødent afholdes uden for puljen. Puljen kan ikke benyttes til vederlæggelse for medlemskab af andre udvalg.

Regionsrådets beslutning om at yde udvalgsvederlag til medlemmer af forretningsudvalget skal efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 8, stk. 3, træffes forud for og med virkning for mindst ét regnskabsår ad gangen, dog således at et nyvalgt regionsråd kan træffe beslutning herom i første kvartal af funktionsperioden med virkning fra den 1. i måneden efter beslutningens vedtagelse. Beslutning kan endvidere træffes på det konstituerende møde, hvis der er enighed herom.

Et nyvalgt regionsråd vil – indtil en ny beslutning om udvalgsvederlag til medlemmer af forretningsudvalget eventuelt træffes i løbet af 1. kvartal af funktionsperioden – kunne yde udvalgsvederlag i henhold til den hidtidige regionsrådsbeslutning herom. Hvis et nyvalgt regionsråd træffer beslutning om udvalgsvederlag til medlemmer af forretningsudvalget i januar måned, vil udvalgsvederlag for januar måned således blive ydet i henhold til den tidligere regionsrådsbeslutning herom, mens det nyvalgte regionsråds beslutning får virkning fra 1. februar.

Det beløb, som regionsrådet efter de ovennævnte regler har fordelt til forretningsudvalget, fordeles efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 8, stk. 4, ligeligt mellem de regionsrådsmedlemmer, der er medlemmer af forretningsudvalget. Ved fordelingen ses bort fra forretningsudvalgets formand, eftersom formanden er regionsrådsformand og modtager vederlag herfor, jf. kapitel 5.

2.4.2. Vederlæggelse af medlemmer af særlige udvalg (bekendtgørelsens § 9)

Reglerne om vederlæggelse af medlemmer af særlige udvalg findes i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 9.

Kun vederlæggelse af særlige udvalg (bekendtgørelsens § 9, stk. 1)

Regionsrådet kan beslutte at yde udvalgsvederlag til medlemmer af særlige udvalg nedsat i medfør af regionslovens § 13, stk. 6, jf. § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 9, stk. 1.

Det er en forudsætning for regionsrådets adgang til at yde udvalgsvederlag til medlemmerne af særlige udvalg nedsat i medfør af regionslovens § 13, stk. 6, jf. § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse, at der er tale om et særligt udvalg, dvs. et udvalg til varetagelse af bestemte hverv eller til udførelse af forberedende eller rådgivende funktioner for regionsrådet eller forretningsudvalget, jf. regionslovens § 13, stk. 6, jf. § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse. Sådanne udvalg kan alene nedsættes af

regionsrådet, jf. regionslovens § 13, stk. 6. Regionsrådet skal nedsætte sådanne udvalg under enten regionsrådet eller forretningsudvalget, afhængigt af om regionsrådet eller forretningsudvalget er ansvarligt for den umiddelbare forvaltning af det område, der ønskes henlagt til det særlige udvalg. Et underudvalg, der nedsættes af forretningsudvalget, er ikke et særligt udvalg omfattet af regionslovens § 13, stk. 6, og medlemmer af et sådant udvalg kan derfor ikke modtage vederlag.

Et særligt udvalg kan ikke få tillagt ansvar for den umiddelbare forvaltning af et sagsområde, idet den umiddelbare forvaltning af regionens sagsområder skal henlægges til enten regionsrådet eller forretningsudvalget, jf. regionslovens § 13. Et særligt udvalg kan som anført i bemærkningerne til regionslovens § 13, stk. 6, ikke i øvrigt få tillagt almindelige administrerende funktioner, men alene afgrænsede administrative funktioner under forudsætning af de fornødne retningslinjer og den fornødne kontrol. Der er endvidere en begrænset adgang til at tillægge et særligt udvalg myndighedsudøvelse, hvilket vil sige den del af den regionale forvaltning, der består i at regulere borgernes forhold.

Som eksempel på typer af særlige udvalg, der kan falde ind under bestemmelsen, kan nævnes et udvalg, som får til opgave at udarbejde en ny kræfthandlingsplan for den pågældende region, eller et udvalg, som skal fremlægge et oplæg til konkret udmøntning af en national hjertehandlingsplan. Andre eksempler kunne være et udvalg nedsat med henblik på at foretage en evaluering af eksempelvis en nyligt indført behandlingsmetode eller med henblik på at udarbejde en rapport på et givent område.

Tidligere var det en betingelse, at sådanne særlige udvalg skulle være af midlertidig karakter for, at regionsrådet kunne beslutte at yde udvalgsvederlag (de særlige udvalg skulle være nedsat for en periode på højst et år). Denne regel blev ophævet ved lov nr. 1471 af 17. december 2013 om ændring af regionsloven, hvorved regionsrådene blev tillagt en generel adgang til at bestemme, at regionens styreform er almindeligt udvalgsstyre. På denne baggrund fandtes der, uanset det enkelte regionsråds konkrete valg af styreform, ikke grundlag for at opretholde den generelle betingelse om midlertidighed.

Regionsrådet kan herefter uanset regionens valg af styreform yde udvalgsvederlag til medlemmer af eventuelle særlige udvalg, uanset om udvalgene har midlertidig karakter eller ej. Vederlæggelsen af medlemmer af særlige udvalg vil fortsat skulle ske inden for de gældende økonomiske rammer for vederlæggelse af udvalgsmedlemmer i regionen.

Der er ikke hjemmel til at vederlægge ikke-regionsrådsmedlemmer, der er medlem af særlige udvalg, med et udvalgsvederlag. Om vederlæggelse af ikke-regionsrådsmedlemmer se kapitel 3.

Regionsrådet har ikke hjemmel til at beslutte at yde udvalgsvederlag til andre særlige udvalg end de udvalg, der er defineret i den regionale vederlagsbekendtgørelses §§ 9 og 14.

Pulje for vederlæggelse af særlige udvalg (bekendtgørelsens § 9, stk. 2)

Der er i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 9, stk. 2, fastsat en pulje på 100 pct. af vederlaget til regionsrådsformanden. Puljen udgør det maksimale beløb, som regionsrådet kan beslutte at anvende årligt til vederlæggelse af samtlige medlemmer af samtlige de omfattede særlige udvalg. Puljen kan ikke benyttes til vederlæggelse for medlemskab af forretningsudvalget.

Regionsrådets beslutning om fordeling af udvalgsvederlag (bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4)

Regionsrådets beslutning om fordeling af udvalgsvederlag skal træffes forud for og med virkning for mindst et regnskabsår ad gangen, dog således at et nyvalgt regionsråd i første kvartal af funktionsperioden kan træffe beslutning herom med virkning fra den 1. i måneden efter beslutningens vedtagelse. Fordelingen kan i øvrigt ændres i løbet af regnskabsåret, hvis der foretages ændringer i antallet af særlige udvalg eller i udvalgenes opgavefordeling, jf. i det hele den regionale vederlagsbekendtgørelses § 9, stk. 3.

Den regionale vederlagsbekendtgørelses § 9, stk. 3, indebærer bl.a., at regionsrådets beslutning om fordeling af udvalgsvederlag som udgangspunkt skal træffes forud for den 1. januar, dog således at et nyvalgt regionsråd kan træffe beslutning herom i første kvartal af funktionsperioden, dvs. frem til den 31. marts.

Regionsrådet kan beslutte at fordele hele udvalgspuljen til ét udvalg eller at fordele beløbet til flere udvalg.

Der er ikke hjemmel til at overskride den ramme på 100 pct. af vederlaget til regionsrådsformanden, der er fastsat i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 9, stk. 2, uanset om der i løbet af året opstår uforudsete ændringer i regionsrådets behov for at nedsætte særlige udvalg eller regionsrådets ønske om at yde udvalgsvederlag til sådanne udvalg. Ekstraudgifter til vederlæggelse af stedfortrædere for udvalgsmedlemmer, jf. regionslovens § 15, stk. 4, jf. § 28, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, kan dog om fornødent afholdes uden for puljen.

Det beløb, der efter regionsrådets beslutning er fordelt til et særligt udvalg, fordeles ligeligt mellem de udvalgsmedlemmer, der er udpeget af regionsrådet blandt dets medlemmer, herunder udvalgets formand, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 9, stk. 4, 1. pkt. Regionsrådet kan dog beslutte, at en formand for et særligt udvalg skal ydes op til det dobbelte af det vederlag, der ydes et regionsrådsmedlem, som er medlem af det samme udvalg, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 9, stk. 4, 2. pkt. Bestemmelsen indebærer, at regionsrådet ikke kan beslutte, at det alene er formanden for et særligt udvalg, der skal modtage udvalgsvederlag, mens de øvrige regionsrådsmedlemmer i udvalget ikke skal modtage udvalgsvederlag. Der er endvidere ikke hjemmel til at beslutte at yde et særligt udvalgsformandsvederlag tilsvarende de vederlag, der kan ydes til formænd for stående udvalg.

Derimod kan der til medlemmer af forskellige udvalg ydes forskellige vederlag. Herved kan tages højde for en forskellig opgavefordeling udvalgene imellem. *Konsekvenser af vederlæggelse af udvalgsformænd*

I forlængelse af lov nr. 1471 af 17. december 2013 om ændring af regionsloven blev der i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 6 indsat en særregel, som afviger fra den kommunale ordning, hvorefter vederlag til formænd for stående udvalg og særlige udvalg ikke anses for et sådant særligt honorar eller vederlag, som afskærer modtageren fra retten til erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, hvis denne vederlagsform generelt er valgt.

Dobbelt vederlag til en udvalgsformand for et særligt udvalg, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 9, stk. 4, kan dermed ikke sidestilles med et traditionelt udvalgsformandsvederlag til formænd for stående udvalg i kommunerne efter § 16, stk. 7, i lov om kommunernes styrelse. Det betyder bl.a., at en formand for et særligt udvalg, der har valgt at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i henhold til § 16, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse, kan modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste også for varetagelse af hverv, der udføres i dennes egenskab af udvalgsformand,

jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 5 og 6, i lov om kommunernes styrelse. Eksempelvis anses en formands deltagelse i møder i udvalget for at være forbundet med den pågældendes hverv som udvalgsformand. Der kan således ydes erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med deltagelse i sådanne møder. Formanden vil endvidere kunne modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med deltagelse i kurser, der vedrører udvalgets forretningsområde, og som af regionsrådet eller forretningsudvalget anses for at have betydning for varetagelsen af udvalgs-hvervet. Formanden vil derimod ikke kunne modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med mødeforberedelse, jf. i det hele afsnit 2.1.3.2.

Der er ikke efter bekendtgørelsen noget til hinder for, at det samme regionsrådsmedlem kan varetage – og blive vederlagt for – flere udvalgs- eller udvalgsformandsposter.

Om muligheden for at yde diæter m.v. til de medlemmer af særlige udvalg, der ikke er medlemmer af regionsrådet, henvises til kapitel 3.

2.4.3. Vederlæggelse af udvalgsmedlemmer i regioner med udvalgsstyre (bekendtgørelsens § 14)

Reglerne om vederlæggelse af udvalgsmedlemmer i regioner med udvalgsstyre findes i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 14.

Ved lov nr. 1471 af 17. december 2013 om ændring af regionsloven blev regionsrådene tillagt en generel adgang til at bestemme, at regionens styreform er almindeligt udvalgsstyre.

Hvilke udvalg og hvilke udvalgshverv kan vederlægges? (bekendtgørelsens § 14, stk. 1-3)

Regionsrådet i regioner med udvalgsstyre, jf. regionslovens §§ 36 a og 36 b, kan beslutte at yde udvalgs-vederlag til medlemmer af regionsrådet for medlemskab af økonomiudvalget, stående udvalg og særlige udvalg nedsat i medfør af regionslovens § 36 a, stk. 1, jf. § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse. Det følger af regionslovens § 36 c, stk. 2, og den regionale vederlagsbekendtgørelses § 14, stk. 1 og 8.

Regionsrådet kan i styrelsesvedtægten fastsætte bestemmelse om, at der ydes vederlag til formænd for stående udvalg, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 14, stk. 2. Regionsrådet kan derudover beslutte, at der ydes vederlag til regionsrådsmedlemmer, der er formænd for særlige udvalg nedsat i medfør af regionslovens § 36 a, stk. 1, jf. § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 14, stk. 3.

Samlet pulje for udvalgsvederlæggelse (bekendtgørelsens § 14, stk. 4)

Det følger af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 14, stk. 4, at summen af de årlige vederlag, der kan ydes efter stk. 1-3, højst kan udgøre 200 pct. af vederlaget til formanden for regionsrådet. Puljen udgør det maksimale beløb, som regionsrådet kan beslutte at anvende årligt til vederlæggelse af samtlige medlemmer af de udvalg, der er nævnt i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 14, stk. 1. Ekstraudgifter til vederlæggelse af stedfortrædere for udvalgenes medlemmer, jf. regionslovens § 15, stk. 4, jf. § 28, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, kan dog om fornødent afholdes uden for puljen. Puljen kan ikke benyttes til vederlæggelse for medlemskab af andre udvalg end de udvalg, der er nævnt i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 14, stk. 1.

Max-grænse for vederlaget for det enkelte formandshverv (bekendtgørelsens § 14, stk. 5)

Vederlaget for det enkelte hverv som formand for et stående udvalg eller formand for et særligt udvalg efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 14, stk. 2 og 3, skal fastsættes som en procentdel af vederlaget til formanden for regionsrådet og kan udgøre indtil 40 pct. af formandens vederlag, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 14, stk. 5. Dette indebærer tilsvarende, at den bestemmelse, der efter samme bekendtgørelses § 14, stk. 2, fastsættes i styrelsesvedtægten om at yde vederlag til formænd for stående udvalg, skal indeholde en angivelse af formandsvederlaget fastsat som en procentdel af vederlaget til formanden for regionsrådet.

Regionsrådets beslutning om fordeling af udvalgsvederlag (bekendtgørelsens § 14, stk. 6 og 7)

Regionsrådet træffer beslutning om fordeling af vederlag til de udvalg, der er nævnt i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 14, stk. 1, og om vederlag for de hverv, der er nævnt i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 14, stk. 3. Regionsrådets beslutning om at yde udvalgsvederlag til medlemmer af økonomiudvalget, stående udvalg og særlige udvalg nedsat i medfør af regionslovens § 36 a, stk. 1, jf. § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse skal efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 14, stk. 6, træffes forud for og med virkning for mindst ét regnskabsår ad gangen, dog kan et nyvalgt regionsråd i første kvartal af funktionsperioden træffe beslutning herom med virkning fra den 1. i måneden efter beslutningens vedtagelse. Fordelingen kan i øvrigt ændres i løbet af regnskabsåret, hvis der foretages ændringer i udvalgsstrukturen.

Et nyvalgt regionsråd vil – indtil en ny beslutning om udvalgsvederlag til medlemmer af de udvalg, der er nævnt i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 14, stk. 1, eventuelt træffes i løbet af 1. kvartal af funktionsperioden – kunne yde udvalgsvederlag i henhold til den hidtidige regionsrådsbeslutning herom. Hvis et nyvalgt regionsråd træffer beslutning om udvalgsvederlag i januar måned, vil udvalgsvederlag for januar måned således blive ydet i henhold til den tidligere regionsrådsbeslutning herom, mens det nyvalgte regionsråds beslutning får virkning fra 1. februar.

Regionsrådet er berettiget til at fordele forskellige beløb til de i bekendtgørelsens § 14, stk. 1, nævnte udvalg og til at fastsætte forskellige vederlag for de hverv, der er nævnt i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 14, stk. 3.

Det beløb, som regionsrådet efter de ovennævnte regler har fordelt til et udvalg, fordeles efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 14, stk. 7, ligeligt mellem de regionsrådsmedlemmer, der er medlemmer af udvalget. Ved fordelingen ses der bort fra udvalgets formand, hvis denne modtager vederlag for formandshvervet.

Derimod kan der til medlemmer af forskellige udvalg ydes forskellige vederlag. Herved kan tages højde for en forskellig opgavefordeling udvalgene imellem.

I forlængelse af lov nr. 1471 af 17. december 2013 om ændring af regionsloven blev der i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 6 indsat en særregel, som afviger fra den kommunale ordning, hvorefter vederlag til formænd for stående udvalg og særlige udvalg ikke anses for et sådant særligt honorar eller vederlag, som afskærer modtageren fra retten til erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, hvis denne vederlagsform generelt er valgt. Se også afsnit 2.1.3.1.

Dobbelt vederlag til en formand for et særligt udvalg i en region blev dog heller ikke efter de hidtidige regler anset for et traditionelt udvalgsformandsvederlag og afskar dermed ikke modtageren fra retten

til erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste for varetagelse af hverv, der udføres i dennes egenskab af udvalgsformand, jf. vejledning nr. 10 af 9. februar 2007 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv.

Særlige udvalg nedsat i medfør af regionslovens § 13, stk. 6, jf. § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse er nærmere beskrevet oven for under afsnit 2.4.2.

Der er ikke efter bekendtgørelsen noget til hinder for, at det samme regionsrådsmedlem kan varetage – og blive vederlagt for – flere udvalgs- eller udvalgsformandsposter.

2.4.4. Vederlæggelse af stedfortrædere i udvalg (bekendtgørelsens § 10)

Reglerne om vederlæggelse af stedfortrædere i udvalg findes i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 10.

Forholdsmæssigt vederlag (bekendtgørelsens § 10, 1. pkt.)

Til et regionsrådsmedlem, der midlertidigt indtræder i et udvalg, jf. regionslovens § 15, stk. 3, jf. § 28, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, ydes det fastsatte udvalgsvederlag forholdsmæssigt for den periode, hvor den pågældende er medlem af udvalget, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 10, 1. pkt. Dette gælder, hvor indkaldelse af stedfortræder sker efter regionslovens § 15, stk. 3, jf. lov om kommunernes styrelse § 28, stk. 2, 1. pkt., under henvisning til, at udvalgsmedlemmet har forfald i mindst 1 måned.

Dette gælder også, hvor indkaldelse af stedfortræder sker for en kortere periode efter regionslovens § 15, stk. 3, jf. lov om kommunernes styrelse § 28, stk. 2, 2. pkt., hvis regionsrådet i styrelsesvedtægten har truffet beslutning om, at stedfortræder indkaldes, selv om det ordinære medlems forfald har en forventet varighed på mindre end 1 måned, herunder ved indkaldelse til enkelte møder.

Ministeriet har ikke fastsat regler om, hvordan et forholdsmæssigt udvalgsvederlag skal beregnes, herunder ved deltagelse i enkelte møder. Ministeriet har udtalt, at hvis stedfortræderen indkaldes til det enkelte møde nogle dage i forvejen, vil der næppe være noget til hinder for at anse stedfortræderen for at være medlem af udvalget fra dette tidspunkt, således at der ydes forholdsmæssigt vederlag for en længere periode end én dag. (Økonomi- og Indenrigsministeriets telefonnotat af 8. juli 2013, j.nr. 2013-07613, resumédata-basen 13.1.3).

Det er dog afgørende for vederlæggelsen, fra hvilket tidspunkt det egentlige medlem reelt er forhindret i at deltage, og det er først fra dette tidspunkt, at der kan ske vederlæggelse af stedfortrædere, uanset at indkaldelsen eventuelt er sket lang tid før.

Regionsrådets vedtagelse af en minimumsgrænse for det forholdsmæssige vederlag (bekendtgørelsens § 10, 2. pkt.)

Efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 10, 2. pkt., kan regionsrådet imidlertid træffe beslutning om, at vederlæggelsen pr. dag for deltagelse i enkelte møder i udvalg i medfør af regionslovens § 15, stk. 3, § 28, stk. 2, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse, ikke kan udgøre mindre end diætsatsen pr. dag, der for den pågældende år gælder for hverv, der ikke beslaglægger mere end 4 timer, jf. den regionale

vederlagsbekendtgørelses § 4, stk. 2, 1. og 2. pkt. Diætsatsen pr. dag for hverv, der ikke beslaglægger mere end 4 timer, udgør 440 kr. i 2022-niveau. Diætsatsen pr. dag for hverv, der ikke beslaglægger mere end 4 timer, forhøjes hvert år den 1. januar med 5 kr., første gang den 1. januar 2023.

Det betyder, at regionsrådet så at sige kan vedtage en ”bagatelgrænse” for det forholdsmæssige vederlag. Hvis regionsrådet har truffet en sådan beslutning i medfør af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 10, 2. pkt., indebærer det, at hvis det beregnede forholdsmæssige vederlag til en stedfortræder i udvalget i det konkrete tilfælde udgør mindre end diætsatsen pr. mødedag, udbetales i stedet diætsatsen. Hvis det forholdsmæssige vederlag i det konkrete tilfælde derimod udgør mere end diætsatsen pr. mødedag, udbetales det beregnede forholdsmæssige vederlag. Regionsrådet kan ikke beslutte at yde et andet fast minimum pr. mødedag end diætsatsen.

Hvorvidt en stedfortræder må anses for at være indkaldt for en vis periode efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 10, 1. pkt., eller til ”enkelte møder” efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 10, 2. pkt., vil afhænge af de konkrete omstændigheder, herunder navnlig af varigheden af udvalgsmedlemmets forventede fravær, og af, om det fraværende medlems udvalgshverv i fraværperioden omfatter andet end et enkelt udvalgsmøde. I tilfælde, hvor en stedfortræder inden for den samme fraværperiode indkaldes til flere udvalgsmøder i det samme udvalg, vil der således ikke være tale om indkaldelse til ”enkelte møder”, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 10, 2. pkt., men derimod om indkaldelse for en vis periode. Det betyder, at selv om det forholdsmæssige vederlag for den pågældende periode, hvor der f.eks. har været indkaldt til to udvalgsmøder, i det konkrete tilfælde måtte udgøre et mindre beløb end to gange diætsatsen, udbetales det forholdsmæssige vederlag.

Der kan ikke ydes forholdsmæssigt vederlag til en stedfortræder, der indkaldes til at deltage i et udvalgsbehandling af en sag, i forhold til hvilken det ordinære medlem må forventes at blive erklæret inhabilt, jf. regionslovens § 15, stk. 3, jf. lov om kommunernes styrelse § 28, stk. 3. Stedfortræderen vil i sådanne tilfælde have ret til udgiftsgodtgørelse, jf. herom kapitel 4, samt til erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, hvis denne vederlagsform generelt er valgt, jf. herom afsnit 2.1.3.1.

2.4.5. Funktionsvederlag som fungerende udvalgsformand (bekendtgørelsens § 11)

Reglerne om funktionsvederlag til en fungerende udvalgsformand findes i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 11.

Et udvalgsmedlem, herunder en næstformand, der på grund af formandens fravær er konstitueret som formand for et udvalg i en periode på mindst to uger, modtager i funktionsperioden vederlag svarende til formandens vederlag forholdsmæssigt for den pågældende periode, jf. § 11 i den regionale vederlagsbekendtgørelse. Funktionsvederlaget erstatter i funktionsperioden det vederlag, som udvalgsmedlemmet eller næstformanden ellers måtte være tillagt for det pågældende hverv efter den regionale vederlagsbekendtgørelses §§ 8 og 9.

Det er præciseret i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 11, stk. 1, at funktionsvederlaget – i de tilfælde, hvor et medlem konstitueres som formand i en periode på mindst to uger – regnes fra det tidspunkt, hvor medlemmet konstitueres som formand.

Hver konstituering skal udgøre en uafbrudt periode på mindst to uger for at berettigge til funktionsvederlag. Kortere perioder kan således ikke lægges sammen.

Ministeriet har udtalt, at for at beregningen af en uge (eller to uger) skal ske ensartet og administrerbart, kan der ikke konkret tages hensyn til, på hvilket tidspunkt af dagen konstitueringen af medlemmet/næstformanden har fundet sted. Der kan således ikke skelnes mellem tilfælde, hvor konstitueringen har fundet sted f.eks. kl. 8 og kl. 21. Konstitueringen må regnes som havende virkning for hele den dag, hvor konstitueringen fandt sted. I to ugers-perioden medregnes således konstitueringsdagen som den første af de i alt 14 dage, som to uger udgør. Kravet om en to ugers funktionsperiode må derfor anses for opfyldt i situationer, hvor konstitueringen har været fra mandag i en uge til søndag i den følgende uge (Skr. af 20. november 2014, j.nr. 2014-21180, resumédata-basen 14.5.10.).

Funktionsvederlag kan maksimalt ydes i en uafbrudt periode på 9 måneder, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 11. Der er ikke hjemmel til, at regionsrådet kan fastsætte en anden, herunder kortere, periode for modtagelse af funktionsvederlaget.

2.5. Vederlæggelse af regionsrådets næstformænd (bekendtgørelsens §§ 12 og 13)

Reglerne om vederlag til regionsrådets næstformænd og fungerende næstformænd findes i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 12 henholdsvis § 13.

2.5.1. Vederlæggelse af næstformænd (bekendtgørelsens § 12)

Regionsrådet kan beslutte, at regionsrådets første næstformand skal oppebære et vederlag på indtil 10 pct. af formandens vederlag, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 12, stk. 1.

Efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 12, stk. 2, kan regionsrådet beslutte, at regionsrådets anden næstformand skal oppebære vederlag efter reglerne i stk. 1.

Regionsrådet kan således beslutte at yde vederlag på indtil 10 pct. af formandens vederlag til såvel første som anden næstformand for regionsrådet.

Beslutningen skal træffes forud for og med virkning for mindst ét regnskabsår ad gangen, dog således at et nyvalgt regionsråd kan træffe beslutning herom i første kvartal af funktionsperioden med virkning fra den 1. i måneden efter beslutningens vedtagelse. Beslutning om vederlæggelse af regionsrådets næstformænd kan endvidere træffes på det konstituerende møde.

Om vederlæggelse i de tilfælde, hvor en næstformand fungerer som regionsrådsformand, se afsnit 5.3.

Der er ikke hjemmel til særskilt vederlæggelse af næstformænd for forretningsudvalget eller særlige udvalg. Tilsvarende gælder i forhold til næstformænd for økonomiudvalget, stående udvalg og særlige udvalg i regioner med udvalgsstyre, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 14.

Regionsrådets næstformand er forpligtet til at modtage det vederlag, som regionsrådet har besluttet at yde, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. lov om kommunernes styrelse § 16, stk. 9.

2.5.2. Vederlæggelse af fungerende næstformænd (bekendtgørelsens § 13)

Udpeges et regionsrådsmedlem efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 5, til at fungere for en næstformand for regionsrådet, har vedkommende ret til i funktionsperioden at modtage vederlag svarende til næstformandens. Det er en betingelse, at næstformanden for regionsrådet oppebærer vederlag efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 12. Dette er fastsat i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 13.

Regionsrådets fungerende næstformand er forpligtet til at modtage det vederlag, som regionsrådet har besluttet at yde, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. lov om kommunernes styrelse § 16, stk. 9.

Kapitel 3. Vederlæggelse af ikke-regionsrådsmedlemmer (§ 16 a i lov om kommunernes styrelse)

3.1. Diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste

3.1.1. Hvilke hverv er omfattet af § 16 a i lov om kommunernes styrelse?

Betingelserne for, at et hverv er omfattet af § 16 a i lov om kommunernes styrelse

For at regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16 a i lov om kommunernes styrelse, finder anvendelse, skal tre betingelser være opfyldt:

- 1) Der skal være tale om et ikke-regionsrådsmedlem, dvs. hverken et medlem eller en stedfortræder, der er indtrådt som stedfortræder.
- 2) Der skal være tale om et hverv, der er nævnt i § 16, stk. 1, litra a-f, i lov om kommunernes styrelse, dvs. der skal være tale om et regionalt hverv, som udføres efter valg af regionsrådet eller efter anmodning fra regionsrådet eller dennes udvalg, se herom afsnit 2.1.1.1. under pkt. b.
- 3) Der skal ikke være tale om et hverv, hvor der er tillagt den pågældende særligt honorar eller vederlag for varetagelsen af dette hverv, jf. § 16 a, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse.

Endvidere kan der i anden lovgivning være fastsat regler, der indebærer, at medlemmer af det pågældende organ vederlægges efter § 16 a i lov om kommunernes styrelse.

Eksempler på hverv, der er direkte omfattet af § 16 a i lov om kommunernes styrelse

Som eksempler på hverv, der kan vederlægges direkte efter § 16 a, kan nævnes, at ikke-regionsrådsmedlemmer, der er medlemmer af et særligt udvalg, som regionsrådet har nedsat i henhold til regionslovens § 13, stk. 6, er omfattet af bestemmelsen.

Ikke diæter eller erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til personer, der er tillagt særligt honorar eller vederlag

Der kan ikke ydes et ikke-regionsrådsmedlem diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i henhold til lov om kommunernes styrelse i forbindelse med varetagelsen af regionale hverv, hvis der er tillagt den pågældende særligt honorar eller vederlag for varetagelsen af dette hverv, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16 a, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse. Se betingelse nr. 3 nævnt ovenfor.

Hvis regionsrådets hjemmel til at yde diæter m.v. findes i særlovgivningen, må adgangen til at fastsætte en grænse for udbetalingerne således afhænge af en fortolkning af den pågældende hjemmelsbestemmelse.

3.1.2. Regionsrådets beslutning om ydelse af diæter og/eller erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til hverv omfattet af § 16 a i lov om kommunernes styrelse

Efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16 a, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse kan regionsrådet beslutte at yde ikke-regionsrådsmedlemmer diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste for deltagelse i den type regionale hverv, der er nævnt i § 16, stk. 1, litra a-f, i lov om kommunernes styrelse.

Regionsrådet kan vælge at udbetale begge ydelser, kun den ene af ydelserne eller ingen af disse.

Regionsrådet kan f.eks. træffe beslutning om, at der til et ikke-regionsrådsmedlem, der er medlem af et særligt udvalg, som regionsrådet har nedsat i henhold til regionslovens § 13, stk. 6, eller til et ikke-regionsrådsbestyrelsesmedlem, der varetager et andet regionalt hverv efter valg af regionsrådet, for deltagelsen i de nævnte møder m.v. ydes både diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste. I det omfang regionsrådet har truffet en sådan beslutning, vil det samme ikke-regionsrådsmedlem have krav på modtagelse af begge ydelser for deltagelse i det samme møde.

Regionsrådet kan f.eks. også beslutte, at der alene skal ydes diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med møderne, der er omfattet af § 16, stk. 1, litra a og b, i lov om kommunernes styrelse. Der vil herefter ikke være adgang til at yde diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, hvis et udvalg anmoder et medlem om at udføre et hverv omfattet af § 16, stk. 1, litra f, i lov om kommunernes styrelse.

Det er forudsat, at offentligt ansatte ikke kan modtage diæter eller erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste for varetagelse af hverv, der er et led i de pågældendes embedsgerning.

Regionsrådets kompetence til at træffe beslutninger om ydelse af diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste efter § 16 a, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse kan ikke delegeres til forretningsudvalget eller et af regionsrådet nedsat særligt udvalg eller til forvaltningen.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen i § 16 a, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse kan regionsrådet træffe beslutninger om at yde diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med varetagelsen af de enkelte hverv eller generelt, f.eks. i form af et diætregulativ. Det er i den forbindelse i praksis antaget, at regionsrådet kan beslutte, at der kun ydes diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste inden for en nærmere angivet grænse, f.eks. et bestemt antal møder eller en beløbsgrænse.

Regionsrådet har dog ikke i medfør af § 16 a, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse mulighed for at træffe beslutning om forskellig vederlæggelse af ikke-regionsrådsmedlemmer, der varetager det samme regionale hverv. Der kan således alene differentieres i forhold til varetagelsen af forskellige regionale hverv.

Bemærk, at ikke-regionsrådsmedlemmer, der deltager i de møder m.v., der er nævnt i regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 1, litra a-c, i lov om kommunernes styrelse, har krav på de godtgørelser, der er nævnt i regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 10, litra a-c, i lov om kommunernes styrelse, dvs. befordringsgodtgørelse, godtgørelse for fravær fra hjemstedet, godtgørelse af dokumenterede, nødvendige

udgifter forbundet med et fysisk handicap og godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter til pasning af syge nære pårørende. Se regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16 a, stk. 6, i lov om kommunernes styrelse og afsnit 4.3.

Endvidere kan regionsrådet beslutte at yde ikke-regionsrådsmedlemmer, der deltager i de møder m.v., der er nævnt i regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 1, litra a-c, i lov om kommunernes styrelse, andre udgifter, som de pågældende har afholdt i forbindelse med varetagelsen af regionale hverv, eller beslutte at yde anden støtte i den forbindelse, jf. nærmere regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16 a, stk. 7, i lov om kommunernes styrelse og afsnit 4.3.

3.1.3. Diætsatsen

Diætsatsen for hverv, der beslaglægger højst 4 timer, udgør 440 kr. pr. dag i 2022-niveau. Diætsatsen pr. dag for hverv, der beslaglægger højst 4 timer, forhøjes hvert år den 1. januar med 5 kr., første gang den 1. januar 2023. I 2023 vil diætbeløbet således udgøre 445 kr. pr. dag.

Hvis hvervet beslaglægger mere end 4 timer, ydes der dog det dobbelte af det for det pågældende år gældende diætbeløb. Diætsatsen pr. dag for hverv, der beslaglægger mere end 4 timer, udgør således 880 kr. pr. dag i 2022-niveau og forhøjes hvert år den 1. januar med 10 kr., første gang den 1. januar 2023.

Der henvises i det hele til regionslovens § 11, stk.1, jf. § 16 a, stk. 2, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse og § 4, stk. 2, i den regionale vederlagsbekendtgørelse.

Ved beregningen af den tid, varetagelsen af hvervet beslaglægger, medtages også den tid, der er fornøden til at rejse til og fra det sted, hvor hvervet udføres, medmindre hele rejsen foregår inden for samme kommunes grænser, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16 a, stk. 2, 3. pkt., i lov om kommunernes styrelse.

Ministeriet har udtalt, at en kommunalbestyrelse er overladt et vidt skøn i sin vurdering af, hvilken rejsetid der må anses for fornøden og således skal medregnes i den tid, som hvervet beslaglægger. Dog skal kommunalbestyrelsen ved skønsudøvelsen iagttage de almindelige krav til bl.a. saglighed og lighed (Økonomi- og Indenrigsministeriets telefonnotat af 20. marts 2013, sagsnr. 2013-05745, resumé-databasen 13.5.1.). Det samme gælder for et regionsråd.

I tilfælde, hvor der varetages flere diætberettigende hverv samme dag, skal mødetiderne sammenlægges ved beregningen af diætbeløbet. Der kan således ikke foretages selvstændig beregning af diæter for de enkelte regionale hverv for sig. Et møde, der har strakt sig ud over kl. 24.00, betragtes også diætmæssigt som ét møde.

3.1.4. Erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste

Erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste kan pr. dag højst udgøre det femdobbelte af diætsatsen for møder af ikke over 4 timers varighed, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16 a, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse. For 2022 er det maksimale erstatningsbeløb 5 x 440 kr. = 2.200 kr. pr. dag, jf. § 5, stk. 2, sammenholdt med § 4, stk. 2, i den regionale vederlagsbekendtgørelse. Satsen for maksimum for erstatningsbeløbet forhøjes hvert år den 1. januar med 25 kr., første gang den 1. januar 2023.

Ydelse af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste forudsætter, at der er lidt et tab. Det er regionsrådet, der afgør, om erstatningskravet kan anses for dokumenteret. Der henvises til afsnit 2.1.3.2.

For så vidt angår godtgørelse af udgifter til ikke-regionsrådsmedlemmer henvises til afsnit 4.3.

Kapitel 4. Godtgørelse af udgifter (§ 16, stk. 10-12, i lov om kommunernes styrelse)

4.1. Godtgørelse til regionsrådsmedlemmer

4.1.1. Obligatorisk godtgørelse (§ 16, stk. 10, i lov om kommunernes styrelse)

I henhold til regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 10, litra a-c, i lov om kommunernes styrelse er tre godtgørelsestyper obligatoriske i forbindelse med et regionsrådsmedlems deltagelse i de møder m.v., der er nævnt i § 16, stk. 1, litra a-f, i lov om kommunernes styrelse. Det gælder også, selv om der er tale om møder m.v. inden for regionsgrænsen.

Et regionsrådsmedlem har ikke efter regionsloven pligt til at modtage de godtgørelser, der er nævnt i § 16, stk. 10, i lov om kommunernes styrelse, som efter regionslovens § 11, stk. 1, også gælder for regioner. Et regionsrådsmedlem har imidlertid krav på at modtage de nævnte godtgørelser, og regionsrådet kan derfor ikke – heller ikke i enighed – træffe beslutning om en begrænsning af medlemmernes krav på godtgørelse.

4.1.1.1. Befordringsgodtgørelse (§ 16, stk. 10, litra a, 1. led, i lov om kommunernes styrelse)

Der skal være en udgift at godtgøre

Bestemmelsen i § 16, stk. 10, litra a, i lov om kommunernes styrelse, som efter regionslovens § 11, stk. 1, også gælder for regioner, giver kun adgang til dækning af positive udgifter til befordring.

Det forhold, at der skal være tale om positive udgifter, dvs. omkostningsdækning, er efter forarbejderne til bestemmelsen imidlertid ikke til hinder for, at der fastsættes generelle godtgørelsessatser, når blot dette sker under hensyn til de faktiske omkostninger. Adgangen til at fastsætte generelle godtgørelsessatser indebærer ikke, at sådanne satser kan anvendes som grundlag for udbetaling af godtgørelse til et medlem, der rent faktisk ikke har afholdt udgifter. Eksempelvis kan der anvendes generelle satser for befordring i bil, uanset at udgiften pr. kilometer vil variere afhængig af, hvilken bil der er tale om. Dette er dog ikke ensbetydende med, at den generelle kilometersats kan udbetales til en person, som rent faktisk ikke har haft udgifter til befordringen. Et regionsrådsmedlem, som får stillet en bil til rådighed, hvor alle udgifter er afholdt af en anden end regionsrådsmedlemmet, er således ikke berettiget til at få godtgjort udgifter, idet vedkommende ingen udgifter har haft. Dette gælder, uanset hvem der stiller bilen til rådighed. (Skr. af 12. januar 2005, j.nr. 2004/2221/253-1, resumédata-basen 05.5.1.)

Ministeriet har udtalt, at der ikke kan udbetales befordringsgodtgørelse efter litra a, når et kommunalbestyrelsesmedlem benytter sit firmas bil til befordring, forudsat at vedkommende ikke selv kan anses at have haft udgifter til befordringen. Det forhold, at medlemmet bliver beskattet af ”fri firmabil”, har ikke betydning for retten til at få udbetalt befordringsgodtgørelse. Betaling af skat kan ikke anses som en positiv udgift. (Økonomi- og Indenrigsministeriets telefonnotat af 23. juni 2014, sagsnr. 2014-6188, resumédata-basen 14.5.8.) Det samme gælder i forhold til et regionsrådsmedlem.

Ministeriet har videre udtalt, at det er det pågældende regionsrådsmedlem, som skal have afholdt udgiften, såfremt der skal kunne udbetales godtgørelse. Godtgørelse kan således ikke udbetales til det pågældende regionsrådsmedlems firma. (Økonomi- og Indenrigsministeriets telefonreferat af 14. marts 2014, j.nr. 2014-13449, resumédatabasen 14.5.6.).

Det er udgiften til befordring, dvs. transporten til og fra møder m.v., der dækkes efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 10, litra a, i lov om kommunernes styrelse. Udgiften til parkering i forbindelse med deltagelse i møder m.v. er ikke omfattet af retten til befordringsgodtgørelse, men er en udgift, som regionsrådet kan beslutte at godtgøre efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 11, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse, se afsnit 4.1.2.2.

Generelle godtgørelsessatser skal fastsættes under hensyn til de faktiske omkostninger

Reglerne om skattefri befordringsgodtgørelse er fastsat i ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1735 af 17. august 2021 med senere ændringer. Satserne fastsættes af Skatterådet i en bekendtgørelse, der udstedes for hvert kalenderår. De med virkning fra 1. januar 2022 gældende satser for skattefri befordringsgodtgørelse er således fastsat i bekendtgørelse nr. 2106 af 23. november 2021 om Skatterådets satser for 2022 vedrørende fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads og udbetaling af skattefri godtgørelse for erhvervsmæssig befordring. Bekendtgørelsen bestemmer bl.a., at der skattefrit kan udbetales indtil 3,51 kr. pr. km ved kørsel til og med 20.000 km årligt. For kørsel udover 20.000 km årligt er satsen 1,98 kr. pr. km. Bekendtgørelsen om Skatterådets satser fastsætter således et maksimum for, hvor stort et beløb der kan udbetales skattefrit. Udbetales befordringsgodtgørelse med et højere beløb end Skatterådets satser, anses hele beløbet for personlig indkomst. Det gælder dog ikke, såfremt arbejdsgiveren/hvervgiveren ved den endelige opgørelse anser det beløb, der overstiger satsen, for løn i relation til A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Den skattemæssige behandling af befordringsgodtgørelsen er ikke i sig selv afgørende for, om godtgørelsen er i overensstemmelse med reglerne i lov om kommunernes styrelse, som der henvises til i regionsloven. Efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 10, litra a, i lov om kommunernes styrelse har regionsrådet således adgang til – under hensyn til de faktiske udgifter – at fastsætte egne generelle satser for befordringsgodtgørelse, der afviger fra satserne for skattefri befordringsgodtgørelse. Fastsættes en generel sats, der overstiger satserne for skattefri befordringsgodtgørelse, skal der ske beskatning, jf. ovenfor.

Ministeriet har udtalt, at det ikke vil være i overensstemmelse med litra a, at en kommunalbestyrelse beslutter alene at yde befordringsgodtgørelse efter den af Skatterådet fastsatte lave sats for kørsel ud over 20.000 km. årligt, hvis beløbet ikke svarer til de reelle udgifter. Det samme gælder for et regionsråd.

Ministeriet har videre udtalt, at det må anses for tvivlsomt, om det vil være lovligt for et regionsråd at træffe beslutning om alene at yde den af Skatterådet fastsatte høje sats for kørsel for de første 5000 km, mens eventuel yderligere kørsel udover 5.000 km godtgøres med den af Skatterådet fastsatte lave sats. Ministeriet henviste i den forbindelse til, at Skatterådet ved deres fastsættelse af satserne for skattefri befordringsgodtgørelse tager udgangspunkt i, at de faktiske udgifter til kørsel i egen bil er højere de første 20.000 km årligt (Økonomi- og Indenrigsministeriets telefonreferat af 23. oktober 2018, j.nr. 2018-626, resumédatabasen 18.5.1.).

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at et regionsråd kan træffe en generel beslutning om som udgangspunkt at godtgøre udgiften til en bestemt type kollektiv transport – f.eks. bus eller tog – som den opnåelige befordringsgodtgørelse efter § 16, stk. 10, litra a, i lov om kommunernes styrelse, jf. regionslovens § 11 (Økonomi- og Indenrigsministeriets telefonreferat af 23. oktober 2018, j.nr. 2018-626, resumédatabasen 18.5.1.).

Hvis befordringsgodtgørelsen til en bestemt type kollektiv transport sker i form af et periodekort (buskort, togkort eller rejsekort), vil et regionsrådsmedlem kunne benytte periodekortet til den valgte kollektive transportform som led i sit hverv, uden at medlemmet i hvert enkelt tilfælde skal forevise kvittering for den foretagne befordring. Hvis godtgørelsen til en bestemt type kollektiv transport sker i form af godtgørelse af afholdte befordringsudgifter til den valgte kollektive transportform som led i et regionsrådsmedlems varetagelse af sit hverv, vil medlemmet skulle dokumentere disse konkrete udgifter for at opnå befordringsgodtgørelse. (Økonomi- og Indenrigsministeriets telefonreferat af 23. oktober 2018, j.nr. 2018-626, resumédatabasen 18.5.1.)

Et regionsrådsmedlem, der i et sådant tilfælde helt eller delvist vælger at anvende sin egen bil til befordring som led i sit hverv, vil ikke kunne kræve at få godtgjort sine udgifter hertil, medmindre det konkret ikke er muligt for regionsrådsmedlemmet at anvende den kollektive transportform, som regionsrådet har truffet beslutning om som udgangspunkt at godtgøre udgiften til. Medlemmet vil fortsat være berettiget til at få stillet et periodekort til rådighed, men vil ikke kunne kræve at få befordringsgodtgørelse svarende til, hvad en billet for at foretage transporten med den valgte kollektive transportform ville have kostet, da medlemmet ikke har haft positive udgifter til transportformen. (Økonomi- og Indenrigsministeriets telefonreferat af 23. oktober 2018, j.nr. 2018-626, resumédatabasen 18.5.1.)

Er det konkret ikke muligt for et regionsrådsmedlem at anvende den kollektive transportform, som regionsrådet har truffet beslutning om som udgangspunkt at godtgøre udgiften til, vil medlemmet dog have krav på befordringsgodtgørelse til et alternativt transportmiddel, herunder kørsel i egen bil. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den kollektive transportform ikke kører, på anden måde ikke lader sig benytte eller helbredsmæssige forhold afskærer medlemmet fra at benytte transportformen. (Økonomi- og Indenrigsministeriets telefonreferat af 23. oktober 2018, j.nr. 2018-626, resumédatabasen 18.5.1.)

Bestemmelsen er herudover ikke til hinder for, at et regionsråd kan træffe en generel beslutning om at yde regionsrådsmedlemmer befordringsgodtgørelse gennem fast ydelse af et på forhånd fastsat antal færgebilletter årligt, forudsat at dette er udtryk for de faktiske omkostninger ved rejser med henblik på varetagelse af de hverv, der er nævnt i § 16, stk. 10, litra a-f, i lov om kommunernes styrelse. Regionsrådsmedlemmer, der dokumenterer større udgifter til færgebilletter ved varetagelse af de hverv, der er nævnt i § 16, stk. 1, litra a-f, i lov om kommunernes styrelse, har imidlertid uanset regionsrådets beslutning krav på godtgørelse af disse yderligere udgifter, da godtgørelsen efter bestemmelsen er obligatorisk.

Særlige befordringsudgifter, der er begrundet i handicap, er ligesom udgifter til befordring i øvrigt omfattet af regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 10, litra a, i lov om kommunernes styrelse. Dette gælder uanset den særlige regel i regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 10, litra b, i lov om kommunernes styrelse, der giver adgang til godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter i forbindelse med et fysisk handicap. Det vil således ikke være i overensstemmelse med litra a, på forhånd at udelukke bestemte arter af befordringsudgifter, f.eks. særlige udgifter til handicappede, fra godtgørelse efter bestemmelsen. Regionsrådet kan dog som anført oven for generelt beslutte som udgangspunkt at godtgøre udgiften til en bestemt type befordring – f.eks. bus eller tog. Dette betyder, at en fysisk handicappet

person ikke har krav på godtgørelse af ekstraudgifter til f.eks. transport med taxa, såfremt vedkommende faktisk er i stand til uden særlige gener at benytte bus eller tog.

Befordring mellem bopæl og mødested

Uanset, at der ikke efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 10, litra a, i lov om kommunernes styrelse er begrænsninger i regionernes pligt til at yde befordringsgodtgørelse, antages det, at bestemmelsen først og fremmest tager sigte på transport fra bopælen til det sted, hvor det regionale hverv udøves, og fra det sted, hvor det regionale hverv udøves, til bopælen.

Befordring mellem arbejdssted, uddannelsessted eller et andet opholdssted og mødestedet

Der vil dog efter bestemmelsen tillige være krav på godtgørelse af transportomkostninger fra et arbejdssted, uddannelsessted eller et andet opholdssted til mødestedet. Dette gælder også, selvom arbejdsstedet, uddannelsesstedet eller opholdsstedet ligger uden for regionsgrænsen, hvis det under hensyn til transporttiden og de dermed forbundne udgifter må anses for naturligt, at den pågældende deltager i mødet m.v. Efter praksis har der i konkrete sager også været tale om, at medlemmet efterfølgende returnerede til arbejdsstedet m.v. (Social- og Indenrigsministeriets telefonnotat af 14. marts 2016, j.nr. 2016-1160, resumédata-basen 16.5.1.) Hvornår det under hensyn til transporttiden og de dermed forbundne udgifter må anses for naturligt, at den pågældende deltager i mødet m.v., uddybes i det følgende.

Det antages således, at kravet på befordringsgodtgørelse har sammenhæng med den mødepligt, der følger af, at hvervet som medlem af regionsrådet er pligtmæssigt, hvilket følger forudsætningsvist af § 92, stk. 1, og § 103, stk. 1, i lov om kommunale og regionale valg, jf. også bilag 3, afsnit 2.1. Har regionsrådsmedlemmet ikke mødepligt, og er medlemmet dermed ikke forpligtet til at varetage hvervet, har regionsrådsmedlemmet ikke krav på befordringsgodtgørelse. Det gælder bl.a., hvis medlemmet har lovligt forfald, f.eks. på grund af bortrejse i forbindelse med arbejde eller ferie. (Skr. af 8. april 1998, j.nr. 1998/1342/735-1, resumédata-basen 98.5.5.) Det bemærkes i den forbindelse, at det er antaget, at sommerhusophold o. lign. ikke kan anses som lovligt forfald, medmindre opholdet skyldes forhold, der udgør lovligt forfald og kan begrunde fritagelse for den mødepligt, der i praksis følger forudsætningsvist af § 92, stk. 1, og § 103, stk. 1, i lov om kommunale og regionale valg, f.eks. forretninger, ferie og sygdom, herunder hos nære pårørende. Der kan endvidere være situationer, hvor medlemmet henset til afstanden mellem arbejdsstedet, uddannelsesstedet eller opholdsstedet uden for regionsgrænsen og mødestedet og de dermed forbundne meget omfattende rejseudgifter ikke har mødepligt. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis medlemmet arbejder eller opholder sig i en meget betydelig afstand fra mødestedet, f.eks. i Bruxelles. I disse situationer har medlemmet ikke mødepligt og dermed ikke krav på befordringsgodtgørelse.

Ministeriet har i en konkret sag udtalt, at en afstand på 45 km fra arbejdssted til mødested ikke i sig selv medfører, at der ikke er mødepligt ved kommunalbestyrelsesmøder m.v., og der vil derfor i en sådan situation være pligt til at yde befordringsgodtgørelse til det pågældende kommunalbestyrelsesmedlem, der kører fra arbejdsstedet for at deltage i et møde og returnerer til arbejdsstedet. (Skr. af 8. april 1998, j.nr. 1998/1342/735-1, resumédata-basen 98.5.5.) Ministeriet har i en anden sag udtalt, at en afstand på ca. 70 km fra et uddannelsessted til mødestedet ikke i sig selv medfører, at der ikke er mødepligt ved kommunalbestyrelsesmøder. (Telefonnotat af 18. februar 2010, j.nr. 2009-9184, resumédata-basen 10.5.4.) Ministeriet udtalte i den forbindelse, at kommunalbestyrelsen må foretage en konkret vurdering af, om det pågældende medlems befordring, som der ønskes udgiftsgodtgørelse for, har været begrundet i varetagelsen af det kommunale hverv, herunder om medlemmet ville have afholdt i det væsentlige

tilsvarende udgifter i forbindelse med transport fra uddannelsesstedet til hjemmet, hvis medlemmet ikke skulle have deltaget i mødet. Det samme gælder for et regionsrådsmedlem.

Der kan endvidere være særlige situationer, hvor medlemmet henset til afstanden mellem arbejdsstedet, uddannelsesstedet eller opholdsstedet uden for regionsgrænsen og mødestedet og de dermed forbundne omfattende rejseudgifter har mødepligt uden at have krav på befordringsgodtgørelse. Dette kan være tilfældet, hvis medlemmet uden at have lovligt forfald opholder sig i betydelig afstand fra mødestedet.

Ministeriet har i en konkret sag fundet, at en afstand på 200 km fra et sommerhus til mødestedet ikke fritog et medlem, der var pensioneret, fra mødepligt, når vedkommende uden at holde ferie m.v. opholdt sig i sommerhuset. Ministeriet fandt videre, at der var tale om en så betydelig afstand, at kommunen ikke var forpligtet eller berettiget til at godtgøre de hermed forbundne befordringsudgifter. (Indenrigsministeriets telefoniske tilkendegivelse af 14. december 1998, j.nr. 2021-6588, resumédata-basen 98.5.7). Det samme gælder for en region.

Regionsrådet kan – ud over de tilfælde, hvor regionen har pligt til at yde befordringsgodtgørelse – vælge at udbetale befordringsgodtgørelse i helt særlige tilfælde, hvis regionen har en saglig interesse i, at en bestemt person varetager et regionalt hverv uanset afstanden mellem mødestedet og vedkommendes opholdssted eller arbejdssted. (Skr. af 28. marts 1996, j.nr. 1996/1342/405-1, resumédata-basen 96.5.1., om befordring fra Skagen til Nexø og skr. af 1. april 1998, j.nr. 1997/1342/779-1, resumédata-basen 98.5.1., om befordring fra Skive til Ishøj.)

Befordring fra mødestedet til et andet sted end bopæl, arbejdssted eller andet opholdssted

Bestemmelsen giver ikke hjemmel til at yde befordringsgodtgørelse for transport, der er begrundet i private formål – uanset at disse tidsmæssigt måtte ligge i forlængelse af varetagelsen af det regionale hverv.

Ministeriet har dog i en konkret sag udtalt, at det efter ministeriets opfattelse ikke på forhånd kan udelukkes, at udgifter til befordring fra mødestedet til et andet sted end medlemmets bopæl, arbejdssted eller andet opholdssted, f.eks. en privat aftale i forlængelse af et møde, efter omstændighederne kan være omfattet af retten til befordringsgodtgørelse efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 10, litra a i lov om kommunernes styrelse. Hvorvidt udgifterne til befordring i en sådan situation er omfattet af bestemmelsen, må bero på regionens samlede vurdering af, om befordringen er naturligt begrundet i varetagelsen af det regionale hverv, transporttiden, afstanden fra mødestedet samt det private formåls karakter. (Social- og Indenrigsministeriets telefonnotat af 14. marts 2016, j.nr. 2016-1160, resumédata-basen 16.5.1.).

Ministeriet har i en konkret sag, der er nævnt i det telefonnotat, der er optaget i resumédata-basen 16.5.1., udtalt, at der i det foreliggende tilfælde ikke var hjemmel til at yde befordringsgodtgørelse for transport (flyrejse) fra et seminar i kommunen (Dragør Kommune) til en anden landsdel (Bornholm) på grund af efterfølgende deltagelse i et møde i en privat grundejerforening i den anden landsdel. Tilsvarende gælder for regioner.

Det forhold, at et regionsrådsmedlem ikke har brug for en betalt hjemrejse, berettiger ikke i sig selv til alternativt at få en anden ydelse, f.eks. overnatning. Kun nødvendige udgifter kan dækkes i medfør af litra a. Hvorvidt f.eks. en overnatning er nødvendig af hensyn til en fornuftig varetagelse af det regionale hverv, skal vurderes af regionsrådet.

4.1.1.2. Godtgørelse for fravær fra hjemstedet – fraværsgodtgørelse (§ 16, stk. 10, litra a, 2. led, i lov om kommunernes styrelse)

Bestemmelsen i regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 10, litra a, i lov om kommunernes styrelse giver endvidere adgang til dækning af positive udgifter i forbindelse med fravær fra hjemstedet. Der vil typisk være tale om merudgifter til forplejning og logi. Hvis regionsrådet afholder udgifterne direkte, eller hvis udgifterne afholdes som udlæg efter regning, skal det pågældende regionsrådsmedlem ikke betale skat af beløbet.

Det forhold, at der skal være tale om positive udgifter, dvs. omkostningsdækning, er efter forarbejderne til bestemmelsen imidlertid ikke til hinder for, at der fastsættes generelle godtgørelsessatser, når blot dette sker under hensyn til de faktiske omkostninger. Regionsrådet kan herunder generelt beslutte, at der som udgangspunkt maksimalt kan godtgøres udgifter af en bestemt størrelse til forplejning og logi, f.eks. maksimumtakster for morgenmad, frokost og aftensmad og en maksimumtakst pr. overnatning. Adgangen til at fastsætte generelle godtgørelsessatser indebærer ikke, at sådanne satser kan anvendes som grundlag for udbetaling af godtgørelse til et medlem, der rent faktisk ikke har afholdt udgifter. Regionsrådet har således en forpligtelse til at tilrettelægge administrationen af udbetaling af fraværsgodtgørelser således, at det sikres, at der ikke udbetales godtgørelser til medlemmer, der ikke har haft positive udgifter. Det kan f.eks. ske i form af en erklæring om, at medlemmet har haft positive udgifter i forbindelse med fraværet.

De fraværsgodtgørelser, regionerne kan udbetale efter de ovennævnte regler, kan kun udbetales som skattefri fraværsgodtgørelse i henhold til de regler, der fastsættes af Skatterådet for skattefri rejsegodtgørelse. De med virkning fra 1. januar 2022 gældende satser for skattefri rejsegodtgørelse er fastsat i SKAT-meddelelse SKM-meddelelse (SKM 2021.695) om skattefri godtgørelse til dækning af rejseudgifter gældende for 2022. Meddelelsen bestemmer, at der bl.a. ikke kan udbetales skattefri godtgørelse for rejser under 24 timer eller for rejser uden overnatning (SKM 2021.695 pkt. 1.3.1. og 1.3.2). Meddelelsen fastsætter endvidere et maksimum for, hvor stort et beløb der kan udbetales skattefrit. Udbetales godtgørelse med et højere beløb end Skatterådets satser, anses hele beløbet for personlig indkomst. Det gælder dog ikke, såfremt arbejdsgiveren/hvervgiveren ved den endelige opgørelse anser det beløb, der overstiger satsen, for løn i relation til A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Den skattemæssige behandling af fraværsgodtgørelsen er ikke i sig selv afgørende for, om godtgørelsen er i overensstemmelse med reglerne i lov om kommunernes styrelse, som der henvises til i regionsloven. Efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 10, litra a, i lov om kommunernes styrelse har regionsrådet således adgang til – under hensyn til de faktiske udgifter til forplejning – at yde godtgørelse for fravær fra bopælen uden overnatning eller for fravær ved rejser under 24 timer. Bestemmelsen er heller ikke til hinder for, at regionsrådet – under hensyn til de faktiske udgifter til forplejning – fastsætter egne generelle satser for fraværsgodtgørelse, der kan være højere end satserne for skattefri rejsegodtgørelse. Opmærksomheden henledes på, at sådanne fraværsgodtgørelser uden for rammerne af Skatterådets satser er skattepligtige, jf. ovenfor.

Det antages, at kravet på fraværsgodtgørelse ligesom kravet på befordringsgodtgørelse, jf. ovenfor, har sammenhæng med den mødepligt, der følger af, at hvervet som medlem af regionsrådet er pligtmæssigt, hvilket følger forudsætningsvist af § 92, stk. 1, og § 103, stk. 1, i lov om kommunale og regionale valg, jf. også afsnit 6.2.1.

4.1.1.3. Godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter forbundet med et fysisk handicap (§ 16, stk. 10, litra b, i lov om kommunernes styrelse)

Regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 10, litra b, i lov om kommunernes styrelse, giver et regionsrådsmedlem ret til at få godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter forbundet med et fysisk handicap i forbindelse med deltagelse i de møder m.v., der er nævnt i § 16, stk. 1, litra a-f, i lov om kommunernes styrelse. Ifølge bemærkningerne til lov om kommunernes styrelse har bestemmelsen i § 16, stk. 10, litra b, i lov om kommunernes styrelse, som efter regionslovens § 11, stk. 1, også gælder for regioner, til formål at sikre, at regionsrådsmedlemmer, der har et fysisk handicap, i videst muligt omfang kan deltage på samme vilkår som andre regionsrådsmedlemmer. Som eksempler på udgifter, der skal godtgøres efter bestemmelsen, kan nævnes udgifter til hjælpemidler, særlig sekretærbistand m.v. F.eks. skal blinde og andre personer, der ikke kan læse almindelig skrift, sikres en anden og lige så tilfredsstillende adgang til information ved godtgørelse af udgifter til lydbånd, punktskrift eller bistand til oplæsning. For personer med hørehandicap kan der være tale om godtgørelse af udgifter til tolkebistand.

I visse tilfælde vil det kunne give anledning til tvivl, om en udgift er nødvendig for den fysisk handicappedes muligheder for at deltage på rimelige vilkår i de nævnte møder m.v. I overensstemmelse med bemærkningerne til bestemmelsen må regionsrådet derfor indrømmes et vist skøn, navnlig med hensyn til arten og omfanget af ydelserne.

Godtgørelse af udgifter til hjælpemidler m.v. forudsætter, at de almindelige muligheder for at få hjælpemidler m.v. efter den sociale lovgivning er udtømt.

Det antages, at kravet på denne type godtgørelse har sammenhæng med den mødepligt, der følger af, at hvervet som medlem af kommunalbestyrelsen er pligtmæssigt, jf. forudsætningsvist af § 92, stk. 1, og § 103, stk. 1, i lov om kommunale og regionale valg, jf. ovenfor afsnit 4.1.1.1. og bilag 3, afsnit 2.1.

4.1.1.4. Godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter til pasning af syge nære pårørende (§ 16, stk. 10, litra c, i lov om kommunernes styrelse)

Regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 10, litra c, i lov om kommunernes styrelse, giver et regionsrådsmedlem ret til at få godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter til pasning af syge nære pårørende i forbindelse med deltagelse i de møder mv., der er nævnt i § 16, stk. 1, litra a-f, i lov om kommunernes styrelse. Efter bemærkningerne til bestemmelsen i § 16, stk. 10, litra c, i lov om kommunernes styrelse, som efter regionslovens § 11, stk. 1, også gælder for regioner, er det en forudsætning, at vedkommende normalt passer den syge, men på grund af deltagelse i møder m.v. er nødsaget til at afholde specielle udgifter til anden pasning. Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at der ved nære pårørende forstås forældre, børn, søskende, ægtefælle eller en person, med hvem medlemmet i øvrigt lever i fast parforhold.

Det antages, at kravet på denne type godtgørelse har sammenhæng med den mødepligt, der følger af, at hvervet som medlem af kommunalbestyrelsen er pligtmæssigt, jf. forudsætningsvist af § 92, stk. 1, og § 103, stk. 1, i lov om kommunale og regionale valg, jf. ovenfor afsnit 4.1.1.1. og bilag 3, afsnit 2.1.

Ministeriet har udtalt, at bestemmelsen finder anvendelse, hvor pasningsbehovet skyldes den nære pårørendes sygdom. Bestemmelsen giver derimod ikke efter sin ordlyd mulighed for at få dækket udgifter til pasning, når det er nødvendigt på grund af den nære pårørendes handicap.

Det er ministeriets opfattelse, at nære pårørende med et handicap kan være omfattet af bestemmelsen, men at dette kræver, at det pågældende handicap er udtryk for en sygdom. Hvorvidt dette er tilfældet, beror på en konkret vurdering, der om nødvendigt må foretages gennem indhentelse af en speciallægeerklæring. (Skr. af 23. marts 2015, sagsnr. 2015-1914, resumédata-basen 15.5.3.)

Det er regionsrådet, der afgør, om betingelserne for udgiftsgodtgørelse er opfyldt, og om der foreligger den fornødne dokumentation herfor. Regionsrådets kompetence hertil kan delegeres til forvaltningen.

Regionsrådet kan uden for anvendelsesområdet af § 16, stk. 10, litra c, i lov om kommunernes styrelse beslutte at yde godtgørelse af udgifter eller yde støtte til varetagelsen af hvervet som regionsrådsmedlem i medfør af regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 11, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse. I modsætning til udgiftsgodtgørelse efter § 16, stk. 10, litra c, i lov om kommunernes styrelse beslutter regionsrådet selv, under hvilke omstændigheder der ydes udgiftsgodtgørelse eller støtte efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 11, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse. Det er dog en betingelse, at støtten har en nær sammenhæng med udførelsen af de aktiviteter, der er nævnt i § 16, stk. 1, litra a-f, og som den pågældende derfor varetager i sin egenskab af regionsrådsmedlem. Se herom i næste afsnit.

4.1.2. Fakultativ godtgørelse (§ 16, stk. 11, i lov om kommunernes styrelse)

4.1.2.1. Godtgørelser efter § 16, stk. 10, i lov om kommunernes styrelse til de aktiviteter, der er nævnt i § 16, stk. 1, litra g, i lov om kommunernes styrelse (§ 16, stk. 11, 1. pkt., i lov om kommunernes styrelse)

Efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 11, 1. pkt., i lov om kommunernes styrelse kan regionsrådet beslutte, at der til et medlem, der udfører de aktiviteter, der er nævnt i § 16, stk. 1, litra g, i lov om kommunernes styrelse, skal ydes de godtgørelsestyper, der er nævnt i § 16, stk. 10, litra a-c, i lov om kommunernes styrelse, dvs. befordringsgodtgørelse, godtgørelse for fravær fra hjemstedet, godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter forbundet med et fysisk handicap og godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter til pasning af syge nære pårørende. Beslutningen om at yde de nævnte godtgørelser kan træffes fra gang til gang. Såfremt beslutningen træffes generelt, må det være en forudsætning, at det er præcist angivet, hvilke aktiviteter der skal begrunde udbetaling af godtgørelser. Det er således ikke tilstrækkeligt at henvise til, at alle aktiviteter, der er omfattet af § 16, stk. 1, litra g, i lov om kommunernes styrelse, kan begrunde udbetaling af godtgørelse.

4.1.2.2. Anden godtgørelse (§ 16, stk. 11, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse)

Hvilke udgifter kan godtgøres?

Regionsrådet kan endvidere efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 11, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse, beslutte at godtgøre andre udgifter, som afholdes i forbindelse med et medlems varetagelse af regionale hverv, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse, eller beslutte at yde anden støtte i den forbindelse. Det er en betingelse for at yde støtte efter denne bestemmelse, at støtten har nær sammenhæng med medlemmets regionale hverv. Regionsrådet kan beslutte at godtgøre udgifter, der har nær sammenhæng med medlemmets regionale hverv, f.eks. udgifter til telefonabonnement, internetadgang, avishold, kopiering m.v. eller sekretærhjælp eller anden kontormæssig bistand eller beslutte at give støtte til relevant uddannelse eller kursusstøtte eller at stille lokaler, faglitteratur, eller en mobiltelefon, en computer og/eller tablet samt en printer og internetforbindelse til rådighed.

Et regionsråd kan endvidere beslutte at godtgøre udgifter til parkering i forbindelse med deltagelse i møder m.v. omfattet af § 16, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse. (Indenrigs- og Socialministeriets telefonnotat af 12. januar 2010, Forvaltningsjura, j.nr. 2021-6588, resumédata-basen 10.5.7).

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at der fastsættes et maksimumbeløb, inden for hvilket støtte kan ydes – f.eks. abonnement til én avis.

Formen for støtte kan variere betydeligt afhængigt af formålet og kan eventuelt ske i form af økonomisk støtte til indkøb af bestemte ydelser eller genstande. Det skal sikres, at støtten kun anvendes til formål, der har nær sammenhæng med varetagelsen af medlemmets regionale hverv i modsætning til f.eks. private eller partipolitiske forhold.

Særligt om brug af telefon, IT-udstyr m.v.

Ministeriet har udtalt, at der ikke er noget til hinder for, at en kommune stiller en telefon til rådighed for et kommunalbestyrelsesmedlem, så længe brugen af telefonen står i direkte forbindelse med varetagelsen af hvervet som kommunalbestyrelsesmedlem. Telefonen må derfor som udgangspunkt ikke benyttes til privat brug. Dette udgangspunkt kan dog fraviges, hvis medlemmets private brug af telefonen ikke påfører kommunen merudgifter, og hvis telefonabonnementet ikke er valgt med henblik på tillige at skulle anvendes til privat brug (Skr. af 14. februar 2014, j.nr. 2013-12338, resumédata-basen 14.5.5.). Det samme gælder i forhold til et regionsrådsmedlem.

Ministeriet har den 18. februar 2021 telefonisk afgivet en udtalelse over for en kommune om et kommunalbestyrelsesmedlems brug i valgkamp af it-udstyr mv., der er stillet til rådighed af kommunen til brug for medlemmets kommunale hverv. Ministeriet har den 27. maj 2021 udsendt et notat om samme emne. Notatet af 27. maj 2021 uddyber og nuancerer ministeriets notat af 18. februar 2021. Både ministeriets telefonnotat af 18. februar 2021 og ministeriets notat af 27. maj 2021 er offentliggjort på ministeriets resumédata-base under nummer 21.5.4 (sagsnr. 2021-1577). Udtalelsen gælder tilsvarende for regioner.

Det følger bl.a. af notatet af 27. maj 2021, at en mobiltelefon, en computer og/eller tablet samt en printer og internetforbindelse, som regionen har stillet til rådighed for medlemmet til brug for medlemmets regionale hverv, og som alene repræsenterer en begrænset økonomisk værdi, som udgangspunkt vil kunne bruges af medlemmet under en valgkamp. Det er i den forbindelse en grundlæggende forudsætning, at der ikke er forbundet ekstraudgifter hermed for regionsrådet.

Der er ikke hjemmel for en region til at udlevere specielt udstyr til medlemmet med henblik på, at dette kan anvendes i valgkamp.

Særligt om bistand i forbindelse med chikane, trusler m.v.

Regionsrådet kan træffe beslutning om, at den regionale forvaltning bistår et regionsrådsmedlem med politianmeldelse mod personer, der har udsat regionsrådsmedlemmet for chikane, trusler mv., samt følge op herpå. Behovet for en sådan støtte skal vurderes konkret af regionsrådet ud fra, om støtten har en nær sammenhæng med udførelsen af de aktiviteter, som medlemmet varetager i sin egenskab af regionsrådsmedlem. Regionsrådet kan træffe en generel beslutning om, at regionens forvaltning under

iagttagelse af dette kriterium yder støtte til bistand til politianmeldelse og opfølgning herpå. Se nærmere Indenrigs- og Boligministeriets notat af 14. juni 2021, j.nr. 2021-3068, resumédata-basen 21.5.6.

Regionsrådet vil endvidere kunne yde støtte til psykologbistand til et regionsrådsmedlem, hvis det i den konkrete situation kan lægges til grund, at det for regionsrådsmedlemmet behandlingskrævende behov er forårsaget af det enkelte medlems varetagelse af hvervet. Regionsrådet kan stille en generel psykologordning til rådighed for regionsrådsmedlemmerne, såfremt det sikres, at psykologhjælpen er begrænset til tilfælde, hvor det behandlingskrævende behov er forårsaget af det enkelte medlems varetagelse af hvervet. Se nærmere Indenrigs- og Boligministeriets notat af 14. juni 2021, j.nr. 2021-3068, resumédata-basen 21.5.6.

Hvilke udgifter kan ikke godtgøres?

Ministeriet har i en række sager taget stilling til eksempler på udgifter, der ikke kan godtgøres.

Ministeriet har i en konkret sag udtalt, at betaling for et kommunalbestyrelsesmedlems behandling for alkoholmisbrug ikke er omfattet af § 16, stk. 11, i lov om kommunernes styrelse, da støtten ikke findes at have en sådan nær sammenhæng med udførelsen af de aktiviteter, som den pågældende varetager i sin egenskab af kommunalbestyrelsesmedlem, som må kræves for at yde støtte i medfør af bestemmelsen. Tilsvarende har ministeriet udtalt, at bestemmelsen ikke giver hjemmel til, at en kommune afholder udgifter til betaling af forsikringspræmien for en sundhedsforsikring for kommunalbestyrelsesmedlemmerne, der dækker udgifter til operationer. Tilsvarende gælder for en region. (Skr. af 25. februar 2004, j.nr. 2003-2309-1, resumédata-basen 04.5.1).

Ministeriet har i en anden konkret sag udtalt, at bestemmelsen ikke giver en kommune hjemmel til at afholde udgifter til betaling af forsikringspræmien for en forsikring for kommunalbestyrelsesmedlemmer eller kommunalbestyrelsens formand, som dækker et eventuelt tab i forbindelse med en ulykke, som sker i fritiden. Tilsvarende gælder for en region. (Økonomi- og Indenrigsministeriets telefonnotat af 18. september 2014, sagsnr. 2014-19234, resumédata-basen 14.5.7.)

Endvidere har ministeriet udtalt, at der ikke kan ydes godtgørelse for udgifter til medielicens i medfør af § 16, stk. 11, i lov om kommunernes styrelse. (Økonomi- og Indenrigsministeriets telefonnotat af 4. februar 2013, sagsnr. 2013-04034, resumédata-basen 13.5.7.)

4.1.3. Godtgørelse af udgifter til elektronisk udstyr efter § 8 a i lov om kommunernes styrelse

I henhold til regionslovens § 10, stk. 2, jf. § 8 a, 1, pkt., i lov om kommunernes styrelse kan regionsrådet beslutte, at materiale, som skal være tilgængeligt for eller sendes til et eller flere medlemmer af regionsrådet, kun formidles elektronisk.

Hvis regionsrådet træffer en sådan beslutning, skal regionsrådet enten godtgøre medlemmernes udgifter til det fornødne elektroniske udstyr m.v. eller stille dette udstyr m.v. til rådighed for medlemmerne, jf. regionslovens § 10, stk. 2, jf. § 8 a, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse. Regionsrådet beslutter selv, om det vil dække medlemmernes udgifter til elektronisk udstyr, eller om det vil stille dette til rådighed for medlemmerne. Beslutningen træffes ved almindeligt flertal, og det enkelte medlem har ikke valgfrihed.

Bestemmelsen indeholder ikke nogen fast definition af, hvilket udstyr der er tale om, bl.a. fordi dette ændres som følge af den teknologiske udvikling. Det er op til regionsrådet at afgøre, hvilket udstyr der er nødvendigt. Udstyret vil dog i dag normalt omfatte pc med det software, der gør det muligt for medlemmerne at få adgang til og læse dokumenterne, en internetforbindelse samt en printer og papir m.v. bl.a. med henblik på, at materialet kan medbringes til møder. Det fornødne udstyr omfatter også, at regionen enten godtgør medlemmernes udgifter til service på udstyr eller stiller sådan service til rådighed for medlemmerne. Endvidere kan der være tale om, at medlemmer, som ikke umiddelbart er i stand til at anvende it, i et omfang, som må anses for nødvendigt i forhold til formålet, skal modtage vejledning og oplæring.

Regionsrådet kan vælge at fastsætte standardsatser for godtgørelse af elektronisk udstyr m.v., når blot dette sker under hensyn til de faktiske omkostninger. Sådanne satser kan kun anvendes som grundlag for udbetaling af godtgørelse til medlemmer, der rent faktisk har afholdt udgifter.

En beslutning om at ophæve en ordning med elektronisk formidling af materiale skal ikke nødvendigvis ledsages af en ophævelse af regionsrådets beslutning efter § 8 a, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse. Det skyldes, at regionsrådet, uanset om det har truffet beslutning om elektronisk formidling efter bestemmelsens 1. pkt., har mulighed for efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 11, i lov om kommunernes styrelse, at godtgøre regionsrådsmedlemmernes udgifter til det omhandlede udstyr, eller at stille dette udstyr til rådighed for dem.

4.2. Godtgørelse til regionsrådsformænd (§ 16, stk. 12, i lov om kommunernes styrelse)

Regionsrådsformænd har som udgangspunkt tilsvarende krav på og adgang til udgiftsgodtgørelse som andre regionsrådsmedlemmer. Efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 12, i lov om kommunernes styrelse, kan de pågældende regionsrådsformænd dog ikke modtage den godtgørelse af udgifter til pasning af syge nære pårørende, der er nævnt i § 16, stk. 10, litra c, i lov om kommunernes styrelse. De pågældende regionsrådsformænd har således som anført i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 5, alene krav på at modtage de godtgørelsestyper, der er nævnt i § 16, stk. 10, litra a og b, i lov om kommunernes styrelse, dvs. befordringsgodtgørelse, godtgørelse for fravær fra hjemstedet og godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter forbundet med et fysisk handicap, ligesom de pågældende har adgang til efter regionsrådets beslutning at modtage anden godtgørelse som nævnt i § 16, stk. 11, i lov om kommunernes styrelse. De pågældende regionsrådsformænd har endvidere krav på godtgørelse efter regionslovens § 10, stk. 2, jf. § 8 a, 2. pkt. i lov om kommunernes styrelse.

Disse former for godtgørelser modtages som supplement til fuldtidsvederlaget som regionsrådsformand. Dette gælder, uanset at en regionsrådsformand ellers ikke som supplement til sin fuldtidsvederlæggelse må modtage anden økonomisk ydelse af kommunens kasse, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 5.

Det antages, at bestemmelserne i § 16, stk. 10 og 11, i lov om kommunernes styrelse, som efter regionslovens § 11, stk. 1, også gælder for regioner, ikke giver adgang til at godtgøre regionsrådsformænds udgifter i forbindelse med fremmøde for at varetage funktionen som administrationsleder. Det afgørende for, om bestemmelserne finder anvendelse, er således, om de aktiviteter, som regionsrådsformanden skal udføre den pågældende dag, efter en konkret vurdering anses for omfattet af bestemmelsen i § 16, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse.

Det samme gælder i forhold til regionsrådsformanden, når den pågældende i sin funktion som forretningsudvalgsformand møder op i regionshuset for at drøfte sager med forvaltningen eller i øvrigt tage del i det administrative arbejde. Aktiviteten skal efter en konkret vurdering være omfattet af § 16, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse for at berettige til udgiftsgodtgørelse i forbindelse med fremmødet.

Fri telefon til regionsrådsformanden

Ministeriet har udtalt, at det ligger inden for kommunens driftsmæssige råderum at stille fri telefon til rådighed for borgmesteren, så længe borgmesterens brug af telefonen står i direkte forbindelse med varetagelsen af borgmesterhvervet. (Økonomi- og Indenrigsministeriets telefonreferat af 9. oktober 2012, j.nr. 2012-00322, resumédata-basen 12.5.3.) Tilsvarende gælder for regionsrådsformænd. Regionsrådet kan således beslutte at stille fri telefon til rådighed for regionsrådsformanden, så længe brugen af telefonen står i direkte forbindelse med varetagelsen af hvervet som regionsrådsformand. Se nærmere afsnit 4.1.2.

Regionsrådsformandens evt. tjenestebil

Det er antaget, at det ligger inden for regionens driftsmæssige råderum at stille en tjenestebil til rådighed for regionsrådsformanden, så længe regionsrådsformandens kørsel i bilen står i direkte forbindelse med varetagelsen af hvervet som regionsrådsformand. Tjenestebilen må ikke anvendes eller stilles til rådighed for regionsrådsformandens private kørsel. Dette gælder, uanset om bilen stilles til rådighed med chauffør, eller om der er tale om en bil, som regionsrådsformanden selv kan føre. (Social- og Indenrigsministeriets notat af 15. november 2019, j.nr. 2019-8136, resumédata-basen 19.5.4.)

Tjenestebilen, der ikke må bruges privat, er en mere generel støtte til regionsrådsformanden, som ydes af regionen som arbejdsgiver, idet hvervet som regionsrådsformand har karakter af fuldtidsbeskæftigelse og ud fra hensynet til en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af regionens drift. At stille en tjenestebil til rådighed for regionsrådsformanden adskiller sig således markant fra at dække regionsrådsformandens udgifter til befordring. Det er imidlertid antaget, at § 16, stk. 12, i lov om kommunernes styrelse, som efter regionslovens § 11, stk. 1, også gælder for regioner, ikke er til hinder for, at der af regionen ydes anden støtte til regionsrådsformanden, når støtten har direkte forbindelse med hvervet som regionsrådsformand. Regionsrådet må således have mulighed for at yde regionsrådsformanden støtte til alle dele af hvervet. En tjenestebil anses ikke som "anden økonomisk ydelse af regionens kasse", som regionsrådsformanden i givet fald ikke må modtage, jf. § 15, stk. 5, i den regionale vederlagsbekendtgørelse og afsnit 5.2.

Den tjenestebil med chauffør, regionen stiller til rådighed for regionsrådsformanden, må kun anvendes til kørsel med et tjenstligt formål, f.eks. til kørsel til og fra arbejde eller til kørsel til ethvert møde eller arrangement af tjenstlig eller repræsentativ karakter, for så vidt der ikke er tale om møder eller arrangementer i regionsrådsformandens egenskab af partimedlem. Tjenestebilen må ikke bruges privat, heller ikke til f.eks. politiske møder og partiarrangementer; dog kan det i særlige tilfælde ved uopsættelige behov, f.eks. i forbindelse med forhandlinger eller andre kritiske forløb, være tjenstligt begrundet at benytte tjenestebilen i videre omfang, fx ved kørsel fra (men ikke til) en familiefest i weekenden eller lignende. Ministeriet har udtalt, at tjenstekørsel i forbindelse med en chauffør-ordning for en regionsrådsformand ikke generelt kan sidestilles med tjenstekørsel i forbindelse med ministerbiler, hvorfor der ikke generelt kan tages udgangspunkt i reglerne om brug af ministerbiler (Statsministeriets vejledning af 10. juni 2008 om ministerens udgifter). (Økonomi- og Indenrigsministeriets notat af 10. juni 2014, j.nr. 2014-3419, resumédata-basen 14.5.4.)

Ministeriet har udtalt, at kørsel mellem hjemmet og regionshuset, også i de tilfælde hvor regionsrådsformanden møder ind som administrationens øverste leder, kan betegnes som tjenstekørsel, når det foregår i en bil med chauffør (Økonomi- og Indenrigsministeriets notat af 9. oktober 2012, j.nr. 2012-00879, resumédata-basen 12.5.5.). Dette skyldes, at formålet med at have tjenstebil med chauffør er, at borgmesteren er tilgængelig for sit arbejde og sine medarbejdere under kørslen, og at bilen i disse tilfælde fungerer som en form for rullende kontor.

Ministeriet har udtalt som sin opfattelse, at kørsel til og fra egen bopæl, når det foregår i bil uden chauffør, normalt ikke vil kunne betegnes som tjenstlig kørsel. Det skyldes, at borgmesteren, når denne selv fører bilen, for det meste ikke vil være tilgængelig for sit arbejde og sine medarbejdere under kørslen, og at bilen derfor i disse tilfælde ikke kan fungere som en form for rullende kontor. Det må herudover vurderes konkret, om der i den enkelte situation er tale om tjenstekørsel, dvs. om der er en sådan direkte sammenhæng mellem brugen af bilen og varetagelsen af det kommunale hverv, at borgmesterens benyttelse af bilen er af tjenstlig karakter. Det gælder principielt uanset, om kørslen er med eller uden chauffør. Som det fremgår af udtalelserne fra 2012 og 2014 vil kørsel med chaufførordning i videre udstrækning kunne anses for tjenstlig kørsel end kørsel uden chauffør, idet bilen i disse tilfælde kan fungere som en form for rullende kontor. (Social- og Indenrigsministeriets notat af 15. november 2019, j.nr. 2019-8136, resumédata-basen 19.5.4.).

Udgifter til regionsrådsformandens kompetenceudvikling

Regionsrådet kan – for at varetage regionens interesse i, at regionsrådsformanden har de bedst mulige kompetencer til at varetage sine opgaver for regionen, herunder kompetencer af ledelsesmæssig karakter – beslutte at afholde udgifter, som har til formål at understøtte og udvikle regionsrådsformandens kompetencer i relation til de opgaver, som regionsrådsformanden varetager i den forbindelse. Det kan f.eks. være mediekurser eller sprogtræning, som kan være gavnligt for en regionsrådsformand, som naturligt optræder som regionens talsperson i medierne. Det kan også være kurser, coachingforløb, uddannelsesforløb mv., som kan ruste regionsrådsformanden til at varetage den politisk-administrative ledelsesopgave. (Se tilsvarende om borgmesteren Vejledning om det politiske arbejde i kommunalbestyrelse og udvalg, 2022, afsnit 5.2.1).

Det er en betingelse for at understøtte regionsrådsformandens kompetenceudvikling, at kurset m.v. har tilknytning til hvervet som regionsrådsformand.

4.3. Godtgørelse til ikke-regionsrådsmedlemmer (§ 16 a, stk. 6 og 7, i lov om kommunernes styrelse)

Efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16 a, stk. 6, i lov om kommunernes styrelse har ikke-regionsrådsmedlemmer, der deltager i de møder m.v., der er nævnt i § 16, stk. 1, litra a-c, i lov om kommunernes styrelse, krav på de godtgørelsestyper, der er nævnt i § 16, stk. 10, litra a-c, i lov om kommunernes styrelse, dvs. befordringsgodtgørelse, godtgørelse for fravær fra hjemstedet, godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter forbundet med et fysisk handicap og godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter til pasning af syge nære pårørende.

For at modtage udgiftsgodtgørelse direkte efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16 a i lov om kommunernes styrelse skal ikke-regionsrådsmedlemmer beklæde et regionalt hverv, som udføres efter valg af regionsrådet, se herom afsnit 2.1.1.1., pkt. b. Dette kan eksempelvis være møder i et udvalg, der er nedsat efter § 13, stk. 6, i regionsloven.

I lighed med, hvad der gælder for regionsrådsmedlemmer, jf. afsnit 4.1., har regionsrådet ikke pligt til at yde godtgørelse til et ikke-regionsrådsmedlem i tilfælde, hvor der er betydelig afstand mellem mødestedet og vedkommendes arbejdssted, uddannelsessted eller opholdssted uden for regionsgrænsen.

Regionsrådet kan dog – ud over de tilfælde, hvor regionsrådet har pligt til at yde befordringsgodtgørelse – vælge at udbetale befordringsgodtgørelse til et ikke-regionsrådsmedlem i helt særlige tilfælde, hvis regionen har en saglig interesse i, at en bestemt person varetager et regionalt hverv uanset afstanden mellem mødestedet og vedkommendes arbejdssted, uddannelsessted eller opholdssted uden for regionsgrænsen.

Herudover har ikke-regionsrådsmedlemmer, der deltager i de pågældende møder m.v., efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16 a, stk. 6, i lov om kommunernes styrelse krav på godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter til børnepasning.

I henhold til regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16 a, stk. 7, i lov om kommunernes styrelse kan regionsrådet endvidere beslutte at godtgøre ikke-regionsrådsmedlemmer, der deltager i aktiviteter, der er omfattet af § 16, stk. 1, litra d-g, i lov om kommunernes styrelse, de tilsvarende udgifter.

Regionsrådet kan efter § 16 a, stk. 7, i lov om kommunernes styrelse yderligere beslutte at godtgøre ikke-regionsrådsmedlemmer andre udgifter, som de pågældende har afholdt i forbindelse med varetagelsen af regionale hverv, eller beslutte at yde anden støtte i den forbindelse.

Bemærk, at ikke-kommunalbestyrelsesmedlemmer har krav på de godtgørelser, der er nævnt i § 16, stk. 10, litra a-c, i lov om kommunernes styrelse, hvorimod ikke-kommunalbestyrelsesmedlemmer kun kan modtage diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, hvis kommunalbestyrelsen vælger at udbetale begge ydelser eller kun den ene af ydelserne, se afsnit 3.1.2.

4.4. Ophør af godtgørelse

Der kan som det klare udgangspunkt ikke ydes godtgørelse eller anden støtte til et regionsrådsmedlem eller en regionsrådsformand, som midlertidigt er blevet helt fritaget for sin mødepligt, og hvor der er indkaldt stedfortræder, jf. regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse. Tilsvarende vil et regionsrådsmedlem, der har lovligt forfald til enkelte møder m.v. omfattet af § 16, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse, efter en konkret vurdering ikke anses for at være berettiget til godtgørelse eller støtte efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 11, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse, hvis godtgørelsen eller støtten er målrettet den type møde, som medlemmet har forfald til.

Ministeriet har udtalt, at det, henset til en borgmesters helt særlige funktion i kommunen som øverste daglige leder af forvaltningen, dog ikke helt kan udelukkes, at kommunen kan have et sagligt behov for, at borgmesteren – også i situationer, hvor betingelserne for stedfortræderindkaldelse er opfyldt, f.eks. under en barsel – varetager visse afgrænsede aktiviteter i tilknytning til det ”hvilende” borgmesterhverv, og at betingelserne for, at kommunen kan yde udgiftsgodtgørelse eller støtte efter § 16, stk. 11, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse, derfor kan anses for opfyldt. (Indenrigs- og Sundhedsministeriets telefonnotat af 13. december 2010, j.nr. 1010427, resumédatabasen 10.5.6). Det samme gør sig gældende i forhold til en regionsrådsformand.

Kapitel 5. Vederlag og pension til regionsrådsformænd m.fl. (bekendtgørelsens afsnit II)

5.1. Definition af hvervet som regionsrådsformand (bekendtgørelsens § 15, stk. 1)

Definitionen af hvervet som regionsrådsformand i den regionale vederlagsbekendtgørelse

Som noget nyt er der i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1, indsat en definition på, hvorledes udtrykket ”regionsrådsformand” i den regionale vederlagsbekendtgørelse skal forstås. I de efterfølgende bestemmelser om vederlag og pension til regionsrådsformænd er der henvist til definitionen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1.

Ved regionsrådsformand forstås herefter i bekendtgørelsen formanden for regionsrådet, der er udpeget efter regionslovens § 9, stk. 2, og regionslovens § 12, stk. 1, og § 38, jf. § 7, stk. 3, henholdsvis § 66 a, stk. 4, § 66 b, stk. 4 og § 66 c, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse.

Formænd for regionsrådet, der er udpeget for funktionsperioden eller for resten af funktionsperioden

Hvervet som regionsrådsformand omfatter hermed hver gang, udtrykket ”regionsrådsformand” optræder i vederlagsbekendtgørelsen, formænd for regionsrådet, der er udpeget for funktionsperioden eller for resten af funktionsperioden efter de bestemmelser i lov om kommunernes styrelse, der er opregnet i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1.

Omfattet af definitionen af hvervet som regionsrådsformand er herefter regionsrådsformænd, der efter regionslovens § 9, stk. 2, udpeges på regionsrådets konstituerende møde for hele funktionsperioden. Omfattet af definitionen af hvervet som regionsrådsformænd er endvidere regionsrådsformænd, der efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 7, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse er udpeget for den resterende del af funktionsperioden som følge af den hidtidige regionsrådsformands fritagelse for sit hverv. Omfattet af definitionen af hvervet som regionsrådsformænd er endvidere regionsrådsformænd, som efter regionslovens § 38, jf. § 66 a, stk. 4, eller § 66 c, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse er udpeget for den resterende del af funktionsperioden som følge af afsættelse af en regionsrådsformand, eller som efter § 66 b, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse fortsætter for den resterende del af funktionsperioden som følge af en suspenderet regionsrådsformands tab af valgbarhed.

Derimod omfatter definitionen af hvervet som regionsrådsformand ikke – medmindre der i bestemmelsen udtrykkeligt er henvist hertil - fungerende regionsrådsformænd, der efter de bestemmelser i lov om kommunernes styrelse, der er opregnet i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 3, 1. pkt., er udpeget for en midlertidig funktionsperiode. Det gælder fungerende regionsrådsformænd, der udpeges efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse som følge af indtræden af en stedfortræder for borgmesteren og borgmesterens lovlige forfald af en forventet varighed på mindst 2 måneder, og fungerende regionsrådsformænd, der udpeges efter regionslovens § 38, jf. § 66 b, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse som følge af en afgørelse i Valgnævnet om suspension af regionsrådsformanden. Definitionen af hvervet som regionsrådsformand omfatter heller ikke den situation, hvor et regionsrådsmedlem uden for de situationer, der er nævnt i de ovennævnte bestemmelser i lov om kommunernes styrelse, udpeges til at varetage opgaver, som påhviler regionsrådsformanden. Se regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 34, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse, og vederlagsbekendtgørelsens § 15, stk. 3, 2. pkt.

Konsekvenser af at være omfattet af hvervet som regionsrådsformand

De hverv, der i den regionale vederlagsbekendtgørelse er omfattet af definitionen af hvervet som regionsrådsformand, modtager fuldtidsvederlag, eftervederlag, egenpension, ægtefællepension, efterindtægt og børnepension efter den regionale vederlagsbekendtgørelses nærmere regler herom i afsnit II. Reglerne om samordning af pensioner gælder tillige for disse hverv.

5.2. Regionsrådsformandens vederlag (bekendtgørelsens § 15, stk. 1 og 5)

Reglerne om vederlag til regionsrådsformænd er fastsat i § 15 i den regionale vederlagsbekendtgørelse.

Vederlagets størrelse m.v.

Regionsrådsformænd, som defineret i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1, oppebærer et vederlag, der udgør 1.103.327 årligt, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1. Vederlaget reguleres én gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det offentlige arbejdsmarked. Skatteministeren fastsætter årligt reguleringsprocenten jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 2, som offentliggøres på Medarbejder- og Kompetencestyrelsens hjemmeside. Beløbet i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1, er angivet som grundbeløb pr. 1. april 2016.

Regionsrådsformanden skal vederlægges fra og med den dag, hvor vedkommende tiltræder som regionsrådsformand. Det følger af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 25, stk. 1, 2. pkt.

Regionsrådet har pligt til at udbetale vederlaget til regionsrådsformanden, og regionsrådsformanden har pligt til at modtage vederlaget, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 32.

Forbud mod anden økonomisk ydelse fra regionen

Den, der modtager vederlag som regionsrådsformand, kan ikke samtidig oppebære anden økonomisk ydelse af regionens kasse for varetagelse af et regionalt hverv, jf. § 15, stk. 5, i den regionale vederlagsbekendtgørelse. Regionsrådsformanden har dog som anført i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 5, krav på godtgørelse efter § 8 a, 2. pkt., og § 16, stk. 10, litra a og b, i lov om kommunernes styrelse, ligesom regionsrådet kan beslutte at yde godtgørelse efter § 16, stk. 11, i lov om kommunernes styrelse, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 12, i lov om kommunernes styrelse. Der henvises for så vidt angår godtgørelse af udgifter til afsnit 4.2. i denne vejledning.

Ministeriet har udtalt, at pensionsudbetalinger efter en tjenestemandsstilling i en kommune ikke er omfattet af § 19, stk. 5, 1. pkt. i den kommunale vederlagsbekendtgørelse (svarer til § 15, stk. 5, 1. pkt. i den regionale vederlagsbekendtgørelse), da pensionen ikke udbetales for et kommunalt hverv, borgmesteren bestrider, men er en rettighed, som borgmesteren har optjent på grundlag af varetagelsen af en tidligere stilling i kommunen. (Velfærdsministeriets telefonnotat af 1. februar 2008, j.nr. 2021-6588, resumédata-basen 08.5.2). Tilsvarende gælder for en regionsrådsformand.

Ministeriet har udtalt, at en kommune lovligt kan afholde udgifter til en borgmesters deltagelse i kurser m.v., som har til formål at understøtte og udvikle vedkommendes kompetencer i relation til de opgaver, som den pågældende varetager i forbindelse med hvervet som borgmester, herunder dennes kompetencer som leder. (Skr. af 7. maj 2014, j.nr. 2014-15399, resumédata-basen 14.5.13). Det samme gør sig gældende for en region. Se afsnit 4.2.

5.3. Funktionsvederlag som fungerende regionsrådsformand m.v. (bekendtgørelsens § 15, stk. 3-5)

Reglerne om vederlag til en fungerende regionsrådsformand m.v. følger af § 34, stk. 3-6, i lov om kommunernes styrelse, som efter regionslovens § 11, stk. 1, også gælder for regioner, samt af § 15, stk. 3-5, i den regionale vederlagsbekendtgørelse.

Der er her tale om varetagelse af funktioner som regionsrådsformand m.v., der ikke omfattes af definitionen af hvervet som regionsrådsformand i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1. Dette skyldes, at en fungerende regionsrådsformand m.v. ikke er udpeget for funktionsperioden eller den resterende del af funktionsperioden i henhold til de bestemmelser, der er angivet i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1.

5.3.1. De enkelte situationer, hvor der kan ydes funktionsvederlag

Funktionsvederlag til en fungerende regionsrådsformand i tilfælde af regionsrådsformandens forfald

Et regionsrådsmedlem, der er udpeget til at fungere som regionsrådsformand, jf. regionslovens § 12, jf. § 15, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse, oppebærer i funktionsperioden et vederlag svarende til regionsrådsformandens vederlag, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 34, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse og § 15, stk. 3, i den regionale vederlagsbekendtgørelse. Det er en betingelse for, at regionsrådet kan udpege en fungerende regionsrådsformand, at regionsrådsformandens stedfortræder er indtrådt enten som følge af regionsrådsformandens forventede fravær på mindst en måned efter regionslovens § 12, jf. lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, 1. pkt., eller efter regionslovens § 12, jf. lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, 2. pkt., hvis regionsrådet i styrelsesvedtægten har truffet beslutning om, at stedfortræder indkaldes, selv om hindringen forventes at vare kortere end 1 måned. Det er endvidere en betingelse, at regionsrådsformandens fravær forventes at have en varighed på mindst 2 måneder, jf. regionslovens § 12, jf. § 15, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse.

Regionsrådet har efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 34, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse pligt til at yde det ovennævnte vederlag. Vederlaget er pligtmæssigt at modtage, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 32.

Den, der modtager vederlag som fungerende regionsrådsformand, kan ikke samtidig oppebære anden økonomisk ydelse af regionens kasse for bestridelse af et regionalt hverv, jf. § 19, stk. 5, 1. pkt., i vederlagsbekendtgørelsen. Se afsnit 5.2.

Funktionsvederlag til en fungerende regionsrådsformand i tilfælde af regionsrådsformandens suspension

Et regionsrådsmedlem, der i henhold til regionslovens § 38, jf. § 66 b, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse, er udpeget til at fungere som regionsrådsformand i tilfælde af regionsrådsformandens suspension, oppebærer ligeledes i funktionsperioden et vederlag svarende til regionsrådsformandens vederlag, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 34, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse og § 15, stk. 3, i den regionale vederlagsbekendtgørelse.

Regionsrådet har efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 34, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse pligt til at yde det ovennævnte vederlag. Vederlaget er pligtmæssigt at modtage, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 32.

Den, der modtager vederlag som fungerende regionsrådsformand, kan ikke samtidig oppebære anden økonomisk ydelse af regionens kasse for bestridelse af et regionalt hverv, jf. § 19, stk. 5, 1. pkt., i vederlagsbekendtgørelsen. Se afsnit 5.2.

Funktionsvederlag i henhold til § 34, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse

Efter regionsrådets bestemmelse kan der endvidere i henhold til regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 34, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse, ydes vederlag til et medlem, som uden for de ovennævnte tilfælde varetager opgaver, der påhviler regionsrådets formand, herunder opgaver, der er overladt medlemmet efter regionslovens § 38, jf. § 66, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse.

Forarbejderne til § 34, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse forudsætter, at bestemmelsen yderst sjældent kommer i anvendelse. Regionsrådets beslutning om ydelse af vederlag i henhold til § 34, stk. 4, skal træffes på grundlag af de konkrete forhold. Beslutning må derfor træffes fra gang til gang, f.eks. for en bestemt periode eller for bestemte hverv. Der kan ikke vedtages en generel ordning om vederlæggelse, f.eks. om nærmere angivet vederlag til næstformanden hver gang, denne varetager regionsrådsformandens opgaver.

I tilfælde, hvor en næstformand eller et andet medlem af regionsrådet uden for de tilfælde, der er nævnt i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 3, 1. pkt. (regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 34, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse), fungerer i regionsrådsformandens fravær, kan der således som anført i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 3, 2. pkt., kun ydes funktionsvederlag, når regionsrådet træffer konkret beslutning herom i henhold til regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 34, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse.

Størrelsen af vederlaget i henhold til regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 34, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse må fastsættes af regionsrådet efter en konkret vurdering. I vurderingsgrundlaget kan indgå arbejdsbyrdens omfang og varighed, herunder hvorvidt regionsrådsformandens fravær nødvendiggør, at den fungerende regionsrådsformand varetager alle regionsrådsformandens funktioner. Der kan endvidere tages hensyn til den vederlæggelse, som vedkommende i forvejen modtager fra regionen. Vederlaget skal således ikke nødvendigvis modsvare vederlaget til regionsrådsformanden.

Regionsrådet har efter § 34, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse ikke pligt til at yde vederlaget for dette hverv. Vederlaget er dog pligtmæssigt at modtage, såfremt regionsrådet har besluttet at yde dette vederlag, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 32.

Der gælder ikke noget forbud mod, at den, der modtager vederlag efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 34, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse, modtager anden økonomisk ydelse af regionens kasse for bestridelse af et regionalt hverv.

5.3.2. Fælles betingelser for funktionsvederlag

Kun funktionsvederlag til en næstformand ved over 5 ugers funktionsperiode

Såfremt en næstformand, der er vederlagt som næstformand eller fungerende næstformand efter §§ 12 og 13 i den regionale vederlagsbekendtgørelse, fungerer som regionsrådsformand og modtager funktionsvederlag i henhold til den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 3, 1. eller 2. pkt., kan

vedkommende kun modtage funktionsvederlag for den funktionsperiode, der ligger ud over 5 uger i et regnskabsår, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 34, stk. 5, jf. stk. 3 og 4, i lov om kommunernes styrelse og § 15, stk. 4, i den regionale vederlagsbekendtgørelse. Forarbejderne til loven forudsætter, at næstformanden skal være forpligtet til – uden yderligere vederlag – at vikariere for formanden i indtil 5 uger pr. år. De 5 uger kan være sammensat af flere kortere perioder.

En max. -grænse for vederlagets størrelse

Det bemærkes endvidere, at der i § 34, stk. 6, i lov om kommunernes styrelse, som efter regionslovens § 11, stk. 1, også gælder for regioner, er fastsat en begrænsning for det samlede vederlags størrelse, idet det funktionsvederlag, som en næstformand eller et medlem af regionsrådet måtte modtage i overensstemmelse med § 34, stk. 2-4, i lov om kommunernes styrelse sammen med de øvrige vederlag m.v., som den pågældende modtager fra regionens kasse, inden for et regnskabsår ikke kan overstige vederlaget til regionsrådsformanden.

5.4. Eftervederlag (bekendtgørelsens § 16)

Formålet med eftervederlag

Formålet med eftervederlagsordningen for fratrådte regionsrådsformænd er som hidtil bl.a. – i en overgangsperiode – at give de pågældende en bedre mulighed for at indrette sig økonomisk efter deres fratræden og den deraf følgende indtægtsnedgang, inden de eventuelt på ny indtræder på arbejdsmarkedet. Det er således ikke sikkert, at den fratrådte regionsrådsformand umiddelbart kan genoptage sit tidligere erhverv ved regionsrådsformandshvervets ophør. Eventuelle økonomiske problemer i den anledning modvirkes af eftervederlagsordningen. Det bemærkes endvidere, at eftervederlagets størrelse afhænger af, hvor længe den pågældende har stået uden for det almindelige arbejdsmarked som følge af varetagelsen af hvervet som regionsrådsformand.

Eftervederlagsordningen for fratrådte regionsrådsformænd er en særlig ordning, der – i lyset af ovennævnte formål med ordningen – ikke er afhængig af, at regionsrådsformanden har opnået en bestemt alder på tidspunktet for udbetalingen.

Personkredsen

Kun de regionsrådshverv, der er omfattet af definitionen af regionsrådsformand i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1, har ret til eftervederlag. Eftervederlagsordningen gælder ikke for fungerende regionsrådsformænd, der er omfattet af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 3.

Eftervederlaget ydes til enhver fratrådt regionsrådsformand, uanset årsagen til fratrædelsen, jf. dog nedenfor om den regionale vederlagsbekendtgørelses § 16, stk. 4. Eftervederlag ydes således til en regionsrådsformand, der efter sin funktionsperiode ikke genvælges som regionsrådsformand, eller til en regionsrådsformand, som regionsrådet midt i funktionsperioden fritager for hvervet for resten af funktionsperioden, jf. regionslovens § 12, jf. § 7, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse. Eftervederlag ydes også til en regionsrådsformand, der afsættes efter regionslovens § 38, jf. §§ 66 a og 66 c i lov om kommunernes styrelse. Hvis der i medfør af § 66 c, stk. 7, i lov om kommunernes styrelse efterfølgende træffer afgørelse om, at regionsrådets beslutning om afsættelse af regionsrådsformanden efter § 66 c, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse ikke har været lovlig, således at den afsatte regionsrådsformand genindtræder i sit hverv, skal regionsrådsformanden med hensyn til vederlæggelse stilles, som om afsættelse

ikke var sket, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 c, stk. 8, i lov om kommunernes styrelse. I denne situation skal der ske tilbagebetaling af eventuelt eftervederlag, som måtte være udbetalt til regionsrådsformanden efter regionsrådets beslutning om afsættelse. Suspenderes en regionsrådsformand efter regionslovens § 38, jf. § 66 b i lov om kommunernes styrelse, ydes der derimod ikke eftervederlag. Det skyldes, at der ikke er tale om en endelig fratrædelse af hvervet.

Ministeriet har udtalt, at der ikke er hjemmel til at yde eftervederlag til en næstformand for kommunalbestyrelsen for den periode, hvor vedkommende måtte have varetaget opgaver, som påhviler kommunalbestyrelsens formand. (Telefonnotat af 8. november 2013, j.nr. 2013-11339, resumédata-basen 13.5.10).

Tilsvarende gælder for en næstformand for regionsrådet, der varetager opgaver, som påhviler regionsrådsformanden.

Eftervederlagets størrelse

Eftervederlag til en regionsrådsformand ydes således, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 16, stk. 1, med et beløb, der for hvert påbegyndt hele år, regionsrådsformandens seneste sammenhængende funktionstid har varet, svarer til 1 ½ gange det sidst ydede månedlige vederlag, dog sammenlagt højst 12 gange det sidst ydede månedlige vederlag. Der kan således maksimalt ydes eftervederlag svarende til en funktionstid på 8 år.

Ved udtrykket ”hvert påbegyndt hele år” forstås, at funktionstiden skal have varet et helt år (dvs. 365 dage), inden et nyt år påbegyndes. Eksempelvis skal eftervederlaget til en regionsrådsformand, der er tiltrådt den 1. februar 2018, og som fratræder den 31. december 2024, beregnes på grundlag af en funktionstid på 7 påbegyndte hele år. Regionsrådsformanden har således den 1. februar 2024 haft en funktionsperiode på 6 hele år. Herefter påbegyndes et nyt helt år, som skal regnes med, uanset at funktionstiden ophører, inden der er gået et helt år.

I den sammenhængende funktionstid medregnes, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 16, stk. 2, foruden funktionstid som regionsrådsformand, funktionstid som borgmester i en kommune eller amtskommune, som magistratsmedlem og som udvalgsformand i en kommune med delt administrativ ledelse. Bestemmelsen indebærer, at der ikke ydes eftervederlag separat for de enkelte hverv, når f.eks. en regionsrådsformand umiddelbart efter varetagelsen af dette hverv fortsætter som borgmester. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med bestemmelsen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 16, stk. 4, hvorefter der bl.a. ikke ydes eftervederlag, hvis en fratrådt regionsrådsformand senere tiltræder som borgmester, magistratsmedlem eller formand for et stående udvalg i en kommune med delt administrativ ledelse eller på ny tiltræder som regionsrådsformand.

I funktionstiden medregnes endvidere en eventuel periode, hvor den pågældende regionsrådsformand har været suspenderet, men senere er genindtrådt, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 b i lov om kommunernes styrelse, hvorfor suspension ikke får betydning for retten til eftervederlag, der beregnes med udgangspunkt i vedkommendes funktionstid på fratrædelsestidspunktet. Dette hænger sammen med, at en suspenderet regionsrådsformand, der genindtræder, har krav på efterbetaling af vederlaget som regionsrådsformand for suspensionsperioden, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 b, stk. 7, i lov om kommunernes styrelse.

Tilsvarende medregnes i funktionstiden en eventuel periode, hvor regionsrådsformanden har været afsat, men siden genindtrådt, hvis der i medfør af regionslovens § 38, jf. § 66 c, stk. 7, i lov om kommunernes styrelse efterfølgende træffes afgørelse om, at regionsrådets beslutning om afsættelse af regionsrådsformanden efter § 66 c, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse ikke har været lovlig. Dette skyldes, at regionsrådsformanden i denne situation med hensyn til vederlæggelse stilles, som om afsættelse ikke var sket, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 c, stk. 8, i lov om kommunernes styrelse.

Suspenderes den hidtidige regionsrådsformand og fortaber vedkommende sin valgbarhed, fortsætter den fungerende regionsrådsformand for den resterende del af funktionsperioden, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 b, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse. Den resterende del af funktionsperioden medregnes i funktionstiden for den nye regionsrådsformand, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1. Vælges en ny regionsrådsformand for den resterende del af funktionsperioden i stedet for den afsatte regionsrådsformand, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 a, stk. 4, og § 66 c, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse, medregnes den resterende del af funktionsperioden i funktionstiden for den nye borgmester, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1.

Udbetaling af eftervederlag

Det er regionen, hvori den pågældende sidst er i funktion, der skal beregne, udbetale og afholde den samlede udgift til eftervederlag, uanset om der i den pågældende regionsrådsformands sammenhængende funktionstid indgår en periode som f.eks. borgmester i en kommune, magistratsmedlem eller udvalgsformand i en kommune med delt administrativ ledelse.

Eftervederlaget udbetales i henhold til reglerne i § 16, stk. 3, i den regionale vederlagsbekendtgørelse. Eksempelvis modtager en regionsrådsformand, der fratræder hvervet den 31. december 2024 med 8 års anciennitet eller mere, 6 måneders eftervederlag som et engangsbetrag den 1. januar 2025 og herefter 6 måneders eftervederlag, der udbetales månedsvis, første gang den 1. februar 2025 og sidste gang den 1. juli 2025. Såfremt den pågældende på dette tidspunkt har nået folkepensionsalderen i henhold til § 1 a i lov om arbejdsløshedsforsikring, kan pensionen herefter påbegyndes udbetalt den 1. august 2025, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 20, stk. 1.

Betingelser for eftervederlag

Eftervederlaget ydes til den fratrådte regionsrådsformand og bortfalder ved regionsrådsformandens død. Hvis en regionsrådsformand dør midt i måneden, inden det næste eftervederlagsbidrag forfalder, skal der ikke udbetales yderligere eftervederlag.

Ministeriet har udtalt, at der ikke gælder nogen begrænsning i forhold til, hvor mange gange en borgmester kan modtage eftervederlag, og at der ikke er hjemmel til at modregne et allerede udbetalt eftervederlag i et senere optjent eftervederlag. Dette ville stride mod formålet med eftervederlagsordningen, der netop skal fungere som en økonomisk overgangsordning. (Indenrigs- og Sundhedsministeriets telefonnotat af 21. juni 2011, j.nr. 1106825, resumédata-basen 11.5.1). Det samme gælder for en regionsrådsformand.

Der ydes ikke eftervederlag, hvis en fratrådt regionsrådsformand enten umiddelbart eller i løbet af eftervederlagsperioden tiltræder som medlem af Folketinget, minister, borgmester, magistratsmedlem eller formand for et stående udvalg i en kommune med delt administrativ ledelse eller på ny tiltræder som regionsrådsformand, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 16, stk. 4.

Ministeriet har udtalt, at en borgmesters ret til udbetaling af eftervederlag ikke berøres af vedkommendes fortsatte modtagelse af vederlag for medlemskab af kommunalbestyrelsen, herunder eventuelle udvalgs- og udvalgsformandsvederlag, ligesom de pågældende vederlag ikke berøres af eftervederlaget. (Økonomi- og Indenrigsministeriets telefonnotat af 28. august 2012, j.nr. 2012-00558, resumédata-basen 12.5.6). Tilsvarende gælder for en regionsrådsformands ret til udbetaling af eftervederlag. Derimod kan der ikke ydes eftervederlag, hvis en fratrådt regionsrådsformand på ny tiltræder som regionsrådsformand, jf. § 16, stk. 4, i den regionale vederlagsbekendtgørelse omtalt ovenfor.

Der kan endvidere ikke ydes eftervederlag og pension samtidig, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 20, stk. 1.

Eftervederlaget er ikke pligtmæssigt

Eftervederlaget til en fratrådt regionsrådsformand er ikke et pligtmæssigt vederlag omfattet af § 32 i den regionale vederlagsbekendtgørelse. Som konsekvens heraf kan en fratrådt regionsrådsformand frasige sig eftervederlaget eller dele heraf.

Skattemæssige konsekvenser

En frasigelse af eftervederlaget kan have skattemæssige konsekvenser. Dette spørgsmål er reguleret i Skatteministeriets lovgivning.

5.5. Egenpension (bekendtgørelsens §§ 17-20)

5.5.1. Personkredsen (bekendtgørelsens § 17)

En regionsrådsformand, jf. § 15, stk. 1, er efter reglerne i §§ 18-20 berettiget til en egenpension, der svarer til den til enhver tid gældende egenpension til en tjenestemand i staten, der er indplaceret i lønramme 40 (skalatrín 53) og har den samme pensionsalder som regionsrådsformanden. Dette følger af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 17.

Kun de hvern som regionsrådsformand, der er omfattet af definitionen af hvervet som regionsrådsformand i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1, har herefter ret til egenpension. Hvervene som fungerende regionsrådsformand, der er omfattet af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 3, udløser derimod ikke i sig selv en ret til egenpension, men i disse hvern tæller med ved opgørelsen af længden af funktionstiden i forhold til de hvern, der i sig selv har en ret til egenpension, se nærmere herom afsnit 5.5.3. Se mere om definitionen af hvervet som regionsrådsformand i den regionale vederlagsbekendtgørelse afsnit 5.1.

Ministeriet har tilsvarende tidligere udtalt, at de midlertidige funktionsgrundlag, der er nævnt i den kommunale vederlagsbekendtgørelses § 19, stk. 3, ikke er selvstændigt pensionsudløsende. Udtalelsen gælder også for den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 3. (Ministeriets notat af 9. maj 2019, j.nr. 2019-2259, resumédata-basen 19.5.3.)

5.5.2. Betingelserne for egenpension (bekendtgørelsens § 18, stk. 1)

Reglerne om egenpension til regionsrådsformænd er fastsat i den regionale vederlagsbekendtgørelses §§ 17-20.

Regionsrådsformænd er i lighed med borgmestre, folketingsmedlemmer og ministre – når betingelserne for pensionens udbetaling er opfyldt, jf. afsnit 5.5.6. – berettigede til egenpension efter 1 års funktionstid, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 1. Ved funktionstiden forstås i denne forbindelse funktionstiden ved varetagelse af de hverv, der er opregnet i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 2.

Se afsnit 7.2. om de særlige overgangsbestemmelser vedrørende pensionsudbetalingstidspunktet for borgmestre.

5.5.3. Funktionstid (bekendtgørelsens § 18, stk. 2 og 4)

Funktionstidens betydning

En regionsrådsformands funktionstid har betydning for, om regionsrådsformanden opfylder betingelsen om 1 års funktionstid for at få ret til egenpension, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 1.

En regionsrådsformands funktionstid har endvidere betydning for beregningen af regionsrådsformandens pensionsalder, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses bilag 1. Se nærmere afsnit 5.5.4. Regionsrådsformandens pensionsalder er afgørende for, på hvilket niveau en regionsrådsformand skal indplaceres ved beregningen af egenpensionens størrelse.

Hvilke hverv indgår i beregningen af funktionstiden?

I den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 2, 1.-3. pkt., er det opregnet, hvilke hverv hvis varetagelse indgår i beregningen af funktionstiden.

1) I funktionstiden medregnes den tid, hvori den pågældende efter valg i henhold til regionslovens § 9, stk. 2, eller i henhold til regionslovens § 12, stk. 1, eller § 38, jf. § 7, stk. 3, henholdsvis § 66 a, stk. 4, § 66 b, stk. 4, eller § 66 c, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse har varetaget hvervet som regionsrådsformand. Se den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 2, 1. pkt. Disse hverv svarer til de hverv, som er opregnet i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1.

2) Endvidere medregnes funktionstid som formand for et forberedelsesudvalg, formand for et sammenlægningsudvalg, borgmester i en kommune eller amtskommune, magistratsmedlem og formand for et stående udvalg i en kommune med delt administrativ ledelse. Se den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 2, 2. pkt.

3) Endelig medregnes i funktionstiden for de hverv, der er nævnt under pkt. 1 og 2., også de perioder, hvori den pågældende har fungeret som regionsrådsformand, borgmester, amtsborgmester, formand for et forberedelsesudvalg, formand for et sammenlægningsudvalg, magistratsmedlem eller formand for et stående udvalg i en kommune med delt administrativ ledelse i henhold til regionslovens § 12, stk. 1, eller § 38, jf. § 15, stk. 5, eller § 66 b, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse. Se den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 2, 3. pkt. Hvervet som fungerende regionsrådsformand svarer til de hverv, der er opregnet i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 3, 1. pkt. De sidstnævnte hverv giver ikke i sig selv ret til pension, men funktionstiden medtages ved beregningen af funktionstiden for pension efter de ovennævnte hverv.

Ministeriet har tilsvarende tidligere udtalt, at de midlertidige funktionsgrundlag, der er nævnt i den kommunale vederlagsbekendtgørelses § 19, stk. 3, ikke er selvstændigt pensionsudløsende, men at funk-

tionstiden for de midlertidige funktionsgrundlag medtages ved beregningen af funktionstiden. Udtalelsen gælder også for den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 3 (Ministeriets notat af 9. maj 2019, j.nr. 2019-2259, resumédata-basen 19.5.3.).

I funktionstiden medregnes endvidere en eventuel periode, hvor den pågældende regionsrådsformand har været suspenderet, men senere er genindtrådt, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 b, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse, hvorfor suspension ikke får betydning for retten til eftervederlag, der beregnes med udgangspunkt i vedkommendes funktionstid på fratrædelsestidspunktet. Dette hænger sammen med, at en suspenderet regionsrådsformand, der genindtræder, har krav på efterbetaling af vederlaget som regionsrådsformand for suspensionsperioden, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 b, stk. 7, i lov om kommunernes styrelse.

Tilsvarende medregnes i funktionstiden en eventuel periode, hvor regionsrådsformanden har været afsat, men siden genindtrådt, hvis der i medfør af regionslovens § 38, jf. § 66 c, stk. 7, i lov om kommunernes styrelse, efterfølgende træffes afgørelse om, at regionsrådets beslutning om afsættelse af regionsrådsformanden efter § 66 c, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse ikke har været lovlig. Dette skyldes, at regionsrådsformanden i denne situation med hensyn til vederlæggelse stilles, som om afsættelse ikke var sket, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 c, stk. 8, i lov om kommunernes styrelse.

Suspenderes den hidtidige regionsrådsformand og fortaber vedkommende sin valgbarhed, fortsætter den fungerende regionsrådsformand for den resterende del af funktionsperioden, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 b, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse. Den resterende del af funktionsperioden medregnes i funktionstiden for den nye regionsrådsformand, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 2, 1. pkt. Vælges en ny regionsrådsformand for den resterende del af funktionsperioden i stedet for den afsatte regionsrådsformand, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 a, stk. 4, og § 66 c, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse, medregnes den resterende del af funktionsperioden i funktionstiden for den nye regionsrådsformand, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 2, 1. pkt.

Sammenlægning af funktionsperioder

Funktionsperioderne som angivet i § 18, stk. 2, 1.-3. pkt., i den regionale vederlagsbekendtgørelse skal i givet fald sammenlægges. Der stilles ikke som ved eftervederlag krav om, at funktionstiden skal være sammenhængende. Der henvises i det hele til § 18, stk. 2, 1.-4. pkt., i den regionale vederlagsbekendtgørelse.

I 2006 var der mulighed for at varetage flere af de nævnte hverv samtidig, f.eks. hvervet som amtsborgmester og formand for et forberedelsesudvalg. Ved samtidig funktionstid i 2006 medregnes alene funktionstid i det ene hverv ved beregningen af egenpension, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 2, 5. pkt. Funktionstid i 2006 indgår således ikke med ekstra vægt i beregningen af egenpensionen, uanset om vedkommende regionsrådsformand i 2006 varetog flere hverv samtidig.

Det fremgår endvidere udtrykkeligt af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 2, 6. pkt., at i tilfælde, hvor det ene af de hverv, der varetoges samtidig, var hvervet som formand for et forberedelsesudvalg eller formand for et sammenlægningsudvalg, medregnes alene funktionstiden i dette hverv. Dette har betydning for den senere fordeling af udgiften til den pågældendes egenpension mellem de myndigheder, hvor den pågældende har varetaget henholdsvis et hverv som regionsrådsformand og et hverv som (amts)borgmester, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 19, stk. 2. Se herom afsnit 5.5.7.

Sygdom eller dødsfald i funktionstidens første år

Hvis en regionsrådsformand, jf. definitionen af hvervet som regionsrådsformand i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1, i løbet af det første år af sin funktionstid fratræder på grund af sygdom eller afgår ved døden, følger det af § 18, stk. 4, i den regionale vederlagsbekendtgørelse, at hele det kalenderår, i hvilket fratræden eller dødsfaldet sker, medregnes i funktionstiden. Bestemmelsens formål er at modvirke situationer, hvor sygdom eller dødsfald indebærer, at der slet ikke opnås ret til egenpension eller ægtefællepension. Der er ikke som tidligere adgang til at medregne hele valgperioden i funktionstiden.

5.5.4. Pensionsalder (bekendtgørelsens § 18, stk. 3)

En regionsrådsformands pensionsalder er afgørende for, på hvilket niveau en regionsrådsformand skal indplaceres ved beregningen af egenpensionens størrelse. En borgmesters pensionsalder i bekendtgørelsens forstand er således ikke et udtryk for, hvornår pensionen udbetales, jf. herom afsnit 5.5.6.

Det er i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 3, angivet, at pensionsalderen for en regionsrådsformand, jf. definitionen af hvervet som regionsrådsformand i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1, omregnes på grundlag af funktionstiden som regionsrådsformand i overensstemmelse med bilag 1. Se om beregningen af funktionstiden den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 2 og 4, som beskrevet i afsnit 5.5.3.

Omregningstabellen i bilag 1, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 3, skal forstås således, at en funktionstid på præcis 2 år og en længere funktionstid indtil 4 år omregnes til en pensionsalder på 8 år, en funktionstid på præcis 4 år og en længere funktionstid indtil 6 år omregnes til en pensionsalder på 12 år. Eksempelvis udgør en hel valgperiode præcis 4 år, som omregnes til en pensionsalder på 12 år. To hele valgperioder udgør præcis 8 år, som omregnes til en pensionsalder på 20 år.

5.5.5. Beregning af egenpensionens størrelse (bekendtgørelsens § 17 og § 19, stk. 1)

Egenpensionen svarer til egenpensionen til en tjenestemand i lønramme 40 (bekendtgørelsens § 17)

Egenpensionen for en regionsrådsformand svarer efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 17 til den til enhver tid gældende egenpension til en tjenestemand i staten, der er indplaceret i lønramme 40 (skalatrin 53), og som har den samme pensionsalder. Se om pensionsalder afsnit 5.5.4. ovenfor. Egenpensionen ydes med de undtagelser, der følger af den regionale vederlagsbekendtgørelse, jf. nedenfor, efter de regler, der gælder for egenpension m.v. til tjenestemænd i henhold til lov om tjenestemandspension (lovbekendtgørelse nr. 510 af 18. maj 2017 med senere ændringer).

For egenpension for funktionstid fra og med den 1. juli 2009 indtil den 1. januar 2017 gælder visse undtagelser fra de regler, der gælder for egenpension m.v. til tjenestemænd i henhold til lov om tjenestemandspension:

Regionsrådsformænd, der har ret til egenpension for funktionstid fra og med den 1. juli 2009 indtil den 1. januar 2017 - har efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. som udbetalingstidspunkt, jf. afsnit 5.5.6., og der sker ikke nedsættelse af regionsrådsformandens egenpension, fordi den udbetales før folkepensionsalderen, som der ville ske ved førtidspensionering af en tjenestemand, jf. § 6,

stk. 6, i lov om tjenestemandspension, der ikke anvendes på regionsrådsformandens egenpension, jf. i det hele den regionale vederlagsbekendtgørelses § 20, stk. 3.

For egenpension optjent på baggrund af funktionstid indtil den 1. juli 2009 gælder en tilsvarende undtagelse.

Egenpensionen beregnes efter det sidst ydede regionsrådsformandsvederlag (bekendtgørelsens § 19, stk. 1)

Egenpensionen til en regionsrådsformand beregnes efter det sidst ydede regionsrådsformandsvederlag til den pågældende, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 19, stk. 1.

Pensionen til en regionsrådsformand skal altså beregnes på baggrund af det sidst ydede regionsrådsformandsvederlag. Det betyder, at den pågældende i forhold til pensionsberegningen indplaceres i lønramme 40, som det sidst ydede regionsrådsformandsvederlag ydes ud fra, jf. § 17. Dette gælder, uanset om en del af pensionen forud for det sidst ydede borgmestervederlag måtte være optjent på basis af en funktionstid som borgmester, hvis vederlag blev ydet ud fra en lavere lønramme. Dette gælder også, uanset om der gælder forskellige udbetalingstidspunkter for egenpensionen, jf. nedenfor afsnit 5.5.6.1.

5.5.6. Udbetaling af egenpension (bekendtgørelsens § 20 og § 15, stk. 6)

5.5.6.1. Udbetaling af egenpension sker som udgangspunkt tidligst fra folkepensionsalderen (bekendtgørelsens § 20, stk. 1 og 2)

Der gælder forskellige udbetalingstidspunkter for egenpensionen til en regionsrådsformand afhængig af, om funktionstiden, som pensionen måtte være optjent på basis af, har ligget 1) fra og med den 1. januar 2017, 2) fra og med den 1. juli 2009 indtil den 1. januar 2017 eller 3) indtil den 1. juli 2009.

Det tidligste pensionsudbetalingstidspunkt gælder for funktionstiden indtil den 1. juli 2009. Et senere pensionsudbetalingstidspunkt gælder for funktionstiden fra og med den 1. juli 2009 indtil den 1. januar 2017. Det seneste pensionsudbetalingstidspunkt gælder for funktionstiden fra og med den 1. januar 2017.

Hvis funktionstiden, som pensionen er optjent på grundlag af, ligger inden for to eller flere af de nævnte perioder, vil borgmesterens m.v. egenpension komme til udbetaling i etaper, således at der først sker udbetaling af den del af pensionen, der vedrører funktionstiden indtil den 1. juli 2009. Senere udbetales den del af pensionen, der vedrører funktionstiden fra og med den 1. juli 2009 indtil den 1. januar 2017. Til sidst udbetales den del af pensionen, der vedrører funktionstiden fra og med den 1. januar 2017. Der skal altså foretages en ny beregning af egenpensionen for hver af de nævnte perioder. Den eller de senere dele af egenpensionen udbetales således på grundlag af den til den tid optjente samlede funktionstid, inkl. den funktionstid, som den eller de første dele af egenpensionen er udbetalt på grundlag af.

Funktionstid fra og med den 1. januar 2017

Egenpensionen til en regionsrådsformand med den fornødne funktionstid udbetales den 1. i måneden efter den sidste udbetaling af eftervederlag, såfremt regionsrådsformanden på dette tidspunkt har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 20, stk. 1. Der kan således ikke ydes eftervederlag og egenpension samtidig.

Såfremt en regionsrådsformand ved eftervederlagets ophør ikke har nået folkepensionsalderen, udbetales egenpensionen til den pågældende den 1. i måneden efter, at den pågældende har opnået folkepensionsalderen, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 20, stk. 2, 1. pkt. Såfremt den pågældende får tilkendt førtidspension som følge af nedsat arbejdsevne, udbetales pensionen dog fra samme tidspunkt som førtidspensionen, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 20, stk. 2, 2. pkt.

§ 20 i denne bekendtgørelse har alene virkning for udbetaling af egenpension for funktionstid som regionsrådsformand fra og med den 1. januar 2017, jf. vederlagsbekendtgørelsens § 18, stk. 2. Det følger af vederlagsbekendtgørelsens § 33, stk. 3, 1. pkt.

Funktionstid fra og med den 1. juli 2009 indtil den 1. januar 2017

For udbetaling af egenpension for funktionstid som regionsrådsformand i perioden fra og med den 1. juli 2009 indtil den 1. januar 2017, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 2, finder § 20 om udbetalingstidspunktet for egenpension i bekendtgørelse nr. 794 af 25. juni 2014 fortsat anvendelse, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 33, stk. 3, 2. pkt. Egenpensionen for funktionstid i denne periode udbetales således den 1. i måneden efter den sidste udbetaling af eftervederlag, såfremt regionsrådsformanden på dette tidspunkt har nået efterlønsalderen, jf. § 74 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Funktionstid indtil den 1. juli 2009

For udbetaling af egenpension for funktionstid som regionsrådsformand indtil den 1. juli 2009, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 2, finder § 16 om udbetalingstidspunktet for egenpension i bekendtgørelse nr. 1460 af 19. december 2005 fortsat anvendelse, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 33, stk. 3, 3. pkt. Egenpensionen for funktionstid i denne periode udbetales således den 1. i måneden efter den sidste udbetaling af eftervederlag, såfremt regionsrådsformanden på dette tidspunkt er fyldt 60 år.

5.5.6.2. Udbetaling af egenpension før folkepensionsalderen mod førtidspensionsfradrag (bekendtgørelsens § 20, stk. 3)

Funktionstid fra og med den 1. januar 2017

En forhenværende regionsrådsformand kan vælge at få pension, der vedrører funktionstid, der ligger fra og med den 1. januar 2017 udbetalt før folkepensionsalderen, dog tidligst fra pensionsudbetalingsalderen, mod et førtidspensionsfradrag efter de regler, som gælder for tjenestemænd i staten, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 20, stk. 3, 1. pkt. Pensionsudbetalingsalderen er fastlagt i pensionsbeskatningsloven (lovbekendtgørelse nr. 238 af 12. marts 2020 med senere ændringer).

Førtidspensionsfradraget skal beregnes efter reglerne om førtidspensionsfradrag som angivet i pkt. 3.2.1. i cirkulære nr. 9159 af 26. marts 2015 om førtidspensionsfradrag. Se hertil afsnit 2.5. i de almindelige bemærkninger og de specielle bemærkninger til § 1, nr. 12, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 100 som fremsat om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre (Ændring af ministres vederlæggelse og pensionsforhold som opfølgning på Vederlagskommissionens anbefalinger m.v.).

Funktionstid før og efter den 1. januar 2017

En forhenværende regionsrådsformand, som tillige har optjent ret til pension for funktionstid forud for den 1. januar 2017, kan også vælge at få den del af pensionen, der vedrører funktionstid fra og med den 1. januar 2017, udbetalt før folkepensionsalderen, dog tidligst fra pensionsudbetalingsalderen, mod et førtidspensionsfradrag efter de regler, som gælder for tjenestemænd i staten, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 20, stk. 3, 2. pkt.

I dette tilfælde beregnes førtidspensionsfradraget også efter reglerne om førtidspensionsfradrag som angivet i pkt. 3.2.1. i cirkulære nr. 9159 af 26. marts 2015 om førtidspensionsfradrag. Førtidspensionsfradraget beregnes af den samlede pension fra det første udbetalingstidspunkt. Fradraget beregnes således ikke alene på baggrund af den pension, der vedrører funktionstid, der ligger fra og med den 1. januar 2017.

En forhenværende regionsrådsformand er kun omfattet af reglen om førtidspensionering i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 20, stk. 3, 2. pkt., hvis vedkommende i perioden fra og med den 1. januar 2017 rent faktisk har opnået en højere pensionsalder, end vedkommende ellers – før den 1. januar 2017 – var berettiget til, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 3, om omregning af en borgmesters funktionstid til pensionsalder.

5.5.6.3. Bortfald af pensionsudbetaling ved valg til regionsrådsformand m.v. (bekendtgørelsens § 15, stk. 6)

Hvis et medlem, der oppebærer egenpension som tidligere regionsrådsformand, borgmester, amtsborgmester, magistratsmedlem eller formand for et stående udvalg i en kommune med delt administrativ ledelse, vælges som regionsrådsformand henholdsvis borgmester, bortfalder pensionsudbetalingerne, indtil den pågældende fratræder hvervet, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 6, 1. pkt., henholdsvis den kommunale vederlagsbekendtgørelses § 19, stk. 6, 1. pkt. En regionsrådsformand kan således ikke modtage regionsrådsformandsvederlag eller borgmestervederlag og egenpension på samme tid.

Tilsvarende gælder, at pensionsudbetalingerne bortfalder for et regionsrådsmedlem, der efter § 15, stk. 5, eller § 66 b, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse udpeges til at fungere som regionsrådsformand, jf. borgmesterbegrebet i vederlagsbekendtgørelsens § 15, stk. 1. Se den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 6, 2. pkt.

Ministeriet har udtalt, at en borgmesters ret til udbetaling af egenpension ikke berøres af vedkommendes fortsatte modtagelse af vederlag for medlemskab af kommunalbestyrelsen, herunder eventuelle udvalgs- og udvalgsformandsvederlag, ligesom de pågældende vederlag ikke berøres af pensionen. (Økonomi- og Indenrigsministeriets telefonnotat af 28. august 2012, j.nr. 2012-00558, resumédata-basen 12.5.6). Tilsvarende gælder for en regionsrådsformands ret til udbetaling af egenpension.

5.5.7. Udgiftsfordeling (bekendtgørelsens § 19, stk. 2)

I de tilfælde, hvor en regionsrådsformand tidligere for en anden myndighed har varetaget hvervet som amtsborgmester, borgmester, formand for et forberedelsesudvalg, formand for et sammenlægningsudvalg, magistratsmedlem eller udvalgsformand i en kommune med delt administrativ ledelse, fordeles udgiften til den pågældendes egenpension mellem de pågældende myndigheder i forhold til regionsrådsformandens funktionstid i de forskellige hverv og uden hensyntagen til den vederlagsmæssige indplacering. Ud-

giftsberegningen og udbetalingen forestås af den region, hvor den pågældende sidst har været i funktion, jf. i det hele den regionale vederlagsbekendtgørelses § 19, stk. 2.

Det er kun, hvis borgmesteren tidligere har varetaget de selvstændigt pensionsbærende hverv, der er nævnt i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 2, 1. og 2. pkt., for en anden myndighed, at der skal ske udgiftsfordeling efter vederlagsbekendtgørelsens § 23, stk. 3. Udgiftsfordelingen sker i givet fald kun mellem de myndigheder, for hvilke borgmesteren har varetaget de hverv, der er nævnt i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 2, 1. og 2. pkt.

Hvis der er tale om en regionsrådsformand, der tidligere har været borgmester i en kommune, som pr. 1. januar 2007 indgår i en ny kommune, overtager den nye kommune den del af udgifterne til den pågældende regionsrådsformands egenpension, som før 1. januar 2007 påhvilede den kommune, der indgår i den nye kommune, jf. § 36 i lov nr. 540 af 24. juni 2005 om revision af den kommunale inddeling.

I tilfælde, hvor en regionsrådsformand tidligere har været borgmester i en kommune, som pr. 1. januar 2007 er delt mellem to eller flere nye kommuner, vil den af de nye kommuner, der har overtaget den største andel af den delte kommunes nettoformue, overtage forpligtelsen til at betale den del af udgifterne til den pågældende regionsrådsformands egenpension, som før 1. januar 2007 påhvilede den delte kommune, jf. § 13, stk. 2, jf. § 13, stk. 1, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 868 af 16. september 2005 om deling af kommuner.

Hvis der er tale om en regionsrådsformand, der tidligere har været amtsborgmester, følger det af reglerne i §§ 3 og 4 i bekendtgørelse nr. 965 af 14. oktober 2005 om tjenestemandspensionsforpligtelser i forbindelse med kommunalreformen, at staten refunderer regionen den del af pensionsudgifterne, som før den 1. januar 2007 påhvilede amtskommunen, jf. også § 13 i den nævnte bekendtgørelse. Staten refunderer dog efter § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 965 af 14. oktober 2005 ikke pensionsudgifter vedrørende eventuelle pensionsforpligtelser, der er forsikringsmæssigt afdækkede.

5.5.8. Andet

Den hidtidige bestemmelse om understøttelse i § 25 i bekendtgørelse nr. 584 af 9. juli 2002 er ikke videreført for regionsrådsformænd på grund af ændringen af pensionssystemet i forbindelse med kommunalreformen.

Den regionale vederlagsbekendtgørelsens regler regulerer udtømmende, i hvilket omfang en region kan medvirke til at udbetale pension til en tidligere regionsrådsformand, herunder administrere en pensionsordning for en nuværende regionsrådsformand.

Ministeriet har i anledning af en konkret henvendelse udtalt, at en kommune ikke lovligt kan tegne og administrere en ratepension/kapitalpensionsordning til fordel for borgmesteren, uanset at ydelserne på ordningen skal udredes af borgmesterens vederlag. (Indenrigsministeriets telefonreferat af 14. december 1999 vedrørende en kommunes tegning af pensionsordning for borgmesteren, j.nr. 2022-2025, resumédata-basen 99.5.3). Tilsvarende gælder for en region.

5.6. Ægtefællepension (bekendtgørelsens § 21)

Personkreds

Kun de hverv som regionsrådsformand, der er omfattet af definitionen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1, giver ret til ægtefællepension. Dette er præciseret i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 21.

Hvervene som fungerende regionsrådsformand, der er omfattet af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 3, udløser derimod ikke i sig selv en ret til ægtefællepension, men funktionstiden i disse hverv tæller med ved opgørelsen af længden af funktionstiden i forhold til de hverv, der i sig selv har en ret til ægtefællepension, se nærmere herom afsnit 5.5.3. Se mere i afsnit 5.1. om vederlagsbekendtgørelsens definition af hvervet som regionsrådsformand.

Betingelser for ægtefællepension

Ægtefællen efter en regionsrådsformand eller en tidligere regionsrådsformand er efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 21, stk. 1, berettiget til ægtefællepension, såfremt den afdøde regionsrådsformand har opnået en funktionstid på mindst 1 år. Beregningen af den afdøde regionsrådsformands funktionstid sker efter reglerne i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, jf. afsnit 5.5.3. om beregningen af funktionstiden.

Det er efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 21, stk. 2, en betingelse for, at en ægtefælle efter en regionsrådsformand eller en tidligere regionsrådsformand opnår ret til ægtefællepension, at ægteskabet blev indgået, før den afdøde regionsrådsformand var fyldt 65 år, før egenpensionen til den afdøde regionsrådsformand var påbegyndt udbetalt, og mindst 3 måneder inden dødsfaldet.

Ægteskaber, der er indgået, efter at en regionsrådsformand er fratrådt hvervet, giver således ikke ret til ægtefællepension, hvis udbetalingen af egenpensionen til den afdøde regionsrådsformand på tidspunktet for ægteskabets indgåelse var påbegyndt. Derimod vil et ægteskab, der er indgået i den periode, hvor en fratrådt regionsrådsformand oppebærer eftervederlag efter § 16 i den regionale vederlagsbekendtgørelse, berettigede til ægtefællepension, så længe regionsrådsformanden ikke er fyldt 65 år.

Kravet om, at ægteskabet er indgået mindst 3 måneder inden dødsfaldet, gælder ikke, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 21, stk. 3.

Bekendtgørelsen giver ikke mulighed for at bevare retten til ægtefællepension i tilfælde af skilsmisse.

Ægtefællepensionens størrelse

Ægtefællepensionen ydes på grundlag af regionsrådsformandens egenpension og efter de regler, der i øvrigt gælder for ægtefællepension i §§ 12 og 13 i lov om tjenestemandspension. § 12, stk. 3, 1. pkt., i lov om tjenestemandspension, hvorefter ægtefællepension beregnes efter den af tjenestemanden optjente pensionsalder, dog mindst efter 15 års pensionsalder, finder imidlertid ikke anvendelse. Ægtefællepensionen efter en afdød regionsrådsformand beregnes således efter den af regionsrådsformanden optjente pensionsalder, uanset at pensionsalderen ved en funktionstid på indtil 6 år som regionsrådsformand efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 3, ikke overstiger 15 års pensionsalder. Der henvises i det hele til den regionale vederlagsbekendtgørelses § 17, stk. 4.

Ministeriet har udtalt, at reglerne om ægtefællepension følger reglerne, herunder eventuelle overgangsregler, om egenpension til en borgmester. Det samme gælder vedrørende reglerne om egenpension til en regionsrådsformand.

Ægtefællepensionens udbetaling

Ægtefællepension udbetales den 1. i måneden efter den måned, hvor der er udbetalt efterindtægt, eller i tilfælde af, at ægtefællen ikke er berettiget til efterindtægt, den 1. i måneden efter regionsrådsformandens død, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 21, stk. 4.

I de tilfælde, hvor en regionsrådsformand tidligere har varetaget de i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 2, 1. og 2. pkt., nævnte hverv som regionsrådsformand m.v. for en anden myndighed, fordeles udgiften til ægtefællepension mellem de pågældende myndigheder efter reglerne i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 19, stk. 2, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 21, stk. 5. Se herom afsnit 5.5.7.

5.7. Efterindtægt (bekendtgørelsens § 22)

Personkreds

Kun de hverv som regionsrådsformand, der er omfattet af definitionen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1, giver ret til efterindtægt. Dette er præciseret i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 22.

Hvervene som fungerende regionsrådsformand, der er omfattet af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 3, udløser derimod ikke i sig selv en ret til efterindtægt. Se mere i afsnit 5.1. om vederlagsbekendtgørelsens definition af hvervet som regionsrådsformand.

Betingelser for efterindtægt

Ægtefællen eller, hvis ægtefælle ikke efterlades, børn under 21 år efter den regionsrådsformand, der ved sin død oppebar vederlag som regionsrådsformand, eller efter en tidligere regionsrådsformand, der ved sin død oppebar egenpension, er berettiget til efterindtægt i henhold til § 22 i den regionale vederlagsbekendtgørelse.

Såfremt en regionsrådsformand – f.eks. pga. sygdom – fritages for hvervet, forinden vedkommende samme måned afgår ved døden, er der fortsat adgang til at yde efterindtægt. Regionsrådsformanden oppebærer i denne situation vederlag som regionsrådsformand måneden ud, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 25, 1. pkt., og § 26, stk. 1. Tilsvarende gælder, hvor regionsrådsformanden afgår ved døden i tilfælde, hvor vedkommende ikke har varetaget hvervet i en periode, men fortsat oppebærer vederlag, jf. § 26, stk. 1, i den regionale vederlagsbekendtgørelse.

Såfremt en tidligere regionsrådsformand afgår ved døden i den periode, hvor den pågældende oppebærer eftervederlag, eller i den periode, hvor egenpensionen er opsat, er der ikke adgang til at yde efterindtægt.

Beregning og udbetaling af efterindtægt

Om beregningen af efterindtægt er det i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 22 fastsat, at den svarer til 3 gange det sidst ydede månedlige regionsrådsformandsvederlag eller den sidst ydede egenpension.

Efterindtægten udbetales ifølge den regionale vederlagsbekendtgørelses § 22 den 1. i måneden efter regionsrådsformandens død.

5.8. Børnepension (bekendtgørelsens § 23)

Personkreds

Kun de hverv som regionsrådsformand, der er omfattet af definitionen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1, giver ret til børnepension. Dette er præciseret i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 23.

Hvervene som fungerende regionsrådsformand, der er omfattet af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 3, udløser derimod ikke i sig selv en ret til ægtefællepension, men funktionstiden i disse hverv tæller med ved opgørelsen af længden af funktionstiden i forhold til de hverv, der i sig selv har en ret til ægtefællepension, se nærmere herom afsnit 5.5.3. Se mere i afsnit 5.1. om vederlagsbekendtgørelsens definition af hvervet som regionsrådsformand.

Betingelser for børnepension

Efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 23, stk. 1, er børn under 21 år af en tidligere regionsrådsformand, der oppebærer egenpension, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 17 og § 20, berettiget til børnepensionstillæg. Når en regionsrådsformand afgår ved døden, bliver den pågældendes børn berettiget til børnepension, såfremt regionsrådsformanden har opnået en funktionstid på mindst 1 år, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 23, stk. 2.

Beregningen af regionsrådsformandens funktionstid sker efter reglerne i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, jf. afsnit 5.5.3. Børnepensionstillæg og børnepension ydes i øvrigt efter de regler, der gælder for børnepensionstillæg og børnepension i henhold til lov om tjenestemandspension, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 23, stk. 3.

5.9. Samordning af pensioner (bekendtgørelsens § 24)

Reglerne om samordning af pensioner er fastsat i § 24 i den regionale vederlagsbekendtgørelse. Samordning indebærer, at egenpensionen som regionsrådsformand bliver nedsat, hvis vedkommende samtidig oppebærer løn, vederlag eller egenpension for andet hverv eller ansættelsesforhold.

Samordning – i forhold til hvilke hverv?

Reglerne om samordning af egenpension gælder for de hverv, der er omfattet af definitionen af hvervet som regionsrådsformand, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1.

Samordning – i forhold til hvilke pensioner?

Samordning skal ske, hvis en tidligere regionsrådsformand oppebærer egenpension efter lov om tjenestemandspension, lov om vederlag og pension m.v. for ministre (lovbekendtgørelse nr. 939 af 16. juni 2017

med senere ændringer), lov om valg til Folketinget (lovbekendtgørelse nr. 1260 af 27. august 2020) samt lov om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet (lovbekendtgørelse nr. 938 af 16. juni 2017). Samordning skal endvidere ske, hvis en tidligere regionsrådsformand oppebærer egenpension fra en stilling på tjenstemands- eller tjenstemandslignende vilkår i en kommune, en region, et koncessioneret selskab, anden offentlig virksomhed eller fra en statsgaranteret pensionskasse, jf. i det hele den regionale vederlagsbekendtgørelses § 24, stk. 1. Såfremt der tilkommer en tidligere regionsrådsformand løn eller vederlag fra en stilling, som berettiger til pension som angivet ovenfor, sker der ligeledes samordning, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 24, stk. 3.

Alene en tjenstemandsstilling eller en tjenstemandslignende stilling i en kommune, en region, et koncessioneret selskab eller anden offentlig virksomhed kan begrunde nedsættelse af egenpensionen. Der skal således ikke ske nedsættelse af egenpensionen, hvis en tidligere regionsrådsformand oppebærer pension fra en overenskomstansættelse i en stilling i en kommune m.v.

Se nedenfor om pensioner, i forhold til hvilke der ikke skal ske samordning.

Hvor meget nedsættes regionsrådsformandens pension?

Samordningen sker dels efter en halvdelsregel og dels efter en maksimumsregel.

Halvdelsreglen går ud på, at regionsrådsformandspensionen nedsættes med halvdelen af de øvrige ovennævnte ydelser, som den tidligere regionsrådsformand har krav på. Nedsættelsen kan dog aldrig overstige halvdelen af regionsrådsformandspensionen, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 24, stk. 2 og 3.

Maksimumsreglen går ud på, at regionsrådsformandspensionen i sin reducerede form sammen med andre pensioner – f.eks. ministerpension – ikke må overstige den til enhver tid højst opnåelige tjenstemandspension. Hvis de sammenlagte ydelser overstiger den højst opnåelige tjenstemandspension, nedsættes regionsrådsformandspensionen med det overskydende beløb, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 24, stk. 2. Såfremt der ved siden af regionsrådsformandspensionen modtages løn eller andre vederlag, må regionsrådsformandspensionen i sin reducerede form sammen med lønnen og de andre vederlag i henhold til maksimumsreglen ikke overstige den højeste pensionsgivende tjenstemandsløn, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 24, stk. 3.

Samordning sker ikke i forhold til pensioner med tilsvarende samordningsregler

Hvis der i henhold til bestemmelser vedrørende udbetalingen af pension eller løn som nævnt i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 24, stk. 1 og stk. 3, sker tilsvarende pensionsbegrænsninger som følge af pension hidrørende fra regionsrådsformandshvervet, foretages ikke nedsættelse af regionsrådsformandspensionen, jf. § 24, stk. 5, i den regionale vederlagsbekendtgørelse.

Lov om tjenstemandspension indeholder ikke regler om samordning. Der er imidlertid fastsat regler om samordning af tjenstemandspension med pension, der oppebæres som borgmester og rådmænd, i en tekstanmærkning til finansloven, jf. tekstanmærkning nr. 102 til § 36 (pensionsvæsenet) i finansloven for 2022. Tekstanmærkningen finder også anvendelse i forhold til samordning med pension, der oppebæres som regionsrådsformand. I henhold til tekstanmærkningen skal reducere ske i den pension, der er mindst. Hvis tjenstemandspensionen er større end regionsrådsformandspensionen, skal der i medfør af tekstanmærkningen ske udbetaling af den fulde tjenstemandspension og ske nedsættelse af regionsråds-

formandspensionen i medfør af den regionale vederlagsbekendtgørelse. Hvis tjenestemandspensionen er mindre end regionsrådsformandspensionen, skal tjenestemandspensionen nedsættes med halvdelen i medfør af tekstanmærkningen, hvilket medfører, at regionsrådsformandspensionen ikke nedsættes, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 24, stk. 5. Ud over halvdelsreglen er der endvidere i tekstanmærkningens stk. 3 indsat en maksimumsregel.

I henhold til § 3, stk. 3, nr. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre sker der modregning af regionsrådsformandspension i det eftervederlag, der oppebæres som minister. I henhold til § 109, stk. 3, nr. 4, i folketingsvalgloven sker der også modregning af regionsrådsformandspension i eftervederlaget som folketingsmedlem. Modregning foretages dog ikke i indtægter op til 135.930 kr. de første 12 måneder af medlemmets eftervederlagsperiode, jf. § 109, stk. 4, i folketingsvalgloven. Beløbet, der er i 31. marts 2017-niveau, reguleres efter § 108, stk. 2, 2. pkt., i folketingsvalgloven. I de situationer, hvor der sker modregning efter § 109, stk. 3, nr. 4, i folketingsvalgloven, samt ved modregning efter § 3, stk. 3, nr. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, skal der ikke ske nedsættelse af regionsrådsformandspensionen, jf. § 24, stk. 5, i den regionale vederlagsbekendtgørelse.

Samordning af ægtefællepensionen

Ægtefællepensionen efter en regionsrådsformand er undergivet tilsvarende regler om samordning. Såfremt en efterlevende ægtefælle efter en regionsrådsformand har krav på ægtefællepension efter lov om tjenestemandspension, lov om vederlag og pension m.v. for ministre, lov om valg til Folketinget samt lov om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet eller fra en stilling på tjenstemands- eller tjenstemandslignende vilkår i en kommune, en region, et koncessioneret selskab, anden offentlig virksomhed eller fra en statsgaranteret pensionskasse, nedsættes ægtefællepensionen efter både halvdelsreglen og maksimumsreglen, medmindre der i henhold til bestemmelser vedrørende udbetalingen af de nævnte øvrige pensioner sker tilsvarende pensionsbegrænsninger, jf. nærmere den regionale vederlagsbekendtgørelses § 24, stk. 4 og 5.

Kapitel 6. Fælles bestemmelser (bekendtgørelsens afsnit III)

6.1. Udbetaling (bekendtgørelsens § 25, stk. 1)

Udbetaling månedsvis forud (bekendtgørelsens § 25, stk. 1, 1. pkt.)

Vederlag for hvervene som regionsrådsformand, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1, fungerende regionsrådsformand, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 3, 1. pkt., regionsrådsnæstformand, udvalgsformand, udvalgsmedlem og regionsrådsmedlem udbetales månedsvis forud og ydes for hver påbegyndt kalendermåned, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 25, stk. 1, 1. pkt.

Bestemmelsen gælder for enhver form for hverv som udvalgsformand, dvs. for hvervet som formand for særlige udvalg nedsat efter regionslovens § 13, stk. 6, og i udvalgsstyrede regioner for hvervet som formand for et stående udvalg og formand for et særligt udvalg. Bestemmelsen gælder også for hvervet som konstitueret udvalgsformand, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 11.

Bemærk, at også vederlag for hvervet som fungerende regionsrådsformand m.v. som nævnt i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 3, 1. pkt., udbetales på samme måde som vederlaget for hvervet som regionsrådsformand.

Bestemmelsen gælder ikke for vederlag for hvervene efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 3, 2. pkt., da hvervene vederlægges efter regionsrådets konkrete beslutning herom og ikke nødvendigvis svarende til vederlaget som regionsrådsformand.

Indtræden i et hverv senere end den 1. i måneden (bekendtgørelsens § 25, stk. 1, 2. pkt.)

Ved indtræden i et hverv senere end den 1. i måneden ydes der bagud ved månedens udgang et forholdsmæssigt vederlag for den første måned, som regnes fra dagen for vedkommendes indtræden i hvervet til månedens udgang, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 25, stk. 1, 2. pkt. Eksempelvis er et regionsrådsmedlem, der indtræder som medlem af forretningsudvalget midt i en måned, berettiget til udvalgsvederlag forholdsmæssigt for den del af måneden, hvor den pågældende er medlem af forretningsudvalget, såfremt regionsrådet i henhold til den regionale vederlagsbekendtgørelses § 8, stk. 1, har besluttet at yde vederlag for medlemskab af forretningsudvalget.

Bestemmelsen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 25, stk. 1, 2. pkt., gælder alene for de hverv, som er omfattet af § 25, stk. 1, 1. pkt. Bestemmelsen gælder dermed ikke for hvervene efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 3, 2. pkt., jf. ovenfor.

Vælges en regionsrådsformand midt i en måned, ophører dennes hidtidige vederlag efter den regionale vederlagsbekendtgørelses §§ 2,3,8,9,12 og 14 samt § 15, stk. 1, fra den dato, hvor vedkommende tiltræder som regionsrådsformand, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 2.

Vederlag til stedfortrædere (bekendtgørelsens § 25, stk. 1, 3. pkt.)

Vederlag til stedfortrædere, der ydes i henhold til den regionale vederlagsbekendtgørelses §§ 7 og 10, udbetales månedsvis bagud, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 25, stk. 1, 3. pkt.

Skattemæssige konsekvenser

Indkomst fra politiske hverv er skattepligtig indkomst og behandles som udgangspunkt ikke anderledes end indkomst for ordinært arbejde.

6.2. Vederlag senere end hvervets indtræden m.v. (bekendtgørelsens § 25, stk. og 3)

Som udgangspunkt beregnes vederlaget fra den dato, hvor medlemmet indtræder i det regionale hverv, for hvilket der udbetales vederlag. Se også den regionale vederlagsbekendtgørelses § 25, stk. 1, 2. pkt., der er nævnt i afsnit 6.1.

Den regionale vederlagsbekendtgørelses § 25, stk. 2 og 3, fastsætter imidlertid, at vederlaget for et regionalt hverv i en række tilfælde beregnes fra et senere tidspunkt end den dato, hvor medlemmet indtræder i hvervet. Der er tale om tilfælde, hvor et medlem fratræder et regionalt hverv, men fortsætter i et eller flere andre regionale hverv.

Fratrædelse af hvervet som regionsrådsformand (bekendtgørelsens § 25, stk. 3)

Fratrædes hvervet som regionsrådsformand, jf. definitionen af hvervet som regionsrådsformand i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1, og ophører vederlaget for hvervet som regionsrådsformand med udgangen af den kalendermåned, hvor den pågældende fratræder hvervet som regionsrådsformand,

jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 1, vederlægges eventuelle andre hverv, som er nævnt i stk. 1, 1. pkt., fra den 1. i måneden efter vedkommendes fratræden som regionsrådsformand. Dette er fastsat i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 25, stk. 2.

Den regionale vederlagsbekendtgørelses § 25, stk. 2, indebærer som følge af fuldtidsvederlæggelsen som regionsrådsformand, at samtlige eventuelle andre hverv, der er nævnt i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 25, stk. 1, 1. pkt., først vederlægges fra den 1. i måneden efter vedkommendes fratræden som regionsrådsformand. Det gælder såvel det faste vederlag, tillægsvederlaget, eventuel erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, vederlaget for eventuelle udvalgshverv og vederlaget som eventuel næstformand for regionsrådet. § 25, stk. 2, er ikke til hinder for udbetaling af godtgørelser, jf. denne vejlednings kapitel 4. Udtræder regionsrådsformanden af regionsrådet samtidig med fratrædelsen som regionsrådsformand, finder § 25, stk. 2, ikke anvendelse.

Bemærk, at den regionale vederlagsbekendtgørelses § 25, stk. 2, ikke gælder ved fratrædelsen af hvervet som fungerende regionsrådsformand m.v., jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 3, idet disse hverv ikke er omfattet af definitionen af hvervet som regionsrådsformand i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 1, og vederlaget for disse hverv ophører straks ved funktionsperiodens ophør.

Fratrædelse af hvervet som udvalgsformand (bekendtgørelsens § 25, stk. 3)

Fratrædes midt i måneden hvervet som udvalgsformand, der er særskilt vederlagt efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 9, § 14, stk. 2 og 3, og § 14, stk. 8, jf. stk. 2 og 3, og ophører vederlaget for hvervet som udvalgsformand med udgangen af den kalendermåned, hvor den pågældende fratræder hvervet som udvalgsformand, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 1, vederlægges det eventuelle hverv som medlem af dette udvalg fra den 1. i måneden efter vedkommendes fratræden. Dette er fastsat i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 25, stk. 3.

Bestemmelsen gælder kun ved fratrædelse af hverv som udvalgsformænd, der er særskilt vederlagt efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 9, § 14, stk. 2 og 3, og § 14, stk. 8, jf. stk. 2 og 3. Dvs. bestemmelsen gælder for formænd for særlige udvalg og i udvalgsstyrede regioner for formænd for stående udvalg og for særlige udvalg.

Bestemmelsen gælder ikke for konstituerede udvalgsformænd, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 11. Dette skyldes, at vederlaget for hvervet som konstitueret udvalgsformand ophører straks ved funktionsperiodens ophør. Se også til sidst i afsnit 3.3. i vejledningens bilag 3.

Bestemmelsen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 25, stk. 3, om vederlæggelse fra den 1. i måneden efter fratræden som udvalgsformand gælder kun vederlaget som medlem af det samme udvalg, som medlemmet har været formand for, og ikke vederlaget som medlem eller formand for andre udvalg.

Udtræder den tidligere formand som medlem af udvalget samtidig med, at vedkommende fratræder sit hverv som formand, finder bestemmelsen ikke anvendelse.

Se også afsnit 4.2. i den regionale vederlagsvejlednings bilag 3.

6.3. Ophør (bekendtgørelsens §§ 26-30)

Ved bekendtgørelse nr. 1417 af 20. september 2020 om ændring af den regionale vederlagsbekendtgørelse indførtes der nye regler om ophør af vederlag. Disse regler er videreført i den nye vederlagsbekendtgørelse som §§ 26-30.

Vederlaget ophører som hidtil ved udgangen af den måned, hvor vedkommende fratræder det enkelte hverv. (§ 26, stk. 1) Tillægsvederlaget ophører som hidtil ved udgangen af den måned, hvor betingelserne for at modtage tillægsvederlaget ikke længere er opfyldt. (§ 28)

Herudover ophører vederlaget i en række situationer, uden at vedkommende har fratrådt hvervet. De væsentligste bestemmelser er følgende:

– *Vederlag ophører efter 1 måneds mod før 3 måneders fravær (§ 27, stk. 1)*

Når et medlem af regionsrådet af andre grunde end helbredstilstand m.v. i en uafbrudt periode på én måned ikke har varetaget sit hverv, ophører vederlaget ved næste månedsskifte. Det er en ændring fra tidligere tre måneder.

– *Når stedfortræderen indkaldes i mere end 7 dage, får kun stedfortræderen vederlag (§ 27, stk. 2)*

Når et medlem af regionsrådet er fraværende af andre grunde end helbredstilstand m.v., har vedkommende ikke ret til vederlag, hvis der er indkaldt stedfortræder i mere end syv dage. Kun stedfortræderen får vederlag. Dette er en ny ophørsgrund i forhold til tidligere.

– *Dokumentationskrav ved fravær på grund af helbredstilstand m.v. (§ 27, stk. 3)*

Ved fravær på grund af helbredstilstand m.v. stilles som noget nyt krav om dokumentation for at bevare retten til vederlag i indtil 9 måneder. Det kan for eksempel være en lægeerklæring.

For en nærmere gennemgang af reglerne henvises til bilag 3 til denne vejledning. Afsnit 9 under bilag 3 til denne vejledning indeholder en vejledning i reglerne for behandlingen af sager om ophør af vederlag.

6.4. Feriegodtgørelse (bekendtgørelsens § 31)

Der beregnes ikke feriegodtgørelse efter reglerne i ferieloven (lovbekendtgørelse nr. 230 af 12. februar 2021) af de ydelser, som regionsrådsmedlemmer oppebærer i henhold til regionsloven og regler udstedt i medfør heraf.

Af § 31, stk. 1, i den regionale vederlagsbekendtgørelse følger imidlertid, at regionsrådsformænd, regionsrådsnæstformænd, formænd for stående udvalg og formænd for særlige udvalg, oppebærer en feriegodtgørelse på 1 ½ pct. af vederlag efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 9, stk. 4, 2. pkt., §§ 12 og 13, § 14, stk. 2 og 3, og § 15.

Feriegodtgørelsen udbetales pr. 1. maj for de vederlag, der er oppebåret i det foregående kalenderår, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 31, stk. 2. Det er ikke et krav, at det pågældende hverv bestrides på udbetalingstidspunktet.

Herudover giver de ydelser, som regionsrådsmedlemmer modtager i henhold til regionsloven og regler udstedt i medfør heraf, ikke grundlag for udbetaling af feriegodtgørelse.

6.5. Pligtmæssige vederlag (bekendtgørelsens § 32)

Efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 9, i lov om kommunernes styrelse er enhver forpligtet til at modtage de ydelser, der tilkommer den pågældende efter reglerne i lov om kommunernes styrelse § 16, stk. 1-8. Ydelserne tilkommer den enkelte, indtil ydelserne ophører efter reglerne for ophør af vederlag, se bilag 3.

Den regionale vederlagsbekendtgørelsens § 32 præciserer, at ikke alle vederlag er pligtmæssige. Ifølge bestemmelsen er enhver forpligtet til at modtage de ydelser, der tilkommer den pågældende efter §§ 2-15 og 31 i den regionale vederlagsbekendtgørelse. Det betyder, at eftervederlag til regionsrådsformænd, egenpension, ægtefællepension, efterindtægt og børnepension ikke er pligtmæssige vederlag.

Godtgørelser efter regionslovens § 10, stk. 2, og § 11, stk. 1, jf. § 8 a, 2. pkt., og § 16, stk. 10 og 11, i lov om kommunernes styrelse, er heller ikke ydelser, som medlemmet har pligt til at modtage (uanset at godtgørelser efter § 8 a, 2. pkt., og § 16, stk. 10, i lov om kommunernes styrelse er obligatoriske for kommunalbestyrelsen at yde).

Det faste vederlag, tillægsvederlaget, eventuel erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste (hvis man har valgt denne ordning), diæter for det konstituerende møde, udvalgsvederlag, stedfortrædervederlag, vederlag som konstitueret udvalgsformand, vederlag som regionsrådsnæstformand samt vederlaget som regionsrådsformand er derimod pligtmæssige vederlag. Det samme gælder feriegodtgørelsen, der udbetales efter § 31 i den regionale vederlagsbekendtgørelse.

Hvis der træffes beslutning om at frasige sig et vederlag, som man er berettiget til i henhold til ovennævnte regler, men dog ikke er forpligtet til at modtage, kan dette have skattemæssige konsekvenser. Dette spørgsmål er reguleret i Skatteministeriets lovgivning.

6.6. Offentliggørelse af oplysninger om vederlag for varetagelse af andre hverv (§ 16 e i lov om kommunernes styrelse)

Et medlem af regionsrådet, der efter valg eller forslag af regionen udfører andre hverv end medlemskab af regionsrådets udvalg eller underudvalg, skal oplyse størrelsen af det vederlag, der i det forudgående kalenderår var forbundet med varetagelsen af hvervet, til regionsrådet, jf. regionslovens § 12, jf. § 16 e, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse. Regionsrådet offentliggør inden udgangen af første kvartal, hvilke af dets medlemmer der i det forudgående kalenderår har modtaget vederlag for varetagelse af sådanne hverv, samt størrelsen af vederlaget for hvert enkelt af disse hverv.

Oplysningspligten gælder for alle andre hverv end medlemskab af regionsrådets udvalg og underudvalg, herunder særlige udvalg, som den pågældende varetager efter valg eller forslag fra regionen. Omfattet af bestemmelsen kan være bestyrelsesposter i interessentskaber, kommanditselskaber, aktie- eller anpartsselskaber, fonde, selvejende institutioner, regionale selskaber samt medlemskab af råd og nævn.

Omfattet af oplysningspligten er alene vederlag, modsat andre udbetalinger, herunder mødediæter, udgiftsgodtgørelser eller erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste. Der skal ikke oplyses om hverv, der ikke ydes vederlag for.

Medlemmet skal varetage det pågældende hverv efter valg eller forslag af regionen, hvorved bl.a. forstås regionsrådet, dets udvalg og underudvalg samt den regionale administration. Bestemmelsen omfatter tillige hverv som bestyrelsesmedlem eller i underudvalg i Danske Regioner. Dette skyldes, at generalforsamlingen består af samtlige regionsrådsmedlemmer, at medlemmet hermed i kraft af sit hverv som regionsrådsmedlem er en del af generalforsamlingen, og at valget af medlemmerne til bestyrelsen i Danske Regioner er udtryk for, at de deltagende regioner i forening har valgt eller foreslået de pågældende regionsrådsmedlemmer. (Skr. 8. april 2011, j.nr. 2021-6588, resumédata-basen 11.5.2).

Bestemmelsen finder tillige anvendelse ved valg eller forslag fra et regionalt selskab eller Danske Regioner, da de deltagende regioner i forening i givet fald har valgt eller foreslået vedkommende. Det er ikke en betingelse, at regionen har en egentlig udpegnings- eller indstillingsret, så længe vedkommende vælges efter forslag fra regionen. Omfattet er eksempelvis et medlem af regionsrådet, der af regionens repræsentant på en generalforsamling bliver foreslået til at varetage hverv omfattet af bestemmelsen. Det er heller ikke afgørende, om regionen lovmæssigt er forpligtet til at vælge eller bringe en person i forslag, eller selv beslutter at vælge eller bringe en person i forslag. Det er endvidere uden betydning, om der er tale om et regionalt hverv, hvorfor det ikke har betydning, om regionen er retligt bundet af en indstilling fra andre eller har reel valgmulighed.

Bestyrelseshverv, som medlemmet varetager som privatperson eller i egenskab af partimedlem, er ikke omfattet af oplysningspligten (Skr. af 29. juni 2012, j.nr. 1207420, resumédata-basen 12.5.4).

Der er ikke i regionsloven eller i lov om kommunernes styrelse fastsat nogen frist for medlemmets oplysningspligt, men hensynet til, at regionsrådet kan offentliggøre oplysningerne inden udgangen af første kvartal, indebærer, at regionsrådet kan fastsætte en frist for dens medlemmers afgivelse af oplysningerne.

Regionen skal af egen drift offentliggøre oplysninger om vederlag for det forudgående kalenderår inden udløbet af første kvartal. Dette gælder også, hvis oplysningerne er tilgængelige på anden vis, herunder på baggrund af reglerne om aktindsigt. Der stilles ikke særlige krav til offentliggørelsesmåden eller offentliggørelsesmediet. Materialet skal dog offentliggøres i en form, der er egnet til at skabe et overblik over, hvilke personer der modtager vederlag for hvilke hverv.

Oplysnings- og offentliggørelsespligten omfatter tillige afgåede regionsrådsmedlemmer, der som medlem af regionsrådet det forudgående år var valgt eller foreslået til et hverv omfattet af bestemmelsen. (Skr. af 19. november 2009, j.nr. 2009-8435, resumédata-basen 09.5.1.)

Bestemmelsen omfatter endvidere permanente og midlertidigt ansatte i regionens administration, jf. regionslovens § 12, jf. § 16 e, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse. Også fratrådte ansatte i regionens administration, der det forudgående år under ansættelse i regionen var valgt eller foreslået til at varetage et hverv omfattet af bestemmelsen, er omfattet af oplysnings- og offentliggørelsespligten.

6.7. Samspil mellem overførselsindkomster og vederlag

Der er forskellige steder i lovgivningen fastsat særlige regler om fradrag i skattepligtig indkomst for så vidt angår SU, folkepension, førtidspension, arbejdsløshedsdagpenge, efterløn, kontanthjælp osv. Reglerne om fradrag i overførselsindkomster tager ikke særlig sigte på vederlag for politiske hverv, men omfatter generelt skattepligtig indkomst og får derved også betydning for regionsrådsmedlemmer, der samtidig modtager en overførselsindkomst. Indkomst fra politiske hverv behandles således som

udgangspunkt ikke anderledes end indkomst for ordinært arbejde. Reglerne om fradrag i de forskellige overførselsindkomster er reguleret i særlovgivningen og ikke i reglerne om kommunernes og regionernes styrelse.

Kapitel 7. Ikrafttræden og overgang

7.1. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser (bekendtgørelsens § 33)

Bekendtgørelse nr. 2002 af 28. oktober 2021 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv er i sin helhed trådt i kraft den 1. januar 2022, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 33, stk. 1.

Bekendtgørelsen erstatter bekendtgørelse nr. 1770 af 27. december 2018 som ændret ved bekendtgørelse nr. 1417 af 24. september 2020 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 33, stk. 2.

Der er i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 33, stk. 3, fastsat overgangsbestemmelser, der regulerer virkningerne af de ændringer af pensionsudbetalingstidspunktet for borgmestre, der blev fastsat i 2009 og 2016. Se afsnit 7.2.

Der er i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 33, stk. 4, fastsat en overgangsbestemmelse svarende til overgangsbestemmelsen i bekendtgørelse nr. 1417 af 20. september 2020 om ændring af den tidligere regionale vederlagsbekendtgørelse. Efter denne overgangsbestemmelse finder de nye regler i §§ 26-30 om ophør af vederlag ikke anvendelse for en periode, hvor et medlem ikke har varetaget regionale hverv, når perioden er påbegyndt før den 15. oktober 2020. For sådant fravær finder § 26 i bekendtgørelse nr. 1770 af 27. december 2018 fortsat anvendelse. Se bilag 3, afsnit 9.

Der er i den regionale vederlagsbekendtgørelses §§ 34 og 35 fastsat en række overgangsbestemmelser for regionsrådsformænd, der bl.a. knytter sig til overgangen i 2007 fra ét pensionssystem til et andet.

7.2. Overgangsbestemmelser vedrørende pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd (bekendtgørelsens § 33, stk. 3)

Baggrunden for overgangsbestemmelserne

Der er i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 33, stk. 3, 1. og 2. pkt., fastsat en overgangsbestemmelse, der regulerer virkningen af de ændringer af pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd, der blev fastsat ved bekendtgørelse nr. 1531 af 9. december 2016 som en udmøntning af stemmeaftalerne om ændring af politikeres vederlæggelse af 9. maj og 3. oktober 2016 (pensionsudbetalingstidspunkt ændret til at følge folkepensionsalderen). Se nedenfor.

Der er endvidere i samme bestemmelses 3. pkt. indarbejdet en overgangsbestemmelse fra bekendtgørelse nr. 820 af 27. august 2009. Bestemmelsen regulerer virkningen af de ændringer af pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd, der blev fastsat ved denne bekendtgørelse som en udmøntning af Velfærdsaftalen fra 2006 (pensionsudbetalingstidspunkt ændret til at følge efterlønsalderen). Se nedenfor.

Funktionstid fra og med den 1. januar 2017

Reglerne om egenpension blev ændret ved bekendtgørelse nr. 1531 af 9. december 2016, således, at pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd blev ændret fra at følge den efterlønsalder, som gælder efter § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. afsnittet nedenfor, til at følge folkepensionsalderen efter § 1 a i lov om social pension, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 20, stk. 1.

Ændringerne var en følge af stemmeaftalerne af 9. maj og 3. oktober 2016 om ændring af politikeres vederlæggelse. Med den ændrede affattelse af den regionale vederlagsbekendtgørelse følger regionsrådsformænds pensionsudbetalingstidspunkt i lighed med borgmestres, folketingsmedlemmers og ministres fremover automatisk den til enhver tid gældende folkepensionsalder i samfundet i øvrigt.

Ændringerne har alene virkning for udbetaling af egenpension vedrørende en funktionstid som regionsrådsformand fra og med den 1. januar 2017, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 33, stk. 3, 1. pkt.

Funktionstid fra og med den 1. juli 2009 indtil den 1. januar 2017

Reglerne om egenpension til regionsrådsformænd blev i 2009 ændret ved bekendtgørelse nr. 820 af 27. august 2009, således at pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd blev ændret fra 60 år til i stedet at følge den efterlønsalder, som gælder efter § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Tilsvarende blev reglerne om det tillæg, som tidligere blev ydet indtil det 65. år, ændret således, at det blev ydet indtil den fratrådte regionsrådsformand har nået folkepensionsalderen i henhold til § 1 a i lov om social pension.

Ændringerne var en følge af Velfærdsaftalen fra 2006 og udmøntningen heraf, der indebar, at efterlønsalderen gradvist blev forhøjet fra 60 til 62 år, mens folkepensionsalderen gradvist blev hævet fra 65 til 67 år. Med den ændrede affattelse af vederlagsbekendtgørelsen fulgte regionsrådsformænds pensionsudbetalingstidspunkt og tidspunktet for udbetaling af tillæg fremover automatisk den til enhver tid gældende efterlønsalder henholdsvis folkepensionsalder i samfundet i øvrigt. Ændringerne af pensionsudbetalingstidspunkt og tidspunktet for udbetaling af tillæg havde alene virkning for udbetaling af egenpension vedrørende en funktionstid som regionsrådsformand fra og med den 1. juli 2009 og indtil den 1. januar 2017, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 33, stk. 3, 2. pkt.

Funktionstid indtil den 1. januar 2009

For udbetaling af egenpension for funktionstid som regionsrådsformand indtil den 1. juli 2009 finder de tidligere aldersgrænser anvendelse, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelse § 33, stk. 3, 3. pkt. Det betyder, at en regionsrådsformand kan have ret til udbetaling af en del af sin pension, beregnet på grundlag af den funktionstid, der har ligget før 1. juli 2009, fra vedkommende fylder 60 år, mens den del af pensionen, der vedrører funktionstid efter 1. juli 2009 og indtil den 1. januar 2017, først kommer til udbetaling fra det tidspunkt, hvor regionsrådsformanden når den efterlønsalder, som gælder efter § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Den del af pensionen, der vedrører funktionstid, der ligger fra og med den 1. januar 2017 kommer først til udbetaling fra det tidspunkt, hvor regionsrådsformanden når den folkepensionsalder, som gælder efter § 1 a i lov om social pension, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 20, stk. 1.

Eksempel nr. 1

Til eksempel har en regionsrådsformand, der har fungeret som regionsrådsformand fra 1. januar 2006 til 31. december 2017, i alt haft en funktionstid på 12 år, hvoraf 3 ½ års funktionstid har ligget før den 1. juli 2009. Efter overgangsbestemmelsen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 33, stk. 3, 3. pkt., skal den pågældendes egenpension for disse første 3 ½ års funktionstid udbetales i overensstemmelse med bestemmelsen i § 16 i bekendtgørelse nr. 1460 af 19. december 2005. Det betyder, at den pågældende, når han eller hun er fyldt 60 år, skal have udbetalt egenpension på grundlag af en funktionstid på 3 ½ år, svarende til en pensionsalder på 8 år, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 3, forudsat at vedkommende på dette tidspunkt har fået udbetalt sit sidste eftervederlag.

Efter overgangsbestemmelsen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 33, stk. 3, 2. pkt., kommer den pension, som den pågældende regionsrådsformand har optjent på baggrund af den funktionstid, som ligger i perioden efter den 1. juli 2009 og indtil den 1. januar 2017, derimod først til udbetaling, når vedkommende har nået efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det følger af § 20 i bekendtgørelse nr. 794 af 25. juni 2014. I denne periode har regionsrådsformanden haft en funktionstid på yderligere 7 ½ år.

Efterlønsalderen vil variere alt efter vedkommendes fødselsår. Når denne alder er nået, vil den pågældende således få forhøjet sine pensionsudbetalinger, således at pensionen beregnes på grundlag af den samlede funktionstid på 11 år, svarende til en pensionsalder på 24 år, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 3.

Den pension, som den pågældende regionsrådsformand har optjent på baggrund af den funktionstid, som ligger i perioden fra og med den 1. januar 2017 til den 31. december 2017, kommer først til udbetaling, når vedkommende har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension. Det følger af ikrafttrædelsesbestemmelsen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 33, stk. 3, 1. pkt., og § 20. I denne periode har regionsrådsformanden haft en yderligere funktionstid på 1 år.

Folkepensionsalderen vil variere alt efter vedkommendes fødselsår. Når denne alder er nået, vil den pågældende således få forhøjet sine pensionsudbetalinger, således at pensionen beregnes på grundlag af den samlede funktionstid på 12 år, svarende til en pensionsalder på 28 år, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 3.

I ovennævnte eksempel vil regionsrådsformanden kunne vælge at få pension, der vedrører funktionstid, der ligger fra og med den 1. januar 2017 udbetalt før folkepensionsalderen mod et førtidspensionsfradrag efter de regler som gælder for tjenestemænd i staten, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 20, stk. 3. Da regionsrådsformanden er omfattet af overgangsordningerne i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 33, stk. 3, beregnes det nævnte førtidspensionsfradrag af den samlede pension fra det første udbetalingstidspunkt, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 20, stk. 3, 2. pkt. Fradraget beregnes således ikke alene på baggrund af den pension, der vedrører funktionstid, der ligger fra og med den 1. januar 2017.

Førtidspensionsfradraget skal beregnes efter reglerne om førtidspensionsfradrag som angivet i pkt. 3.2.1. i cirkulære nr. 9159 af 26. marts 2015 om førtidspensionsfradrag.

Eksempel nr. 2

Et andet eksempel kan være, at en regionsrådsformand har fungeret som regionsrådsformand fra 1. januar 2009 til f.eks. 31. december 2013. Kun et halvt års funktionstid (1. januar 2009 – 30. juni 2009) er placeret i den periode, hvor udbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd var 60 år, mens de øvrige 4 ½ år af funktionstiden er placeret i den periode, hvor udbetalingstidspunktet følger den efterlønsalder, som gælder efter § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Et halvt års funktionstid som regionsrådsformand giver ikke ret til pension, jf. § 18, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 794 af 25. juni 2014 og er dermed for lidt til i sig selv at danne grundlag for udbetaling af pension ved regionsrådsformandens 60. år efter de hidtidige regler. For en sådan regionsrådsformands vedkommende indebærer overgangsreglerne således, at pensionen først kan udbetales, når regionsrådsformanden har nået den efterlønsalder, som gælder efter § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. På det tidspunkt vil pensionen skulle beregnes på grundlag af den samlede funktionstid på 5 år, svarende til en pensionsalder på 12 år, jf. § 18, stk. 3, i den regionale vederlagsbekendtgørelse.

Tilsvarende vil gælde for en regionsrådsformand, som har fungeret som sådan fra den 1. juli 2016 til f.eks. den 31. december 2017. Her er kun et halvt års funktionstid (1. juli 2016 – 31. december 2016) placeret i den periode, hvor udbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd fulgte efterlønsalderen jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Et halvt års funktionstid som regionsrådsformand giver ikke ret til pension, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 18, stk. 1, og er dermed for lidt til i sig selv at danne grundlag for udbetaling af pension ved regionsrådsformandens efterlønsalder, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., efter de hidtidige regler i § 20, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 794 af 25. juni 2014. For en sådan regionsrådsformands vedkommende indebærer overgangsreglerne således, at pensionen først kan udbetales, når regionsrådsformanden har nået den folkepensionsalder, som gælder efter § 1 a i lov om social pension. På det tidspunkt vil pensionen skulle beregnes på grundlag af den samlede funktionstid på 1 ½ år, svarende til en pensionsalder på 4 år, jf. § 18, stk. 3, i bekendtgørelsen.

Regionsrådsformanden i eksemplet kan imidlertid vælge at få pensionen udbetalt før folkepensionsalderen, dog tidligst fra pensionsudbetalingsalderen, mod et førtidspensionsfradrag efter de regler som gælder for tjenestemænd i staten, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 20, stk. 3, 1. pkt.

Førtidspensionsfradraget skal beregnes efter reglerne om førtidspensionsfradrag som angivet i pkt. 3.2.1. i cirkulære nr. 9159 af 26. marts 2015 om førtidspensionsfradrag.

7.3. Overgangsbestemmelser vedrørende tidligere borgmestre i en kommune eller en amtskommune, der den 1. januar 2007 eller senere er valgt som regionsrådsformand (bekendtgørelsens §§ 34 og 35)

Bestemmelsen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 34 fastsætter, at en amtsborgmester eller borgmester, der den 31. december 2006 allerede har opnået ret til egenpension eller oppebærer egenpension, fortsat vil være omfattet af de mere gunstige regler vedrørende omregning af funktionstid til pensionsalder i § 22, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 584 af 9. juli 2002, hvis den pågældende er valgt som regionsrådsformand pr. 1. januar 2007 eller senere.

Det er alene i forhold til spørgsmålet om omregning af funktionstid til pensionsalder, at de af bestemmelsen omfattede borgmestres egenpension er omfattet af § 22, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 584 af 9. juli 2002. Det er nu præciseret i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 34, at de af bestemmelsen omfattede borgmestres egenpension i alle andre henseender anses for omfattet af den nugældende bekendtgørelse.

Bestemmelsen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 35 fastsætter, at en regionsrådsformand, der som borgmester hidtil har været omfattet, herunder har valgt at være omfattet, af de pensionsregler, der var gældende før den 1. januar 1994, skal have Indenrigs- og Boligministeriets tilladelse til fortsat at være omfattet af disse gamle pensionsregler. Ministeriets tilladelse til at blive på denne gamle pensionsordning vil bero på en udregning af, hvorvidt dette vil være økonomisk fordelagtigt for vedkommende – også på længere sigt. Hvis en regionsrådsformand er fyldt 58 år og har haft 8 års funktionstid som borgmester eller amtsborgmester, vil det uden tvivl være mere økonomisk fordelagtigt at være omfattet af det nye pensionssystem. I tilfælde, hvor vedkommende hidtil har været omfattet af de pensionsregler, der var gældende før den 1. januar 1994, er det derfor udtrykkeligt fastsat i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 35, stk. 3, at de nugældende pensionsregler finder anvendelse. Den pågældendes pension beregnes efter § 22, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 584 af 9. juli 2002.

Der er endvidere i §§ 45 og 46 i bekendtgørelse nr. 2001 af 28. oktober 2021 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af kommunale hverv fastsat en række tilsvarende overgangsregler, der vedrører tidligere borgmestre i en kommune eller amtskommune, der den 1. januar 2007 eller senere er valgt som borgmestre.

7.4. Overgangsbestemmelser i den kommunale vederlagsbekendtgørelse

Der er i §§ 39-44 i bekendtgørelse nr. 2001 af 28. oktober 2021 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af kommunale hverv fastsat yderligere en række overgangsregler, der vedrører tidligere borgmestre i en kommune eller amtskommune, der ikke den 1. januar 2007 eller senere er valgt som borgmestre eller regionsrådsformænd. Der henvises til disse regler, der er omtalt i afsnit 7.3., i den samtidigt hermed udstedte vejledning om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af kommunale hverv.

7.5. Bortfald af tidligere vejledning og skrivelse

Vejledning nr. 9016 af 7. januar 2019 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv bortfalder.

Tilsvarende bortfalder skrivelse nr. 9664 af 24. september 2020 om bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv (ændring af regler om ophør af vederlag ved fravær).

Indenrigs- og Boligministeriet, den 15. juni 2022

METTE KRYGER GRAM

Bilag 1

Oversigt over pension m.v. til en fratrådt regionsrådsformand, dennes ægtefælle og børn under 21 år

Vederlagstype	Reglernes indhold	
Størrelsen af eftervederlag til regionsrådsformænd (Bekendtgørelsens § 16, stk. 1)	Eftervederlag ydes med et beløb, der for hvert påbegyndt hele år, regionsformandens seneste sammenhængende funktionstid har varet, svarer til 1 ½ gange det sidst ydede månedlige vederlag, dog højst 12 gange det sidst ydede månedlige vederlag.	
Udbetaling af eftervederlag (Bekendtgørelsens § 16, stk. 3)	Eftervederlag svarende til indtil 6 gange det sidst ydede månedlige vederlag udbetales den 1. i måneden efter, at hvervet fratrædes. Eventuelt eftervederlag herudover udbetales månedsvis forud fra den 1. i måneden efter, at engangsbeløbet er udbetalt.	
Egenpension - Hvem er omfattet? (Bekendtgørelsens § 18, stk. 1)	Regionsrådsformænd, med mindst 1 års funktionstid.	
Egen pension - Hvad medregnes i funktionstid? Bekendtgørelsens § 18, stk. 2 og 4)	Hvervet som regionsrådsformand, amtsborgmester, formand for et sammenlægningsudvalg eller forbedelsesudvalg, borgmester, magistratsmedlem og udvalgsformand i en kommune med delt administrativ ledelse samt varetagelse af en række hverv som fungerende regionsrådsformand. Hvis en regionsrådsformand i løbet af det første år af sin funktionstid fratræder pga. sygdom eller afgår ved døden, medregnes hele det kalenderår, hvor fratræden eller dødsfaldet sker, i funktionstiden.	
Egenpension - Beregning af pensionsalder (Bekendtgørelsens § 17 og § 18, stk. 3, og bekendtgørelsens bilag 1)	Egenpension for en regionsrådsformand svarer til den til enhver tid gældende egenpension til en tjenestemand i staten, der er indplaceret i lønramme 40 (skalatrin 53) og har den samme pensionsalder.	
	Funktionstid: 1 år indtil 2 år 2 år indtil 4 år	Pensionsalder: 4 år 8 år

	4 år indtil 6 år 6 år indtil 8 år 8 år indtil 10 år 10 år indtil 12 år 12 år indtil 14 år 14 år indtil 16 år 16 år indtil 18 år 18 år indtil 20 år 20 år og derudover	12 år 16 år 20 år 24 år 28 år 32 år 34 år 36 år 37 år
Beregning af egenpension (Bekendtgørelsens § 19, stk. 1)	Egenpensionen beregnes efter det sidst ydede regionsrådsformandsvederlag.	
Udbetaling af egenpension (Bekendtgørelsens § 20, stk. 1 og 2)	Egenpension udbetales den 1. i måneden efter den sidste udbetaling af eftervederlag, såfremt regionsrådsformanden på dette tidspunkt har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension. Hvis regionsrådsformanden ved eftervederlagets ophør ikke har opnået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, udbetales egenpensionen den 1. i måneden efter, at pågældende har opnået folkepensionsalderen, jf. § 1 a, i lov om arbejdsløshedsforsikring. Dvs. at pensionen er opsat.	
Mulighed for førtidspensionering (Bekendtgørelsens § 20, stk. 3)	En forhenværende regionsrådsformand kan vælge at få pension, der vedrører funktionstid, der ligger fra og med den 1. januar 2017 udbetalt før folkepensionsalderen, dog tidligst fra pensionsudbetalingsalderen, mod et førtidspensionsfradrag. Førtidspensionsfradraget skal beregnes efter reglerne om førtidspensionsfradrag som angivet i pkt. 3.2.1. i cirkulære nr. 9159 af 26. marts 2015 om førtidspensionsfradrag.	

Tillæg til egenpension (Bekendtgørelsens § 20, stk. 3)	En regionsrådsformand, der oppebærer egenpension, er indtil vedkommende har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, berettiget til et tillæg efter reglerne i § 6, stk. 3, i lov om tjenestemandspension.
Ægtefællepension - Hvem er omfattet? (Bekendtgørelsens § 21, stk. 1-4)	Ægtefællen til en afdød regionsrådsformand eller tidligere regionsrådsformand, der har opnået en funktionstid på mindst 1 år, hvis ægteskabet er indgået: - før den afdøde regionsrådsformand var fyldt 65 år, - før egenpensionen til den afdøde regionsrådsformand var påbegyndt udbetalt og - mindst 3 måneder inden dødsfaldet (gælder ikke ved ulykkestilfælde eller akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse).
Udbetaling af ægtefællepension (Bekendtgørelsens § 21, stk. 4)	Ægtefællepension udbetales den 1. i måneden efter den måned, hvor der er udbetalt efterindtægt, eller den 1. i måneden efter regionsrådsformandens død.
Efterindtægt - Hvem er omfattet? (Bekendtgørelsens § 22)	Ægtefællen eller – hvis ægtefælle ikke efterlades – børn under 21 år efter den regionsrådsformand, der ved sin død oppebar vederlag eller egenpension som regionsrådsformand.
Udbetaling af efterindtægt (Bekendtgørelsens § 22, stk. 1 og stk. 2)	Efterindtægt udbetales den 1. i måneden efter regionsrådsformandens død.
Børnepension (Bekendtgørelsens § 23)	Børnepensionstillæg ydes til børn under 21 år efter en regionsrådsformand, der oppebærer egenpension. Børnepension ydes til børn efter en regionsrådsformand, der ved sin død har opnået en funktionstid på mindst et år.
Samordning af regionsrådsformandspension og ægtefællepension med anden pension eller løn m.v.	Samordning sker efter bekendtgørelsens § 24.

(Bekendtgørelsens § 24)	Samordning indebærer, at egenpensionen som regionsrådsformand bliver nedsat, hvis vedkommende samtidig oppebærer løn, vederlag eller egenpension for andet hverv eller ansættelsesforhold. Ægtefællepensionen efter en regionsrådsformand er undergivet tilsvarende regler om samordning.
Samordning - i forhold til hvilke pensioner? (Bekendtgørelsens § 24, stk. 1, 3 og 5)	Samordning skal ske, hvis en tidligere regionsrådsformand oppebærer egenpension efter: – lov om tjenestemandspension, – lov om vederlag og pension m.v. for ministre, folketingsvalgloven samt – lov om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet – en stilling på tjenstemands- eller tjenstemandslignende vilkår i en kommune, en region, et koncessioneret selskab, anden offentlig virksomhed eller fra en statsgaranteret pensionskasse Såfremt der tilkommer en tidligere regionsrådsformand løn eller vederlag fra en stilling, som berettiger til pension som angivet ovenfor, sker der ligeledes samordning. Hvis der i henhold til bestemmelser vedrørende udbetalingen af pension eller løn, som ellers berettiger til samordning, sker tilsvarende pensionsbegrænsninger som følge af pension hidrørende fra hvervet som regionsrådsformand, foretages ikke nedsættelse af regionsrådsformandens pension.
Samordning - hvor meget nedsættes regionsrådsformandens pension? (Bekendtgørelsens § 28, stk. 2 og 3)	Samordning sker efter en halvdelsregel og en maksimumsregel. Halvdelsreglen går ud på, at regionsrådsformandens pension nedsættes med halvdelen af de øvrige ovennævnte ydelser, som den tidligere regionsrådsformand har krav på. Nedsættelsen kan dog aldrig overstige halvdelen af regionsrådsformandens pension. Maksimumsreglen går ud på, at regionsrådsformandens pension i sin reducerede form sammen med andre pensioner – f.eks. ministerpension – ikke må overstige den til enhver tid højst opnåelige tjenestemandspension. Hvis de sammenlagte ydelser overstiger den højst opnåelige tjenestemandspension,

	nedsættes regionsrådsformandens pension med det overskydende beløb. Såfremt der ved siden af borg- mesterspensionen modtages løn eller andre vederlag, må regionsrådsformandens pension i sin reducerede form sammen med lønnen og de andre vederlag i henhold til maksimumsreglen ikke overstige den hø- jeste pensionsgivende tjenestemandsløn.
--	---

Oversigt over ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Pensionssystemet for regionsrådsformænd, hvorefter retten til egenpension som regionsrådsformand indtræder efter 1 års funktionstid og hvorefter pensionsudbetalingstidspunktet blev fastsat til tidspunktet fra vedkommende fylder 60 år, trådte i kraft pr. 1. januar 2007 ved regionernes oprettelse.

Reglerne om egenpension blev i 2009 ændret ved bekendtgørelse nr. 820 af 27. august 2009, således at pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd blev ændret fra 60 år til i stedet at følge den efterlønsalder, som gælder efter § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (lovbekendtgørelse nr. 215 af 12. februar 2021 med senere ændringer). Tilsvarende blev reglerne om det tillæg, som tidligere blev ydet indtil det 65. år, ændret således, at det blev ydet indtil den fratrådte regionsrådsformand har nået folkepensionsalderen i henhold til § 1 a i lov om social pension (lovbekendtgørelse nr. 234 af 12. februar 2021 med senere ændringer). Ændringerne af pensionsudbetalingstidspunkt og tidspunktet for udbetaling af tillæg havde alene virkning for udbetaling af egenpension vedrørende en funktionstid som borgmester fra og med den 1. juli 2009.

Reglerne om egenpension blev endvidere ændret ved bekendtgørelse nr. 1531 af 9. december 2016, således, at pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd blev ændret fra at følge den efterlønsalder, som gælder efter § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. afsnittet ovenfor i dette bilag, til at følge folkepensionsalderen efter § 1 a i lov om social pension, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 20, stk. 1.

Ændringerne har alene virkning for udbetaling af egenpension vedrørende en funktionstid som regionsrådsformand fra og med den 1. januar 2017, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 33, stk. 3, 1. pkt.

For udbetaling af egenpension for funktionstid som regionsrådsformand indtil den 1. juli 2009 finder de tidligere aldersgrænser anvendelse. Det betyder, at en regionsrådsformand kan have ret til udbetaling af en del af sin pension, beregnet på grundlag af den funktionstid, der har ligget før 1. juli 2009, fra vedkommende fylder 60 år, mens den del af pensionen der vedrører funktionstid efter 1. juli 2009 og indtil den 1. januar 2017, først kommer til udbetaling fra det tidspunkt, hvor regionsrådsformanden når den efterlønsalder, som gælder efter § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Se den regionale vederlagsbekendtgørelses § 33, stk. 3, 2. og 3. pkt. Den del af pensionen, der vedrører funktionstid, der ligger fra og med den 1. januar 2017, kommer først til udbetaling fra det tidspunkt, hvor regionsrådsformanden når den folkepensionsalder, som gælder efter § 1 a i lov om social pension, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 20, stk. 1.

Overgangsbestemmelse om pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd med funktionstid forud for den 1. juli 2009

Persongruppe	Reglernes indhold
--------------	-------------------

1. En regionsrådsformand, der har været regionsrådsformand forud for den 1. juli 2009 er berettiget til egenpension for funktionstiden indtil dette tidspunkt efter § 16 i bekendtgørelse nr. 1460 af 19. december 2005, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 33, stk. 3, 3. pkt.	En regionsrådsformand kan have ret til udbetaling af en del af sin egenpension fra vedkommende fylder 60 år, beregnet på grundlag af den funktionstid, der har ligget før 1. juli 2009.
---	---

Overgangsbestemmelse om pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd med funktionstid i perioden fra og med den 1. juli 2009 indtil den 1. januar 2017

Persongruppe	Reglernes indhold
2. En regionsrådsformand, der har været regionsrådsformand i perioden fra og med den 1. juli 2009 indtil den 1. januar 2017 er berettiget til egenpension for denne efter § 20 i bekendtgørelse nr. 794 af 25. juni 2014, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 33, stk. 3, 2. pkt.	En regionsrådsformand kan have ret til udbetaling af en del af sin egenpension fra vedkommende har nået efterlønssalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. beregnet på grundlag af den funktionstid, der har ligget i perioden fra og med den 1. juli 2009 indtil den 1. januar 2017.

Overgangsbestemmelserne om pension til tidligere borgmestre i en kommune eller en amtskommune, der den 1. januar 2007 eller senere er valgt som regionsrådsformand

Persongruppe	Reglernes indhold
3. En regionsrådsformand, der pr. 31. december 2006 allerede som borgmester i en kommune eller en amtskommune havde opnået ret til egenpension, dvs. mindst 8 års funktionstid som borgmester eller amtsborgmester, eller oppebærer egenpension, skal fortsat have sin egenpension beregnet efter § 22, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 584 af 9. juli 2002, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 34.	Disse regler vedrørende omregning af funktionstid til pensionsalder indebærer bl.a., at en funktionstid på præcis 10 år omregnes til en pensionsalder på 30 år, en funktionstid på præcis 12 år omregnes til en pensionsalder på 31 år osv.
4. En regionsrådsformand, der som tidligere borgmester eller amtsborgmester har været omfattet, herunder har valgt at være omfattet, af de pensionsregler, der var gældende før den 1. januar 1994, og som den 1. januar 2007 eller senere vælges som borgmester, skal have Indenrigs- og Boligministeriets tilladelse til fortsat at være omfattet af disse gamle pensionsregler, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 35.	Ministeriets tilladelse til at blive på denne gamle pensionsordning vil bero på en udregning af, hvorvidt dette vil være økonomisk fordelagtigt for vedkommende – også på længere sigt. Hvis en regionsrådsformand er fyldt 58 år og har haft 8 års funktionstid som borgmester eller amtsborgmester, vil det uden tvivl være mere økonomisk fordelagtigt at være omfattet af det nye pensionsystem, hvor pensionen er opsat. I tilfælde, hvor vedkommende hidtil har været omfattet af de pensionsregler, der var gældende før den 1. januar 1994, er det derfor udtrykkeligt fastsat i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 35, stk. 3, at de nugæl-

	dende pensionsregler finder anvendelse. Den pågældendes pension beregnes dog efter § 22, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 584 af 9. juli 2002.
--	--

Notat om reglerne om ophør af vederlag

1. Indledning
2. Baggrund om mødepligt, lovligt forfald og stedfortræderindkaldelse
 - 2.1. Mødepligt
 - 2.2. Lovligt forfald og stedfortræderindkaldelse
3. Fratræden (bekendtgørelsens § 26, stk. 1 og 5)
 - 3.1. Fratræden af regionsrådet (bekendtgørelsens § 26, stk. 1 og 5)
 - 3.2. Fratræden som regionsrådsformand eller regionsrådsnæstformand (bekendtgørelsens § 26, stk. 1 og 5)
 - 3.3. Fratræden af udvalgshverv m.v. (bekendtgørelsens § 26, stk. 1)
4. Ophør og modregning af tidligere vederlag ved valg til visse regionale hverv midt i måneden (bekendtgørelsens § 26, stk. 2-4)
 - 4.1. Ophør af tidligere vederlag ved indtræden i regionsrådsformandshvervet midt i funktionsperioden (bekendtgørelsens § 26, stk. 2 og 3)
 - 4.2. Ophør af tidligere vederlag ved valg som udvalgsformand (bekendtgørelsens § 26, stk. 4)
5. Fravær af andre grunde end helbredstilstand m.v. (bekendtgørelsens § 27, stk. 1 og 2)
 - 5.1. Vederlag ophører efter 1 måneds mod før 3 måneders fravær (bekendtgørelsens § 27, stk. 1)
 - 5.2. Når stedfortræderen indtræder i regionsrådet i mere end 7 dage, får kun stedfortræderen vederlag (bekendtgørelsens § 27, stk. 2)
6. Fravær på grund af helbredstilstand m.v. (bekendtgørelsens § 27, stk. 3)
 - 6.1. Hvilke former for fravær er omfattet af 9-måneders reglen i § 27, stk. 3? (bekendtgørelsens § 27, stk. 3, 1. pkt.)
 - 6.2. Stedfortræderen skal være indkaldt af en fraværsgrund, der er omfattet af bestemmelsen (bekendtgørelsens § 27, stk. 3, 1. pkt.)
 - 6.3. 9-måneders perioden skal være tidsmæssigt sammenhængende (bekendtgørelsens § 27, stk. 3, 1. pkt.)
 - 6.4. Beregning af 9-måneders perioden (bekendtgørelsens § 27, stk. 3, 2. pkt.)
 - 6.5. Dokumentationskrav (bekendtgørelsens § 27, stk. 3, 3. pkt.)
 - 6.6. Godtgørelse af udgift til lægeerklæring
 - 6.7. Vederlagets ophør (bekendtgørelsens § 27, stk. 3, 4. pkt.)
 - 6.8. Eventuel generhvervelse af retten til vederlag (bekendtgørelsens § 27, stk. 3, 5. og 6. pkt.)
 - 6.9. Forholdet til reglerne om stedfortræderindkaldelse
7. Ophør af tillægsvederlag (bekendtgørelsens § 28)
8. Tilbagebetalingspligt og mulighed for modregning ved for meget udbetalt vederlag (bekendtgørelsens § 29)
9. Meddelelse om ophør (bekendtgørelsens § 30)
10. Ikrafttræden og overgang (bekendtgørelsens § 33, stk. 4)

1. Indledning

Formålet med bilag 3 er at vejlede om reglerne om ophør af vederlag i den regionale vederlagsbekendtgørelses §§ 26-30. De ændrede regler blev indført ved en ændringsbekendtgørelse i 2020 (bekendtgørelse nr. 1417 af 24. september 2020 om ændring af den regionale vederlagsbekendtgørelse) og findes nu i den regionale vederlagsbekendtgørelse, som Indenrigs- og Boligministeriet har udstedt.

Bilag 3 erstatter skrivelse nr. 9.664 af 24. september 2020 om bekendtgørelse om ændring af den regionale vederlagsbekendtgørelse om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv (ændring af regler om ophør af vederlag ved fravær).

Vederlaget ophører som hidtil ved udgangen af den måned, hvor vedkommende fratræder det enkelte hverv. (§ 26, stk. 1)

Herudover ophører vederlaget i en række situationer, uden at vedkommende har fratrådt hvervet. De væsentligste bestemmelser er følgende:

– *Vederlag ophører efter 1 måneds mod før 3 måneders fravær (§ 27, stk. 1)*

Når et medlem af regionsrådet af andre grunde end helbredstilstand m.v. i en uafbrudt periode på én måned ikke har varetaget sit hverv, ophører vederlaget ved næste månedsskifte. Det er en ændring fra tidligere tre måneder.

– *Når stedfortræderen indkaldes i mere end 7 dage, får kun stedfortræderen vederlag (§ 27, stk. 2)*

Når et medlem af regionsrådet er fraværende af andre grunde end helbredstilstand m.v., har vedkommende ikke ret til vederlag, hvis der er indkaldt stedfortræder i mere end syv dage. Kun stedfortræderen får vederlag. Dette er en ny ophørsgrund i forhold til tidligere.

– *Dokumentationskrav ved fravær på grund af helbredstilstand m.v. (§ 27, stk. 3)*

Ved fravær på grund af helbredstilstand m.v. stilles som noget nyt krav om dokumentation for at bevare retten til vederlag i indtil 9 måneder. Det kan for eksempel være en lægeerklæring.

Rent teknisk er den hidtidige bestemmelse om ophør af vederlag i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26 nu delt op i fem selvstændige paragraffer, således at ophørsreglerne er fastsat i bekendtgørelsens §§ 26-30. Disse regler svarer til §§ 26-26 d, der blev indsat ved ændringsbekendtgørelsen i 2020. Opdelingen af § 30 i fem selvstændige paragraffer skyldes et hensyn til en klarere sontring mellem de forskellige dele af ophørsregelsættet.

Nedenfor gives en oversigt over sammenhængen mellem de nye regler fra 2021, de hidtidige regler fra 2020 og de tidligere regler før 2020 i den regionale vederlagsbekendtgørelse:

2021-reglerne	2020-reglerne	Forholdet til reglerne før 2020
§ 26, stk. 1	§ 26, stk. 1	Videreførelse af den del af den tidligere § 26, stk. 1, der regulerede vederlag ved et medlems fratræden fra det enkelte hverv.
§ 26, stk. 2, 1. pkt.	§ 26, stk. 2	Videreførelse af den tidligere § 26, stk. 4
§ 26, stk. 2, 2. pkt.	§ 15, stk. 6	Videreførelse og præcisering af den tidligere § 15, stk. 6
§ 26, stk. 3-5	Ingen	Ingen. § 26, stk. 3-5, er nye regler, der er indsat i 2021- bekendtgørelsen.

§ 27, stk. 1	§ 26 a, stk. 1	Ændring af den del af den tidligere § 26, stk. 1, der regulerede ophør af vederlag, når et medlem i en uafbrudt periode på 3 måneder ikke har varetaget dette.
§ 27, stk. 2	§ 26 a, stk. 2	Ny regel
§ 27, stk. 3, 1. pkt.	§ 26 a, stk. 3, 1. pkt.	Videreførelse af den tidligere § 26, stk. 2
§ 27, stk. 3, 2.-6. pkt.	§ 30 a, stk. 3, 2.-6. pkt.	Ny regel
§ 28	§ 26 b	Videreførelse af den tidligere § 26, stk. 3
§ 29	§ 26 c	Ny regel
§ 30	§ 26 d	Ny regel

Der er i forbindelse med affattelsen af ændringsbekendtgørelsen foretaget mindre regeltekniske justeringer af nogle af de videreførte bestemmelser.

Bilag 3 redegør som udgangspunkt alene for indholdet af reglerne i den regionale vederlagsbekendtgørelses §§ 26-30 om ophør af vederlag. Dette gælder såvel regler, der blev ændret ved ændringsbekendtgørelsen fra 2020 (bekendtgørelse nr. 1417 af 24. september 2020), og de regler, der blev videreført fra den tidligere gældende bekendtgørelse.

Det er endvidere fundet hensigtsmæssigt at omtale andre regler, der har sammenhæng med reglerne om ophør af vederlag. Blandt andet er der medtaget et kort baggrundsafsnit om mødepligt, lovligt forfald og stedfortræderindkaldelse nedenfor.

2. Baggrund om mødepligt, lovligt forfald og stedfortræderindkaldelse

2.1. Mødepligt

Enhver, der er opstillet som kandidat og vælges som medlem af et regionsråd, er som udgangspunkt forpligtet til at modtage valget som regionsrådsmedlem, jf. forudsætningsvis § 92, stk. 1, og § 103, stk. 1, i lov om kommunale og regionale valg.

Selv om man har pligt til at varetage hvervet, kan den valgte anmode om at blive helt fritaget fra hvervet, hvis vedkommende på grund af sin helbredstilstand, varetagelse af andet offentligt hverv, forretninger eller lignende har rimelig grund til at ønske sig fritaget, jf. § 103, stk. 2, i lov om kommunale og regionale valg.

Hvervet som regionsrådsmedlem udøves navnlig gennem deltagelse i regionsråds- og udvalgs møder. I praksis medfører pligten til at varetage hvervet således først og fremmest, at regionsrådsmedlemmer har pligt til at deltage i møder, som afholdes i regionsrådet og de udvalg, hvoraf den pågældende er medlem. Mødepligten omfatter også seminarer omfattet af regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 9 a i lov om kommunernes styrelse samt revisionens forelæggelse af beretninger efter regionslovens § 29, jf. § 42 c i lov om kommunernes styrelse.

2.2. Lovligt forfald og stedfortræderindkaldelse

Selvom der er mødepligt, kan et medlem godt have lovligt forfald. Det følger ikke af lovgivningen, at regionsrådsmedlemmer har en ubetinget pligt til at lade arbejdet i regionsrådet komme i første række.

Hverken mødepligten eller spørgsmålet om, hvornår der foreligger lovligt forfald, er direkte beskrevet i loven. Regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse om stedfortræderindkaldelse nævner dog en række omstændigheder, der kan begrunde, at et medlem har lovligt forfald.

Lovligt forfald antages herefter i hvert fald at foreligge, hvis et medlem er forhindret i at møde på grund af sin helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption, varetagelse af andet offentligt hverv, forretninger eller lignende.

Alvorlig sygdom hos medlemmets barn, ægtefælle eller anden nærtstående kan også være forhindringer, der kan begrunde bortfald af mødepligten, jf. ordet ”helbredstilstand”.

Ved ”forretninger” forstås i bestemmelsen forhindring som følge af et ansættelsesforhold eller som følge af vedkommendes varetagelse af sit erhverv som selvstændig. Det bemærkes i den forbindelse, at hvervet som medlem af regionsrådet er et fritidshverv.

De anførte forfaldsgrunde, der kan begrunde stedfortræderindkaldelse, er ikke udtømmende, jf. ordene ”eller lignende” i regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse. Bestemmelsen åbner således op for, at andre hindringer for medlemmets varetagelse af hvervet kan anses for lovligt forfald. I praksis er det f.eks. antaget, at fravær på grund af studier eller ferie, der hindrer medlemmet i at varetage hvervet som regionsrådsmedlem, kan anses for at være lovligt forfald. Også deltagelse i aktiviteter som led i valgkamp for at blive valgt som medlem af Folketinget eller Europa-Parlamentet kan efter omstændighederne udgøre lovligt forfald.

Lovligt forfald foreligger kun, når medlemmet af en lovlig forfaldsgrund er *forhindret* i at varetage sit fritidshverv som regionsrådsmedlem. Derfor er eksempelvis ferie, medlemmet afholder i sit hjem, ikke i sig selv en lovlig forfaldsgrund. Men et medlem, der afholder ferie i sit hjem, kan naturligvis være lovligt forhindret i at varetage sit hverv af en anden grund. Aktiviteter som led i en valgkamp skal også forhindre medlemmet i at varetage sit hverv for, at det kan udgøre en lovlig forfaldsgrund.

Regionsrådsmedlemmer har således ikke en almindelig adgang til at holde orlov uden grund. Der skal derimod foreligge en lovligt begrundet forhindring for varetagelsen af medlemmets samlede regionale hverv.

Hvervet skal i forbindelse med spørgsmålet om lovligt forfald ses som et samlet hverv. Man kan derfor ikke i en periode have lovligt forfald fra alene en del af sit regionale hverv. Der kan naturligvis foreligge lovligt forfald til f.eks. et enkelt udvalgsmøde. Dette kan imidlertid ikke give anledning til indkaldelse af stedfortræder i regionsrådet. Der kan heller ikke indkaldes stedfortræder i regionsrådet i en periode, hvor et medlem, der ikke møder i regionsrådet, fortsat møder i det eller de udvalg, vedkommende er medlem af, idet der ikke ligger en forhindring for medlemmets varetagelse af de samlede regionale hverv (absolut forhindring). Dette gælder uanset forfaldsgrunden.

Vejledning om det politiske arbejde i kommunalbestyrelse og udvalg, december 2021, indeholder i kapitel 7.1.2. mere om de lovlige forfaldsgrunde, der også gælder for arbejdet i regionsrådene.

Når regionsrådsformanden efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse har indkaldt stedfortræderen til møde i regionsrådet, tager regionsrådet på mødet stilling til, om betingelserne for stedfortræderens indtræden er til stede, jf. regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse. Regionsrådet skal bl.a. tage stilling til, om der foreligger lovligt forfald.

Generelt vil medlemmets egne tilkendegivelser ofte udgøre den overvejende del af grundlaget for vurderingen af, om der foreligger lovligt forfald. Regionsrådet kan indhente supplerende oplysninger og må antages at være forpligtet hertil, såfremt vedkommende medlems oplysninger er uklare eller i øvrigt giver anledning til tvivl. Hvis medlemmet blot udebliver eller ikke oplyser en lovlig forfaldsgrund, vil der ikke foreligge lovligt forfald.

Regionsrådet kan i tilfælde, hvor det i forvejen vides, at et medlem vil have lovligt forfald, på forhånd i et møde godkende stedfortræderens indtræden i regionsrådet pr. datoen for forfaldets begyndelse. Dette forudsætter dog, at der er et regionsrådsmøde i fraværperioden, som stedfortræderen kan indkaldes til.

Regionsrådets afgørelse om indkaldelse af stedfortræder er en retlig afgørelse, der kan prøves af den regionale tilsynsmyndighed (Ankestyrelsen).

Se denne vejlednings afsnit 2.2. og 2.4.4. om vederlæggelse af stedfortrædere i regionsrådet henholdsvis udvalg.

Se afsnit 5.2. i dette bilag om reglen om, at medlemmets vederlag ophører, når medlemmets stedfortræder indkaldes i regionsrådet i mere end 7 dage.

3. Fratræden (bekendtgørelsens § 26, stk. 1 og 5)

Hovedreglen er, at vederlaget for et regionalt hverv ophører med udgangen af den kalendermåned, hvor den pågældende fratræder hvervet, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 1. Denne hovedregel gælder ikke i det omfang, andet er fastsat i lovgivningen, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 5. Denne hovedregel gælder heller ikke ved valg midt i måneden til hvervet som regionsrådsformand m.v. (§ 26, stk. 2 og 3) henholdsvis hvervet som udvalgsformand (§ 26, stk. 4). Se herom afsnit 4.

Følgende fremgår af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 1 og 5:

”§ 26. Vederlag efter §§ 2, 3, 8, 9, 12 og 14 samt § 15, stk. 1, ophører med udgangen af den kalendermåned, hvor den pågældende fratræder det enkelte hverv, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2-4. ...

Stk. 5. Stk. 1 gælder ikke i det omfang, andet er fastsat i lovgivningen, jf. § 101, stk. 7, i lov om kommunale og regionale valg og regionslovens § 38, jf. § 66 a, stk. 5 og 6, § 66 b, stk. 7 og 8, og § 66 c, stk. 8 og 9, i lov om kommunernes styrelse.”

Vurderingen af, om vederlæggelse skal ophøre, skal foretages i forhold til hvert enkelt vederlag for sig. Vurderingen skal således foretages både i forhold til det faste vederlag som regionsrådsmedlem og i forhold til eventuelle yderligere vederlag for varetagelse af udvalgshverv, som formand for stående

udvalg og særlige udvalg, og i en region med udvalgsstyre vederlag som udvalgsmedlem og udvalgsformand eller som næstformand for regionsrådet samt i forhold til vederlag som regionsrådsformand. Tillægsvederlaget, jf. ophørsreglen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 28, knytter sig til det faste vederlag.

I det følgende gennemgås forskellige fratrædelsessituationer.

3.1. Fratræden af regionsrådet (bekendtgørelsens § 26, stk. 1 og 5)

Ophørsreglen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 1, gælder uanset årsagen til vedkommendes fratræden. Bestemmelsen gælder i tilfælde, hvor medlemmet udtræder af regionsrådet, fordi medlemmet mister sin valgbarhed, jf. § 100 i den kommunale og regionale valglov (lovbekendtgørelse nr. 13 af 9. januar 2020). Dette er f.eks. tilfældet, hvis vedkommende ikke længere har fast bopæl i regionen, jf. § 3, jf. § 1 i den kommunale og regionale valglov. I så fald ophører vederlæggelsen med udgangen af den måned, hvor medlemmet er fraflyttet regionen. Dette gælder alle de vederlag, der er knyttet til hvervet som regionsrådsmedlem, herunder det faste vederlag, tillægsvederlaget, og eventuelle yderligere udvalgsvederlag eller vederlag som næstformand for regionsrådet.

Den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 1, indebærer, at regionen ikke kan kræve dele af et udbetalt vederlag tilbagebetalt, hvis f.eks. et regionsrådsmedlem fratræder sit hverv midt i måneden.

Bestemmelsen gælder også, hvis regionsrådet efter anmodning har fritaget medlemmet for sit medlemskab som følge af, at medlemmet har rimelig grund til at ønske sig fritaget for medlemskabet, jf. § 103 i den kommunale og regionale valglov. I så tilfælde ophører vederlaget med udgangen af den måned, hvor regionsrådet har fritaget medlemmet for sit medlemskab, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 30, stk. 1.

Bestemmelsen gælder også ved et regionsrådsmedlems død. Ved dødsfald ophører vederlaget med udgangen af den måned, hvori dødsfaldet er indtruffet.

I tilfælde, hvor medlemmet mister sin valgbarhed, fordi vedkommende ved endelig dom eller udenretslig vedtagelse er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller ubetinget frakendt førerretten, jf. nærmere § 4 og § 101 i den kommunale og regionale valglov, ophører vederlaget efter § 101, stk. 7, i den kommunale og regionale valglov med udgangen af den måned, hvor dommen anses for endelig, jf. § 4, stk. 2, i den kommunale og regionale valglov, eller hvor den udenretslige vedtagelse er sket.

3.2. Fratræden som regionsrådsformand eller regionsrådsnæstformand (bekendtgørelsens § 26, stk. 1 og 5)

Bestemmelsen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 1, gælder også, hvis regionsrådet efter anmodning har fritaget regionsrådsformanden eller regionsrådets første eller anden næstformand, jf. regionslovens § 9, stk. 4, for deres hverv for resten af funktionstiden, jf. regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 7, stk. 2, i den kommunale styrelseslov. I så tilfælde ophører regionsrådsformandens vederlag henholdsvis vederlaget som regionsrådsnæstformand med udgangen af den måned, hvor regionsrådet har fritaget medlemmet for hvervet som regionsrådsformand henholdsvis regionsrådsnæstformand.

Træffer Valgnævnet afgørelse efter indstilling fra regionsrådet om afsættelse af en regionsrådsformand med henvisning til, at regionsrådsformanden forsætligt eller groft uagtsom har tilsidesat en pligt, som påhviler den pågældende i medfør af regionsloven, og at pligttilsidesættelsen er særlig grov, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 a, stk. 1, i den kommunale styrelseslov, ophører vederlaget til en afsat regionsrådsformand med udgangen af den måned, hvor Valgnævnet træffer afgørelse om afsættelse af regionsrådsformanden, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 a, stk. 5, i den kommunale styrelseslov.

Træffer Valgnævnet afgørelse efter begæring fra regionsrådet om suspension af en regionsrådsformand med henvisning til, at regionsrådsformanden er tiltalt for et strafbart forhold, der efter lovgivningen kan medføre fængsel i 4 år eller derover, og at suspension ikke anses for betænkelig, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 b, stk. 1, i den kommunale styrelseslov, ophører vederlaget til en suspenderet regionsrådsformand med udgangen af den måned, hvor Valgnævnet træffer afgørelse om suspension af regionsrådsformanden, jf. regionslovens § 38, § 66 b, stk. 7, 1. pkt., i den kommunale styrelseslov. Genindtræder den suspenderede regionsrådsformand i sit hverv, har vedkommende krav på efterbetaling af regionsrådsformandsvederlaget for suspensionsperioden, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 b, stk. 7, 2. pkt., i den kommunale styrelseslov.

Vedtager regionsrådet med ni tiendedeles flertal, at regionsrådsformanden ikke nyder regionsrådets tillid, fordi regionsrådsformanden i eller uden for sit hverv ikke har vist sig værdig til den agtelse og tillid, som hvervet kræver, og at regionsrådsformanden derfor skal afsættes, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 c, stk. 1, i den kommunale styrelseslov, ophører vederlaget til den afsatte regionsrådsformand med udgangen af den måned, hvor regionsrådet træffer afgørelse om afsættelse, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 c, stk. 8, 1. pkt., i den kommunale styrelseslov. Genindtræder den afsatte regionsrådsformand i sit hverv, fordi Valgnævnet ikke har fundet vedtagelsen lovlig, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 c, stk. 7, i lov om kommunernes styrelse, skal regionsrådsformanden med hensyn til vederlæggelse stilles, som om afsættelse ikke var sket, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 c, stk. 8, 2. pkt., i den kommunale styrelseslov.

Udpeger regionsrådet i tilfælde af en regionsrådsformands forsætlige eller groft uagtsomme pligttilsidesættelse et andet medlem af regionsrådet til ad hoc at varetage den opgave, som pligttilsidesættelsen vedrører, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 i den kommunale styrelseslov, har denne beslutning ingen vederlagsmæssige konsekvenser for regionsrådsformanden, som i enhver anden henseende fortsat varetager regionsrådsformandsfunktionen.

Bemærk, at den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 1, ikke gælder ved fratrædelsen af hvervet som fungerende regionsrådsformand m.v., jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 3, idet vederlaget for disse hverv ophører straks ved funktionsperiodens ophør.

3.3. Fratræden af udvalgshverv m.v. (bekendtgørelsens § 26, stk. 1)

Den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 1, indebærer, at et medlem, som regionsrådet midt i måneden fritager for hvervet som *udvalgsmedlem*, bevarer det vederlag, der er knyttet til dette hverv, indtil udgangen af måneden. Dette gælder også eventuelle yderligere vederlag for hvervet som udvalgsformand.

Den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 1, indebærer endvidere, at et medlem, der midt i måneden fratræder som *udvalgsformand*, bevarer det vederlag, der er knyttet til dette hverv, indtil udgangen af måneden.

Den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 1, indebærer således bl.a., at regionen ikke kan kræve dele af et udbetalt vederlag tilbagebetalt, hvis f.eks. et udvalgsmedlem fratræder sit hverv midt i måneden.

Fratræder et regionsrådsmedlem hvervet som udvalgsformand midt i måneden for herefter at blive menigt medlem af udvalget, ydes der ikke forholdsmæssigt vederlag for udvalgsmedlemshvervet, da den pågældende allerede har modtaget vederlag for udvalgsformandshvervet for denne periode.

Bemærk, at hvervet som stedfortræder i regionsrådet efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 7, hvervet som stedfortræder i udvalg efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 10 og hvervet som konstitueret udvalgsformand efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 11 ikke er omfattet af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 1, idet vederlagene for disse hverv ophører straks ved funktionsperiodens ophør.

4. Ophør og modregning af tidligere vederlag ved valg til visse regionale hverv midt i måneden (bekendtgørelsens § 26, stk. 2-4)

Den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 2-4, indeholder regler om ophør og modregning af medlemmets tidligere vederlag ved valg til hvervet som regionsrådsformand m.v. (stk. 2 og 3) henholdsvis hvervet som udvalgsformand (stk. 4). Reglerne er undtagelse til hovedreglen om, at vederlaget for et regionalt hverv i tilfælde af fratræden ophører ved månedens udgang, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 1.

Den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 2 -4, er sålydende:

”Stk. 2. Vælges en regionsrådsformand, jf. § 15, stk. 1, midt i en kalendermåned, ophører dennes hidtidige vederlag efter §§ 2, 3, 8, 9, 12 og 14 samt § 15, stk. 1, fra den dato, hvor vedkommende tiltræder som regionsrådsformand. Den forholdsmæssige del af dennes hidtidige vederlag som nævnt i 1. pkt., der er udbetalt forud for kalendermåned, og som vedrører perioden fra tiltrædelsen som regionsrådsformand, jf. § 15, stk. 1, til kalendermånedens udgang, modregnes i den pågældendes vederlag som regionsrådsformand, jf. § 15, stk. 1.

Stk. 3. Stk. 2 gælder tilsvarende, hvis et medlem af regionsrådet midt i en kalendermåned vælges til efter § 15, stk. 3, 1. pkt., at fungere som regionsrådsformand, jf. § 15, stk. 1.

Stk. 4. Vælges midt i en kalendermåned en udvalgsformand, der er særskilt vederlagt efter § 9, § 11, § 14, stk. 2 og 3, og § 14, stk. 8, jf. stk. 2 og 3, ophører dennes hidtidige vederlag som medlem af dette udvalg fra den dato, hvor vedkommende tiltræder hvervet som udvalgsformand. Den forholdsmæssige del af dennes hidtidige vederlag som medlem af dette udvalg, der er udbetalt forud for kalender måneden, og som vedrører perioden fra tiltrædelsen som udvalgsformand til kalendermånedens udgang, modregnes i den pågældendes vederlag som udvalgsformand.”

4.1. Ophør af tidligere vederlag ved indtræden i regionsrådsformandshvervet midt i funktionsperioden (bekendtgørelsens § 26, stk. 2 og 3)

Regionsrådsformandshvervet er i modsætning til de øvrige regionale hverv et fuldtidsvederlagt hverv. Den, der vederlægges som regionsrådsformand, kan ikke samtidig oppebære andet vederlag af regionens kasse, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 5. Regionsrådsformanden veder-

lægges som regionsrådsformand fra den dato, vedkommende indtræder som regionsrådsformand, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 25, stk. 1, 2. pkt.

Det er på denne baggrund fastsat i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 2, 1. pkt., at hvis en regionsrådsformand vælges midt i en kalendermåned, ophører dennes hidtidige vederlag efter den regionale vederlagsbekendtgørelses §§ 2, 3, 8, 9, 12 og 14 samt § 15, stk. 1, herunder vederlaget som regionsrådsmedlem, eventuelle udvalgsvederlag eller regionsrådsnæstformand, fra den dato, hvor vedkommende tiltræder som regionsrådsformand. Endvidere ophører funktionsvederlaget for varetagelsen af de hverv, der er nævnt i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 3, samt funktionsvederlaget som konstitueret udvalgsformand efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 11 straks ved funktionsperiodens udløb.

Det er tilsvarende fastsat i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 2, 2. pkt., at hvis en regionsrådsformand vælges midt i en kalendermåned, modregnes i den pågældendes vederlag som regionsrådsformand dennes hidtidige vederlag som nævnt i 1. pkt., der er ophørt fra den dato, hvor vedkommende tiltræder som regionsrådsformand, jf. § 26, stk. 2, 1. pkt., og udbetalt forud for den måned, vederlaget ophører, jf. § 25, stk. 1. I denne situation modregnes den forholdsmæssige del af dennes hidtidige vederlag, der vedrører perioden fra tiltrædelsen som regionsrådsformand til kalendermånedens udgang.

Bestemmelserne i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 2, gælder også for regionsrådsmedlemmer, som efter vederlagsbekendtgørelsens § 15, stk. 3, 1. pkt., dvs. efter regionslovens § 12, stk. 1, eller § 38, jf. § 15, stk. 5, henholdsvis § 66 b, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse, varetager funktionen som regionsrådsformand. Dette følger af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 3.

4.2. Ophør af tidligere vederlag ved valg som udvalgsformand (bekendtgørelsens § 26, stk. 4)

For at undgå dobbeltvederlæggelse for hvervet som udvalgsformand og som medlem af samme udvalg indeholder den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 4, en særlig bestemmelse om ophør af tidligere vederlag ved valg som udvalgsformand.

Det følger af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 4, 1. pkt., at hvis en særskilt vederlagt udvalgsformand vælges midt i en kalendermåned, ophører dennes hidtidige vederlag som medlem af dette udvalg fra den dato, hvor vedkommende tiltræder hvervet som udvalgsformand. Bestemmelsen gælder for de udvalgsformænd, der er særskilt vederlagt efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 9, § 11, § 14, stk. 2 og 3, og § 14, stk. 8, jf. stk. 2 og 3. Dvs. bestemmelsen gælder for formænd for særlige udvalg, i udvalgsstyrede regioner for formænd for stående udvalg og særlige udvalg og for konstituerede udvalgsformænd, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 11.

Det følger af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 26, stk. 4, 2. pkt., at hvis en på denne måde særskilt vederlagt udvalgsformand vælges midt i en kalendermåned, modregnes i den pågældendes vederlag som udvalgsformand dennes hidtidige vederlag som medlem af dette udvalg, der er ophørt fra den dato, hvor vedkommende tiltræder som udvalgsformand, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelse § 26, stk. 4, 1. pkt., og udbetalt forud for den måned, vederlaget ophører, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 25, stk. 1. I denne situation modregnes den forholdsmæssige del af dennes hidtidige vederlag som medlem af det pågældende udvalg, der vedrører perioden fra tiltrædelsen som udvalgsformand til kalendermånedens udgang.

Ophørs- og modregningsreglen i § 26, stk. 4, 1. og 2. pkt., gælder alene for vederlaget som medlem af det samme udvalg, som medlemmet vælges som formand for, og ikke for vederlaget som medlem eller formand for andre udvalg.

5. Fravær af andre grunde end helbredstilstand m.v. (bekendtgørelsens § 27, stk. 1 og 2)

5.1. Vederlag ophører efter 1 måneds mod før 3 måneders fravær (bekendtgørelsens § 27, stk. 1)

Følgende fremgår af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 1:

”§ 27. Vederlag efter §§ 2, 3, 8, 9, 12 og 14 samt § 15, stk. 1, ophører med udgangen af den kalendermåned, hvor den pågældende i en uafbrudt periode på 1 måned ikke har varetager det pågældende hverv, indtil medlemmet på ny varetager hvervet, jf. dog stk. 2 og 3. Er der i juli måned ingen møder i regionsrådet, medregnes denne måned ikke i den i 1. pkt. nævnte periode.”

Efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 1, ophører vederlaget til et regionsrådsmedlem med udgangen af den måned, hvor den pågældende i en uafbrudt periode på 1 måned ikke har varetager hvervet. Vederlaget ophører, indtil medlemmet på ny varetager hvervet. Hvis der er indkaldt stedfortræder efter reglerne herom, kan vederlaget dog ophøre tidligere, jf. § 27, stk. 2.

Ophørsreglen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 1, gælder uanset årsagen til forfaldet, når der bortses fra de i § 27, stk. 3, nævnte tilfælde, hvor der er ret til vederlag i indtil 9 måneder. § 27, stk. 1, gælder således uanset, om et medlem har lovligt forfald eller ulovligt fravær, jf. afsnit 2.2 i dette bilag. Den periode, hvor medlemmet helt eller delvis er fraværende af de i § 27, stk. 3, nævnte årsager, tæller endvidere med i beregningen af den i § 27, stk. 1, nævnte periode. § 27, stk. 1, gælder derfor også, hvis et medlem har lovligt forfald som følge af helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption, men der endnu ikke er indkaldt en stedfortræder efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse. Se afsnit 6.2. i dette bilag.

Eksempel 1:

Et medlem, som er fraværende fra et regionsrådsmøde i november på grund af helbredstilstand og igen i december på grund af varetagelse af andet offentligt hverv, forretninger eller lignende, og hvor der ikke i øvrigt foreligger oplysninger om, at medlemmet har varetager sit hverv i den nævnte periode, vil miste sit vederlag ved udgangen af december, hvis medlemmet fortsat er fraværende. Det forudsættes i eksemplet, at der ikke er indkaldt stedfortræder efter § 15, stk. 2, for det fraværende regionsrådsmedlem.

Hvis der for januar er udbetalt vederlag for en periode, hvor vederlaget er ophørt, skal vederlaget tilbagebetales eller modregnes i fremtidige vederlag, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 30.

Se i øvrigt ministeriets telefonnotat af 5. januar 2021, j.nr. 2020-12816, resumédata-basen 21.5.2.

Ophørsreglen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 1, gælder alene de vederlagstyper, der er opregnet i bestemmelsen. Vederlag som fungerende regionsrådsformand efter vederlagsbekendtgørelses § 15, stk. 3, vederlag som konstitueret udvalgsformand efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 11 og vederlag som stedfortræder i regionsrådet og udvalg efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 7 henholdsvis § 10 ophører straks ved funktionsperiodens udløb.

Vurderingen af, om vederlagene skal ophøre, skal foretages i forhold til hvert enkelt vederlag for sig. Vurderingen skal således foretages både i forhold til det faste vederlag som regionsrådsmedlem og i forhold til eventuelle yderligere vederlag for varetagelse af udvalgshverv, som formand for stående udvalg og særlige udvalg, og i en region med udvalgsstyre vederlag som udvalgsmedlem og udvalgsformand eller som næstformand for regionsrådet samt i forhold til vederlag som regionsrådsformand. Tillægsvederlaget, jf. ophørsreglen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 28, knytter sig til det faste vederlag.

Da vederlagene for varetagelse af de enkelte – selvstændigt vederlagte – hverv kan ophøre hver for sig, kan eksempelvis vederlaget som udvalgsmedlem ophøre ved månedens udgang, hvis medlemmet i en uafbrudt periode på 1 måned ikke har varetaget sit udvalgshverv, uden at det behøver at få indflydelse på det faste vederlag som regionsrådsmedlem, såfremt vedkommende i øvrigt deltager i regionsrådsmøderne.

Perioden på 1 måneds uafbrudt fravær gælder alene fravær i den indeværende funktionsperiode. Se også ministeriets tidligere udtalelse under det hidtidige regelsæt vedrørende 3 måneders uafbrudt fravær (Økonomi- og Indenrigsministeriets notat af 31. marts 2014, j.nr. 2014-7697, resumédata-basen 14.5.3.).

Eftersom hvervet som regionsrådsmedlem ikke er et fuldtidshverv, men hovedsageligt udøves gennem deltagelse i møder, og da fraværet skal konstateres, vil en vurdering af fraværets længde navnlig basere sig på medlemmets mødedeltagelse.

Det indebærer i praksis – ved lovligt forfald såvel som eventuelt ulovligt fravær – at et-månedsprioden i § 27, stk. 1, 1. pkt., begynder at løbe ved fravær fra møder, hvortil der er mødepligt.

Eksempel 2:

Hvis et medlem er fraværende fra alle sine regionale hverv fra den 15. april, hvor der er regionsrådsmøde, og det konstateres, at medlemmet har været fraværende uafbrudt til og med den 15. maj, hvor der også er regionsrådsmøde, vil medlemmets fulde vederlag ophøre fra den 1. juni, hvis medlemmet fortsat er fraværende.

Tilsvarende gælder for et medlems udvalgsvederlag, at hvis et medlem er fraværende fra et udvalgsmøde den 15. april, og medlemmet også er fraværende ved næstkommende udvalgsmøde den 15. maj, ophører medlemmets udvalgsvederlag fra den 1. juni, hvis medlemmet ikke forinden har genoptaget sit udvalgs-hverv.

Fravær fra en aktivitet, hvortil der ikke er mødepligt, f.eks. et borgermøde, kan ikke aktivere et-månedsprioden i § 27, stk. 1, 1. pkt.

Det skal konstateres, at et medlem ikke har varetaget sit hverv i en uafbrudt periode på en måned, førend medlemmet mister sit vederlag efter § 27, stk. 1, 1. pkt.

Det forhold, at et medlem udebliver fra et enkelt møde, vil således ikke i sig selv medføre, at vederlaget ophører, eftersom det ikke herved kan konstateres, at medlemmet i en uafbrudt periode på en måned ikke har varetaget sit hverv.

Eksempel 3:

Et medlem deltager i udvalgmøde den 12. marts. Medlemmet er herefter fraværende fra et udvalgmøde den 15. april. Medlemmet deltager i næste udvalgmøde den 20. maj. Medlemmets vederlag ophører ikke, eftersom det ikke er konstateret, at medlemmet i en uafbrudt periode på en måned ikke har varetaget sit hverv.

Det forhold, at der i en måned ikke afholdes møde i regionsrådet eller udvalget, medfører ligeledes ikke i sig selv, at medlemmets vederlag ophører ved månedens udgang.

Eksempel 4:

Et medlem er første gang fraværende fra et udvalgmøde den 15. februar, hvor 1-månedes-fristen således regnes fra. Et udvalgmøde, som var planlagt til den 20. marts aflyses. Medlemmet er herefter fraværende ved næstkommende udvalgmøde den 15. april. Da fravær i en uafbrudt periode på 1 måned først konstateres den 15. april, ophører medlemmets udvalgsvederlag fra den 1. maj, hvis medlemmet fortsat er fraværende.

Det forudsættes i eksemplet, at der ikke foreligger oplysninger om, at medlemmet på anden måde har varetaget hvervet i fraværperioden, jf. nedenfor.

Vederlaget ophører, indtil medlemmet på ny varetager hvervet. Medlemmets oplysninger om, hvornår medlemmet igen varetager sit hverv, vil som udgangspunkt kunne lægges til grund.

Hvis et medlem har oplyst om en bestemt fraværperiode, f.eks. på grund af en forretningsrejse eller udstationering, vil sådanne oplysninger således normalt kunne lægges til grund.

Hvis medlemmet har oplyst at være tilbage, men på trods heraf ikke deltager i det førstkommende møde, vil fraværperioden som udgangspunkt skulle anses for at fortsætte, medmindre der foreligger oplysninger om, at medlemmet på anden måde har varetaget hvervet på ny, f.eks. ved deltagelse i et borgermøde eller andre aktiviteter som led i det pågældende hverv.

Eksempel 5:

Et medlem er fraværende fra et udvalgmøde den 15. april på grund af forretningsrejse. Medlemmet har oplyst at være tilbage fra den 1. maj, men deltager ikke i førstkommende udvalgmøde den 20. maj. Hvis der ikke foreligger oplysninger om, at medlemmet på anden måde har varetaget hvervet på ny, f.eks. ved deltagelse i et borgermøde i sin egenskab af medlem af det pågældende udvalg, må fraværperioden anses for at være fortsat. Medlemmets udvalgsvederlag ophører fra den 1. juni, hvis medlemmet fortsat er fraværende.

Hvis der ikke foreligger oplysninger om en bestemt fraværperiode, vil medlemmet i hvert fald kunne anses for igen at varetage sit hverv fra førstkommende møde, hvor det konstateres, at medlemmet deltager.

Da vederlag for medlemskab af regionsrådet ydes for funktionen som sådan, vil der ved vurderingen af, om varetagelsen af hvervet er genoptaget, imidlertid efter omstændighederne som nævnt også kunne lægges vægt på, at et medlem har deltaget i f.eks. et borgermøde, eller en anden aktivitet som led i det pågældende hverv.

Hvis et medlems vederlag er ophørt, og medlemmet genoptager varetagelsen af sit hverv midt i en måned, ydes medlemmet forholdsmæssigt vederlag for den sidste del af den pågældende måned.

Bestemmelsen i § 27, stk. 1, vil få mindre betydning i de regioner, som i styrelsesvedtægten har truffet bestemmelse om at indkalde stedfortræderen ved et kortere forventet lovligt forfald end 1 måned. I sådanne regioner vil bestemmelsen i § 27, stk. 2, således normalt betyde, at vederlaget ophører på et tidligere tidspunkt, jf. afsnit 5.2. nedenfor i dette bilag.

Af hensyn til at undgå usikkerhed om, hvorvidt et medlem har varetaget eller ikke varetaget sit hverv i en ofte mødefri periode om sommeren, er det udtrykkeligt fastsat i § 27, stk. 1, 2. pkt., at hvis der i juli måned ikke er møder i regionsrådet, medregnes denne måned ikke i længden af fraværet efter 1. pkt. for nogen af hvervene.

Et regionsrådsmedlem anses således ikke for fraværende fra nogen af sine regionale hverv i juli måned, hvis der i denne måned ikke er møder i regionsrådet. Dette gælder, uanset om der måtte blive afholdt møde eller møder i udvalg, som regionsrådsmedlemmet er medlem af, eller andre aktiviteter som led i det regionale hverv, og medlemmet ikke deltager heri.

5.2. Når stedfortræderen indtræder i regionsrådet i mere end 7 dage, får kun stedfortræderen vederlag (bekendtgørelsens § 27, stk. 2)

Følgende fremgår af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 2:

”§ 27. [...]

Stk. 2. Når en stedfortræder for et medlem indtræder i regionsrådet for en periode af mere end 7 dage, ophører alle medlemmets vederlag, som er nævnt i stk. 1, indtil medlemmet genindtræder i regionsrådet, jf. dog stk. 3. 1. pkt. gælder uanset, at vederlagene ikke er ophørt efter stk. 1. ”

Efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 2, ophører vederlaget til et regionsrådsmedlem, når en stedfortræder for medlemmet indtræder i regionsrådet for en periode af mere end 7 dage. Medlemmet får på ny ret til vederlag, når medlemmet genindtræder i regionsrådet.

Den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 2, finder alene anvendelse, når der er indkaldt en stedfortræder i regionsrådet. Bestemmelsen omhandler ikke den situation, hvor et regionsrådsmedlem midlertidigt indtræder i et udvalg efter regionslovens § 15, stk. 3, jf. § 28, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, for at varetage et fraværende medlems udvalghverv, hvis der (endnu) ikke er indkaldt en stedfortræder i regionsrådet.

Retten til vederlag ophører ikke, hvis stedfortræderen alene indkaldes til at deltage i et enkelt møde i regionsrådet, eller hvis indkaldelsen i øvrigt sker for syv dage eller mindre.

Hvis der er indkaldt stedfortræder for mere end syv dage, ophører det fraværende medlems vederlag fra første dag af den periode, for hvilken stedfortræderen er indtrådt, således at det alene er stedfortræderen, der modtager vederlag for varetagelsen af hvervet i perioden.

Reglen gælder, uanset at vederlaget endnu ikke er ophørt efter et-månedes-reglen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 1, 1. pkt. Måtte vederlaget allerede være ophørt efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 1, 1. pkt., får reglen derimod ingen selvstændig virkning i det konkrete tilfælde.

Efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, 1. pkt., i lov om kommunernes styrelse har regionsrådsformanden pligt til at indkalde stedfortræderen for et medlem, der har lovligt forfald fra sine regionale hverv, når dette må forventes at vare mindst en måned. Efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse kan regionsrådet i styrelsesvedtægten træffe bestemmelse om, at regionsrådsformanden skal indkalde stedfortræderen ved lovligt forfald af kortere varighed. Det kan således følge af regionens styrelsesvedtægt, at stedfortræder skal indkaldes ved ethvert lovligt forfald, uanset varighed. Se ovenfor afsnit 2.2 i dette bilag om lovligt forfald og regionsrådets beslutning om indkaldelse af stedfortræder.

Det er muligt for et medlem at oplyse om planlagt fravær på forhånd med det formål, at regionsrådet på et regionsrådsmøde forud for fraværperiodens begyndelse beslutter, at stedfortræderen skal indtræde straks fra fraværperiodens begyndelse – og ikke først ved det første regionsrådsmøde i fraværperioden. Dette forudsætter dog, at der også er et regionsrådsmøde i fraværperioden, som stedfortræderen kan indkaldes til. I et sådant tilfælde vil det fraværende medlems vederlag ophøre ved fraværperiodens begyndelse, hvor stedfortræderen indtræder i medlemmets sted.

Eksempel 6:

Et medlem oplyser forud for et regionsrådsmøde den 2. april at være fraværende fra alle sine regionale hverv fra den 15. april og indtil den 15. maj, herunder fra et regionsrådsmøde den 2. maj. Regionsrådet beslutter på sit møde den 2. april at indkalde stedfortræderen for den angivne fraværperiode. Det fraværende medlems fulde vederlag ophører for perioden fra 15. april til 15. maj, idet stedfortræderen således indtræder for denne periode.

Har medlemmet ikke oplyst om et kommende fravær, således at regionsrådet på et møde forud for fraværperiodens begyndelse har kunnet træffe beslutning om stedfortræderindkaldelse fra periodens begyndelse, ophører vederlaget på det tidspunkt i fraværperioden, hvor stedfortræderen indtræder. Det vil sige fra det første regionsrådsmøde i fraværperioden, forudsat at stedfortræderen i øvrigt indtræder for mere end 7 dage.

Eksempel 7:

Et medlem oplyser den 10. april at være fraværende fra alle sine regionale hverv fra den 15. april til den 15. maj, herunder fra det førstkommende regionsrådsmøde den 2. maj. Regionsrådet kan på mødet den 2. maj træffe beslutning om stedfortræderindkaldelse fra 2.-15. maj, såfremt det følger af regionens styrelsesvedtægt, at stedfortræder skal indkaldes ved ethvert lovligt forfald, uanset varighed. Det fraværende medlems fulde vederlag ophører i så fald for perioden fra 2.-15. maj, idet stedfortræderen således indtræder for denne periode.

Efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse træffer regionsrådet beslutning om, hvorvidt betingelserne for stedfortræderens indtræden er til stede. Stedfortræderen kan ikke anses for indtrådt i regionsrådet, før der foreligger en regionsrådsbeslutning herom. Det er endvidere

altid en betingelse for at indkalde stedfortræderen i regionsrådet, at der er et regionsrådsmøde i fraværperioden. Se ovenfor.

Reglen om, at medlemmets vederlag ophører, når stedfortræder indtræder i regionsrådet for mere end 7 dage, vil i de regioner, hvor der i overensstemmelse med lovens udgangspunkt alene indkaldes stedfortræder ved lovligt forfald af en forventet varighed af mindst en måned, kun få betydning ved fravær af mindst en sådan forventet varighed. I sådanne tilfælde vil reglen få virkning, uanset hvor længe stedfortræderen rent faktisk er indtrådt, blot det er mere end 7 dage.

Reglen vil ikke få betydning i tilfælde, hvor medlemmets fravær ikke er lovligt, fordi der i disse tilfælde ikke kan indkaldes stedfortræder. Se ovenfor afsnit 2.2. i dette bilag. Her gælder den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 1.

Når medlemmet på ny kan varetage sine regionale hverv, genindtræder medlemmet i regionsrådet, og stedfortræderen udtræder, jf. regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse. Medlemmets vederlag genoptages fra dette tidspunkt, og stedfortræderens vederlag ophører samtidig.

Hvis medlemmet genoptager sit hverv midt i en måned, ydes medlemmets vederlag forholdsmæssigt for den sidste del af den pågældende måned, og stedfortræderen udbetales tilsvarende forholdsmæssigt vederlag for den første del af måneden.

En stedfortræders eventuelle fortrængning af en anden stedfortræder i medlemmets fraværperiode er uden betydning for ophør af medlemmets vederlag, men vil alene have betydning for fordeling af vederlag mellem de to stedfortrædere.

Den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27 stk. 2, finder ikke anvendelse, hvis stedfortræderindkaldelsen skyldes medlemmets fravær på grund af helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption. I disse tilfælde finder den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, anvendelse.

6. Fravær på grund af helbredstilstand m.v. (bekendtgørelsens § 27, stk. 3)

6.1. Hvilke former for fravær er omfattet af 9-måneders reglen i § 27, stk. 3? (bekendtgørelsens § 27, stk. 3, 1. pkt.)

Følgende fremgår af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, 1. pkt.:

”§ 27. [...]

Stk. 3. Ved fravær i en sammenhængende periode på grund af helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption, hvor stedfortræderen af denne grund er indkaldt efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, har medlemmet uanset stk. 1 og 2 ret til de i stk. 1 nævnte vederlag i indtil 9 måneder. [...]”

Retten til vederlag i indtil 9 måneder omfatter således fravær på grund af helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption.

Den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, omfatter også en regionsrådsformands eller et regionsrådsmedlems fravær på grund af sin ægtefælles, sit barns eller anden nærtstående meget alvorlige sygdom. Hvorvidt der er tale om en nærtstående, vil afhænge af en vurdering i det konkrete tilfælde.

Retten til vederlag under fravær på grund af barsel eller adoption omfatter både mandlige og kvindelige regionsrådsmedlemmer. Ministeriet har udtalt, at den periode, hvor der lovligt kan indkaldes stedfortræder på grund af barsel, tidsmæssigt knytter sig til barnets fødsel. Hvis betingelsen for at indkalde stedfortræder på grund af barsel er opfyldt, vil regionsrådsmedlemmet have ret til vederlag i en sammenhængende periode på op til 9 måneder. Perioden skal regnes fra begyndelsen af den fraværperiode, der danner grundlag for indkaldelse af stedfortræder efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, på grund af helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption, jf. nedenfor i afsnit 6.4. i dette bilag, forudsat, at der er indkaldt stedfortræder. Den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, er ikke til hinder for, at der udbetales vederlag i flere fraværperioder grundet barsel med det samme barn, såfremt regionsrådet vurderer, at en ny fraværperiode i sin helhed stadig har relation til barnets fødsel. Regionsrådet er i denne vurdering overladt et skøn under iagttagelse af de almindelige krav til bl.a. saglighed og lighed. Regionsrådet kan efter ministeriets opfattelse ikke lægge vægt på, om pågældende regionsrådsmedlem allerede har modtaget vederlag for en fraværperiode grundet barsel. Men længden af en sådan forudgående fraværperiode vil derimod have betydning for vurderingen af, om den nye fraværperiode i sin helhed stadig har den fornødne tidsmæssige tilknytning til barnets fødsel, som gør, at der lovligt kan indkaldes stedfortræder i hele perioden med forfaldsgrunden "barsel". Det er endvidere ministeriets opfattelse, at der ikke sagligt kan lægges vægt på regionsrådsmedlemmets køn ved vurderingen af, om fraværet har relation til barnets fødsel (Skr. af 12. november 2013, sagsnr. 2013-10679, resumédata-basen 13.5.3.).

Hvilket vederlag regionsrådsmedlemmet har ret til under sit fravær, afgøres af, hvilke hverv den pågældende er valgt til. Et regionsrådsmedlem, der efter at være gået på barsel bliver valgt til hvervet som næstformand for regionsrådet, har f.eks. ret til vederlag i overensstemmelse med bestemmelserne herom fra det tidspunkt, hvor valget gælder fra. Betingelsen om stedfortræderindkaldelse gælder fortsat, og der er fortsat kun ret til vederlag i samlet indtil 9 måneder.

6.2. Stedfortræderen skal være indkaldt af en fraværgrund, der er omfattet af bestemmelsen (bekendtgørelsens § 27, stk. 3, 1. pkt.)

Følgende fremgår af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, 1. pkt.:

”§ 27. [...]

Stk. 3. Ved fravær i en sammenhængende periode på grund af helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption, hvor stedfortræderen af denne grund er indkaldt efter regionslovens § 12, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, har medlemmet uanset stk. 1 og 2 ret til de i stk. 1 nævnte vederlag i indtil 9 måneder. [...]

Ved fravær i en sammenhængende periode på grund af helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption er der ret til vederlag i indtil 9 måneder, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, 1. pkt.

Det er efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, 1. pkt., en betingelse for at modtage vederlag i indtil 9 måneder, at regionsrådet træffer beslutning om at indkalde en stedfortræder som følge af helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption, jf. regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om

kommunernes styrelse. Indkaldelse af stedfortræder er obligatorisk, hvis betingelserne i regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse er opfyldt. Se afsnit 2.2. i dette bilag.

Efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse træffer regionsrådet beslutning om, hvorvidt betingelserne for stedfortræderens indtræden er til stede. Stedfortræderen kan ikke anses for indtrådt i regionsrådet, før der foreligger en regionsrådsbeslutning herom. Det er endvidere altid en betingelse for at indkalde stedfortræderen i regionsrådet, at der er et regionsrådsmøde i fraværspærioden.

Så længe der (endnu) ikke er indkaldt en stedfortræder efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, finder den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, ikke anvendelse. Her gælder den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 1. Se afsnit 5.1 i dette bilag.

Når et medlem på grund af sin helbredstilstand er forhindret i at deltage i et regionsrådsmøde, kan de medlemmer, der er valgt på kandidatlisten, efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse kræve vedkommendes stedfortræder indkaldt til at deltage i mødet. Det følger af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, 1. pkt., der fastsætter, at stedfortræder skal være indkaldt efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, og at stedfortræderindkaldelse til enkelte møder efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse ikke kan danne grundlag for en ret til at modtage vederlag i indtil 9 måneder efter bestemmelsen. Her gælder den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 1. Se afsnit 5.1. i dette bilag.

Heller ikke stedfortræderindkaldelse til enkelte møder efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse, som følge af helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption kan derfor danne grundlag for vederlæggelse i indtil 9 måneder, *medmindre* der er tale om en sammenhængende fraværperiode af de i bestemmelsen angivne grunde. Den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, gælder derfor ikke, hvis der er indkaldt stedfortræder efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse til enkeltstående møder, og der ikke kan anses at være tale om en sammenhængende fraværperiode. Her gælder den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 1. Se afsnit 5.1 i dette bilag.

Betingelserne for at opnå vederlag i indtil 9 måneder efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, 1. pkt., er således først opfyldt, når der er indkaldt en stedfortræder efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse for en sammenhængende periode af de grunde, som er nævnt i bestemmelsen. Se nedenfor i afsnit 6.4. i dette bilag om, hvornår 9-måneders perioden regnes fra.

Hvis regionsrådet vurderer, at betingelserne for stedfortræderindkaldelse efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse ikke (længere) er til stede, vil betingelserne for fortsat at modtage vederlag efter § 27, stk. 3, ikke være opfyldt. Se afsnit 6.7.-6.9. i dette bilag.

6.3. 9-måneders perioden skal være tidsmæssigt sammenhængende (bekendtgørelsens § 27, stk. 3, 1. pkt.)

Det er efter den regionale vederlagsbekendtgørelsens § 27, stk. 3, 1. pkt., en betingelse for at modtage vederlag i indtil 9 måneder, at der skal være tale om fravær ” [...] i en sammenhængende periode [...]”. Det betyder, at der skal være tale om en sammenhængende fraværperiode på grund af helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption.

Den tidsmæssigt sammenhængende fraværperiode, fra hvis begyndelse 9-måneders perioden efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, 2. pkt., skal regnes, skal være begrundet i medlemmets helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption. Hvis et medlem i en tidsmæssigt sammenhængende fraværperiode således først er forhindret på grund af en forretningsrejse og derefter er forhindret på grund af sygdom, regnes 9-måneders perioden fra begyndelsen af sygdomsperioden. Der kan efter omstændighederne godt være tale om en sammenhængende fraværperiode ved f.eks. forskellige sygdomsforløb i forlængelse af hinanden.

Der tilkommer regionsrådet et vist skøn i vurderingen af, om der reelt er tale om en sammenhængende fraværperiode.

Har et medlem forud for en indkaldelse af stedfortræderen i en sammenhængende periode efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse som følge af medlemmets helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption haft fravær fra enkeltstående møder af en sådan grund, medregnes dette fravær i 9-måneders perioden, hvis hele perioden reelt er en sammenhængende fraværperiode af de i bestemmelsen nævnte grunde. Dette gælder uanset, om der til de forudgående enkeltstående møder har været indkaldt stedfortræder, og uanset om stedfortræderen til disse møder har været indkaldt efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse eller efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse.

Genoptager medlemmet hvervet efter at have modtaget vederlag i en periode på indtil 9 måneder, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, kan der ydes vederlag for en ny 9-måneders periode, såfremt denne ikke reelt er sammenhængende med en tidligere 9-måneders periode.

Se ministeriets notat af 11. juni 2013, som er gengivet i ministeriets udtalelse af 12. november 2013 (j.nr. 2014-4179, resumédata-basen 13.5.3) og i ministeriets udtalelse af 24. juni 2021 (j.nr. 2020-11104, resumédata-basen 21.5.8.). I dette notat udtalte ministeriet, at der vil være ret til vederlag for fravær i indtil 9 måneder til et regionsrådsmedlem, der er sygemeldt på grund af sit barns sygdom, efter at den pågældende er vendt tilbage til hvervet efter en fraværperiode på indtil 9 måneder på grund af barsel. Ministeriet har i sit notat og sit resumé af notatet, der blev udsendt den 24. juni 2021, udtalt sig om, hvorvidt der kunne være tale om særskilte fraværperioder, hvis der var tale om forskellige fraværårsager inden for samme fraværperiode. Se resumédata-basen 21.5.8, j.nr. 2020-11104.

Såfremt der er tale om en tidsmæssigt sammenhængende fraværperiode, er udgangspunktet i medfør af den regionale vederlagsbekendtgørelses regler, at et regionsrådsmedlem maksimalt har ret til vederlag i en periode på indtil 9 måneder ved fravær på grund af helbredstilstand, graviditet, barsel og adoption.

I det omfang der er tale om to forskellige fraværårsager, som begge falder under bestemmelsen om vederlag i op til 9 måneder, og som tidsmæssigt er sammenhængende, vil der dog efter Indenrigs- og Boligministeriets opfattelse kunne være konkrete tilfælde, hvor der kan være tale om to særskilte fraværperioder, selvom fraværperioderne tidsmæssigt er i forlængelse af hinanden. Det vil være i tilfælde, hvor fraværet kan henføres til hver sin af fraværårsagerne: helbredstilstand, graviditet, barsel og adoption, jf. § 30, stk. 2, og/eller hvor fraværårsagen kan henføres til hver sin person: enten medlemmet selv eller medlemmets nære pårørende.

Det kan f.eks. være i et tilfælde, hvor et regionsrådsmedlem er fraværende fra sit hverv på grund af sygdom under sin graviditet, og derefter i en tidsmæssigt sammenhængende periode er fraværende fra sit hverv, fordi vedkommende er gået på barsel. Eller hvor et regionsrådsmedlem efter sin barselsperiode er fraværende fra sit hverv pga. barnets sygdom. Et andet eksempel kunne være, at adoptanten efter en adoptionsperiode selv bliver syg.

I den konkrete sag, der var anledningen til ministeriets udtalelse, var der tale om først en nærtståendes alvorlige sygdom og dernæst medlemmets egen sygdom. Der var således tale om to indbyrdes uafhængige og forskellige fraværsårsager, om end de begge kan henføres til forfaldsgrundene efter den regionale vederlagsbekendtgørelses bestemmelse om vederlag i op til 9 måneder.

Kommunen kunne således efter en konkret vurdering, således som det faktiske hændelsesforløb var oplyst for ministeriet, anse de to forløb som ikke sammenhængende, selvom fraværsperioderne tidsmæssigt var i forlængelse af hinanden. Tilsvarende gælder for en region.

6.4. Beregning af 9-måneders perioden (bekendtgørelsens § 27, stk. 3, 2. pkt.)

Følgende fremgår af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, 2. pkt.:

”§ 27. [...]

Stk. 3. [...] 9-måneders perioden regnes fra fraværsperiodens begyndelse. [...]

Fraværsperiodens begyndelse

Det følger af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, 2. pkt., at 9-måneders perioden – når stedfortræderen er indkaldt efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse – regnes fra begyndelsen af den fraværsperiode, der danner grundlag for indkaldelse af stedfortræder efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse på grund af helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption. Dette gælder, uanset om stedfortræderindkaldelsen efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse eventuelt først sker et stykke tid inde i fraværsperioden. Selv om medlemmet således tidligst ved stedfortræderindkaldelse efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse kan blive omfattet af retten til vederlag i indtil 9 måneder, jf. afsnit 6.2. ovenfor i dette bilag, kan fraværsperiodens begyndelsestidspunkt – og dermed det tidspunkt, 9-måneders perioden regnes fra – således være tidligere end stedfortræderindkaldelsen efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse.

Det forhold, at medlemmets vederlag måtte være ophørt efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 1, inden stedfortræderen indkaldes, indebærer ikke, at medlemmet nødvendigvis er afskåret fra retten til vederlag i indtil 9 måneder efter stk. 3. Hvis det således på et senere tidspunkt konstateres, at medlemmet opfylder betingelserne for at have været forhindret i at varetage sit hverv i hele fraværsperioden af de i stk. 3 anførte grunde, hvis stedfortræderen af denne grund indkaldes, og hvis medlemmet dokumenterer at have været forhindret i perioden af de anførte grunde, jf. nærmere afsnit 6.5. nedenfor i dette bilag, vil medlemmet således have ret til vederlag i indtil 9 måneder fra fraværsperiodens begyndelse, dvs. også for en eventuel periode, hvor vederlaget i første omgang var ophørt efter stk. 1. Skulle denne situation opstå, vil medlemmet have ret til at få efterbetalt det vederlag, som ikke er udbetalt som følge af, at vederlaget i første omgang var ophørt efter § 27, stk. 1.

Fraværperiodens afslutning

KL har forespurgt ministeriet om, hvorvidt et medlem, som er fraværende på grund af helbredstilstand m.v., og hvor der af denne grund er indkaldt stedfortræder, har ret til vederlag i indtil 9 måneder eller i indtil udgangen af den måned, hvor det pågældende medlem i en uafbrudt periode på 9 måneder ikke har varetaget hvervet. Ministeriet har udtalt, at et medlem, som er fraværende på grund af helbredstilstand m.v., og hvor der af denne grund er indkaldt stedfortræder efter § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, har ret til de i stk. 1 nævnte vederlag *i indtil 9 måneder* og ikke efter denne dag. Tilsvarende gælder for en region. (Telefonnotat af 16. juni 2021, j.nr. 2021-4533, resumédata-basen 21.5.7.)

Perioden på indtil 9 måneders sammenhængende fravær gælder alene fravær i den indeværende funktionsperiode. Se også ministeriets tidligere udtalelse under det hidtidige regelsæt om ophør efter 3 måneders uafbrudt fravær (Økonomi- og Indenrigsministeriets notat af 31. marts 2014, j.nr. 2014-7697, resumédata-basen 14.5.3.).

Delegation

Regionsrådets kompetence til at vurdere, hvornår 9-måneders perioden regnes fra, og hvornår 9-måneders perioden slutter, henhører under den daglige administration af reglerne og kan således delegeres til forvaltningen.

6.5. Dokumentationskrav (bekendtgørelsens § 27, stk. 3, 3. pkt.)

Følgende fremgår af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, 3. pkt.:

”§ 27. [...]

Stk. 3. [...] Retten til vederlag efter 1. pkt. er, medmindre krav om dokumentation er åbenbart ubegrundet, betinget af, at medlemmet efter en uafbrudt periode på 14 dages fravær og herefter på regionsrådets forlangende med passende mellemrum i resten af fraværperioden indsender dokumentation for retten til vederlag efter 1. pkt. [...]

Med den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, 3. pkt., fastsættes et udtrykkeligt krav om dokumentation for at bevare retten til vederlag i indtil 9 måneder ved fravær på grund af helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption. Et fraværende medlem skal således dokumentere at have ret til vederlag i længere tid, end medlemmet ellers ville have efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 1 og 2.

Kravet om dokumentation har til formål at understøtte regionsrådets vurdering af, at et fraværende medlem har været forhindret i at varetage sit hverv på grund af helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption uafbrudt i hele fraværperioden.

Kravet om dokumentation for fravær af de nævnte grunde vil kunne opfyldes af lægelig eller anden relevant dokumentation, f.eks. adoptionspapirer, som i fornødent omfang dokumenterer årsagen til medlemmets fravær. Det er regionsrådet, der afgør, om årsagen til fraværet kan anses for dokumenteret.

Dokumentationskravet gælder, medmindre det er åbenbart ubegrundet. Med åbenbart ubegrundet menes, at der ved åbenbare, kendte fraværsårsager som f.eks. kendt hospitalsindlæggelse, terminal sygdom,

alvorligt trafikuheld, fødsel eller lignende ikke skal afkræves dokumentation. Det er regionsrådet, der afgør, om dokumentationskravet kan anses for åbenbart ubegrundet i det konkrete tilfælde.

Ifølge bestemmelsen skal medlemmet senest 14 dage efter at have meddelt forfald på grund af helbreds-tilstand m.v. indsende dokumentation for sit fravær for at være omfattet af retten til vederlag i indtil 9 måneder, medmindre kravet om dokumentation er åbenbart ubegrundet.

Det vil i praksis være naturligt, at den regionale administration minder medlemmet om kravet om dokumentation. Der er ikke noget til hinder for, at administrationen gør dette inden udløbet af de 14 dage. Administrationen kan i den forbindelse vejlede medlemmet om reglerne, herunder om hvornår dokumentationskravet anses for åbenbart ubegrundet, og om hvornår medlemmets vederlag vil ophøre, såfremt kravet om dokumentation ikke opfyldes, jf. nærmere afsnit 6.7. nedenfor i dette bilag.

Hvis der er gået 14 dage, uden at det fraværende medlem har indsendt dokumentation, og medlemmet fortsat er fraværende, må regionsrådet afklare, om dokumentationskravet er åbenbart ubegrundet. Det fraværende medlems egne tilkendegivelser vil ofte være tilstrækkelige til, at regionsrådet kan foretage denne vurdering.

Efter den første dokumentation anmoder regionsrådet om fornyet dokumentation med passende mellemrum med henblik på, at medlemmet kan dokumentere sin ret til fravær i indtil 9 måneder.

Hvor ofte dokumentation skal indsendes, vil afhænge af fraværets karakter og dokumentationens indhold. Hvis medlemmet eksempelvis har fremlagt en lægeerklæring om, at medlemmet er sygemeldt de kommende to måneder, vil der ikke være grundlag for at kræve lægeerklæring i denne periode. Det er regionsrådet, der på grundlag af de konkrete omstændigheder afgør, om der er grundlag for at kræve fornyet dokumentation, og hvor ofte der i givet fald er behov herfor.

Krav om fornyet dokumentation vil efter omstændighederne kunne vurderes at være åbenbart ubegrundet. Hvis det efter fremlæggelse af første dokumentation vurderes, at der foreligger åbenbare årsager til fortsat fravær, f.eks. hospitalsindlæggelse eller terminal sygdom, vil regionsrådet således kunne anse et krav om fornyet dokumentation for åbenbart ubegrundet.

Hvis et fraværende medlem ikke fremlægger den påkrævede dokumentation, vil det normalt indebære, at regionsrådet på ny må tage stilling til, om vedkommende medlem fortsat har lovligt forfald, der kan begrunde fortsat stedfortræderindkaldelse, jf. nærmere afsnit 6.9. nedenfor i dette bilag.

Regionsrådets kompetence til at beslutte, hvorvidt der er grundlag for at kræve fornyet dokumentation, hvorvidt dokumentationskrav i det enkelte tilfælde er åbenbart ubegrundet, og hvorvidt dokumentationskravet er opfyldt, samt om der skal indhentes fornyet dokumentation, henhører under den daglige administration af vederlagsreglerne og kan således delegeres til forvaltningen. Se dog nedenfor afsnit 6.9. i dette bilag om sammenhængen med beslutningen om (fortsat) stedfortræderindkaldelse, som skal træffes af regionsrådet. Se ministeriets telefonnotat af 6. januar 2021, j.nr. 2020-11105, resumédata-basen 21.5.1.

Det påhviler regionsrådet at drage omsorg for, at der tilrettelægges arbejdsgange med henblik på at sikre den fornødne fortrolighed om medlemmets helbredsoplysninger mv. Skal sagen drøftes på et møde i

regionsrådet, må dette ske for lukkede døre, hvis oplysninger om medlemmets helbred må forventes fremdraget, jf. regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 10 i lov om kommunernes styrelse.

6.6. Godtgørelse af udgift til lægeerklæring

Regionsrådet har efter ministeriets opfattelse mulighed for at beslutte at godtgøre regionsrådsmedlemmets udgifter til lægeerklæringer efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 11, i lov om kommunernes styrelse.

6.7. Vederlagets ophør (bekendtgørelsens § 27, stk. 3, 4. pkt.)

Følgende fremgår af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, 4. pkt.:

”§ 27. [...]

Stk. 3. [...] Vederlaget ophører, når medlemmet ikke længere er berettiget til vederlag efter 1. og 3. pkt., medmindre medlemmet efter stk. 1 har ret til vederlag i en længere periode [...]. ”

Efter reglen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, 4. pkt., ophører vederlaget *for det første*, når 9-måneders perioden er udløbet, jf. bestemmelsens 1. pkt. Perioden regnes fra begyndelsen af det fravær, der danner grundlag for indkaldelse af stedfortræder efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, og slutter præcis den dag i måneden, hvor fraværet begyndte for 9 måneder siden, jf. herved afsnit 6.4. i dette bilag.

For det andet ophører retten til vederlag efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, når medlemmet ikke fremlægger den dokumentation, der er påkrævet efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, 3. pkt., for, at fraværet er begrundet i medlemmets helbredstilstand m.v.

Det fraværende medlems ret til vederlag efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, ophører fra det tidspunkt, hvor medlemmet ikke længere opfylder dokumentationskravet, medmindre medlemmet efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 1, har ret til vederlag i en længere periode.

For så vidt angår *første dokumentationskrav* vil det betyde, at retten til vederlag efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, i udgangspunktet ophører efter 14 dages fravær, hvis dokumentationskravet ikke opfyldes. Medlemmet vil i den situation dog oftest have ret til vederlag i en længere periode efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 1.

Eksempel 8:

Et medlem har været fraværende fra alle sine regionale hverv fra og med et regionsrådsmøde den 1. februar, hvor medlemmet angav at være syg. Først på tidspunktet for næste regionsrådsmøde den 4. marts, hvor medlemmets vederlag endnu ikke er ophørt efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 1, fremlægger medlemmet dokumentation for, at medlemmet er syg og kan ventes at være det i hvert fald fire måneder frem. På regionsrådsmødet den 4. marts indkalder regionsrådet en stedfortræder for det fraværende medlem. Medlemmet vil herefter i denne situation have ret til vederlag i hele sygdomsperioden fra fraværperiodens begyndelse, dvs. fra 1. februar, indtil udløbet af perioden på 9 måneder, dvs. indtil udgangen af oktober, såfremt stedfortræderen er indkaldt og medlemmet dokumenterer sit

sygefravær i resten af fraværperioden. At der ikke foreligger dokumentation fra første sygedag, har således ikke betydning for, hvornår 9-måneders periodens påbegyndelse regnes fra.

For så vidt angår *efterfølgende dokumentation*, ophører vederlaget fra det tidspunkt, som regionsrådet har fastsat som frist for fremsendelse af den fornyede dokumentation, medmindre medlemmet har ret til vederlag i en længere periode efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 1.

Se også nedenfor afsnit 6.9. i dette bilag om betydning af den manglende dokumentation i forhold til reglerne om (fortsat) stedfortræderindkaldelse.

Et medlem, hvis vederlag er ophørt, fordi betingelserne for (fortsat) vederlæggelse efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, ikke er opfyldt, får på ny ret til vederlag, når medlemmet genindtræder i regionsrådet. Se endvidere afsnit 5.9 i dette bilag om eventuel generhvervelse af retten til vederlag i fraværperioden.

Om ophør af godtgørelse eller anden støtte efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 10 og 11, i lov om kommunernes styrelse henvises til selve vejledningen afsnit 4.4.

6.8. Eventuel generhvervelse af retten til vederlag (bekendtgørelsens § 27, stk. 3, 5. og 6. pkt.)

Følgende fremgår af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, 5. og 6. pkt.:

” § 27. [...]

Stk. 3. [...] Er vederlaget ophørt, fordi medlemmet ikke har fremlagt den påkrævede dokumentation efter 3. pkt., generhverves retten til vederlag efter 1. pkt., når dokumentationskravet opfyldes. Generhvervelse af retten til vederlag efter 5. pkt. får virkning fra begyndelsen af den periode, som medlemmet indsender dokumentation for. ”

Den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, *stk. 3, 5. pkt.*, indeholder en bestemmelse om generhvervelse af retten til vederlag i den situation, hvor et fraværende medlems vederlag er ophørt, fordi medlemmet ikke har fremlagt den påkrævede dokumentation efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, 3. pkt. I denne situation generhverves retten til vederlag efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, 1. pkt., når dokumentationskravet (eventuelt på ny) opfyldes, jf. § 27, stk. 3, 5. pkt.

Eksempel 9:

Et medlem har været fraværende fra alle sine regionale hverv fra og med et regionsrådsmøde den 1. februar uden at have angivet en lovlig forfaldsgrund. Forud for næste regionsrådsmøde den 4. marts meddeler medlemmet, at medlemmet er syg i hvert fald to måneder frem, og regionsrådet indkalder derfor stedfortræderen. Det fraværende medlem indsender imidlertid ikke dokumentation for sit sygefravær efter 14 dage, dvs. senest den 18. marts. Da medlemmet på dette tidspunkt ikke har varetaget sit hverv i en uafbrudt periode på mere end 1 måned, og da medlemmet ikke har indsendt dokumentation for sygdom, ophører vederlaget efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 1, ved næste månedsskifte, dvs. med udgangen af marts. Den 10. april indsender medlemmet dokumentation for at være sygefraværende fra dette tidspunkt, og medlemmet opfylder herefter løbende dokumentationskravet på regionsrådets forlangende. Medlemmet vil i denne situation generhverve sin ret til vederlag fra 10. april og herefter i hele sygdomsperioden. 9-måneders perioden regnes fra begyndelsen af det fravær, der danner grundlag

for stedfortræderindkaldelsen. I det omfang regionsrådet kan lægge til grund, at der siden 1. februar har været tale om en sammenhængende fraværperiode på grund af sygdom, regnes perioden på 9 måneder således fra fraværrets begyndelse den 1. februar, og vederlaget ophører dermed senest ved udgangen af oktober.

Eksempel 10:

Et medlem er sygemeldt og opfylder kravet om at indsende dokumentation inden 14 dages fravær. Ifølge den fremlagte lægeerklæring er medlemmet sygemeldt i 8 uger. Ved udløbet af de 8 uger anmoder regionsrådet medlemmet om at indsende ny dokumentation inden for 7 dage, såfremt medlemmet fortsat er syg. Medlemmet fremsender ikke den påkrævede dokumentation inden for den angivne frist, men meddeler dog, at medlemmet fortsat er syg. Først 1 måned efter udløbet af fristen fremsender medlemmet på ny dokumentation for, at medlemmet på dette tidspunkt er syg. Medlemmet har i den situation ikke ret til vederlag i perioden fra udløbet af regionsrådets frist, og indtil dokumentation for sygdom igen er fremlagt. 9-måneders perioden regnes fra fraværperiodens begyndelse og udløber senest 9 måneder senere, uanset at medlemmet for en del af perioden på grund af manglende dokumentation ikke har modtaget vederlag.

Efter reglen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, 6. pkt., får generhvervelse af retten til vederlag efter 5. pkt. virkning fra begyndelsen af den periode, som medlemmet indsender dokumentation for.

Ophør af vederlag, fordi medlemmet ikke har fremlagt den påkrævede dokumentation, indebærer således ikke nødvendigvis, at medlemmet er afskåret fra at generhverve retten til vederlag efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, med virkning for den periode, hvor vederlaget ellers var ophørt.

Kun hvis den lægelige erklæring dokumenterer, at medlemmet har været fraværende på grund af helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption for hele den periode, hvor medlemmet ikke hidtil har indsendt den påkrævede dokumentation, vil medlemmet imidlertid være berettiget til at få vederlag for denne periode.

Eksempel 11:

Et medlem har været fraværende fra alle sine regionale hverv fra og med et regionsrådsmøde den 1. februar uden at have angivet en lovlig forfaldsgrund. Forud for næste regionsrådsmøde den 4. marts meddeler medlemmet uden at vedlægge dokumentation, at medlemmet er syg i hvert fald fire måneder frem, og regionsrådet indkalder derfor stedfortræderen. Medlemmets vederlæggelse ophører efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 1, med udgangen af marts måned. Den 10. april indsender det fraværende medlem dokumentation for at have været forhindret i at varetage sit hverv på grund af sygdom siden i hvert fald den 4. marts. Medlemmet vil i denne situation have ret til vederlag indtil udløbet af perioden på 9 måneder regnet fra begyndelsen af det fravær, der danner grundlag for stedfortræderindkaldelsen. I det omfang regionsrådet kan lægge til grund, at der siden 1. februar har været tale om en sammenhængende fraværperiode på grund af sygdom, regnes perioden på 9 måneder således fra fraværrets begyndelse den 1. februar, og vederlaget ophører dermed senest med udgangen af oktober.

6.9. Forholdet til reglerne om stedfortræderindkaldelse

Såfremt der på et tidspunkt i et medlems fraværperiode ikke (længere) foreligger den for udbetaling af vederlag fornødne dokumentation, jf. den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, vil der heller ikke være grundlag for at antage, at medlemmet fortsat har lovligt forfald som følge af helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption.

Derfor vil sådan manglende dokumentation indebære, at regionsrådet på ny må tage stilling til, om vedkommende medlem fortsat har lovligt forfald, og om vedkommendes stedfortræder derfor fortsat skal være indkaldt i regionsrådet, jf. regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 15, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse. Forvaltningen må således forelægge en sag for regionsrådet herom. Såfremt der ikke til brug for behandlingen af denne sag forelægges dokumentation for, at der foreligger lovligt forfald som følge af helbredstilstand m.v., og medlemmet heller ikke har oplyst andre lovlige forfaldsgrunde, må regionsrådet ændre sin beslutning om indkaldelse af stedfortræder for fremtiden, således at stedfortræderen ikke længere er indkaldt.

Som anført i afsnit 6.5. i dette bilag kan regionsrådet overlade beslutningen om, hvorvidt der foreligger den dokumentation, der er nødvendig for udbetaling af vederlag efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, til forvaltningen. Som følge af sammenhængen med reglerne om indkaldelse af stedfortræder er forvaltningen imidlertid ikke afskåret fra at vente med at beslutte at standse udbetaling af vederlag, til regionsrådet har besluttet, om der fortsat foreligger lovligt forfald. Beslutter regionsrådet, at der ikke længere foreligger lovligt forfald på grund af helbredstilstand m.v., vil retten til vederlag efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 27, stk. 3, ophøre med virkning fra det tidspunkt, hvor dokumentationskravet ikke længere er opfyldt, jf. afsnit 6.7. i dette bilag.

7. Ophør af tillægsvederlag (bekendtgørelsens § 28)

Følgende fremgår af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 28:

”§ 28. Tillægsvederlag efter § 3 ophører med udgangen af den kalendermåned, hvor barnet fylder 10 år, eller de i § 3 nævnte betingelser for at modtage vederlaget ikke længere er opfyldt.”

Bestemmelsen i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 28 svarer til den hidtidige bestemmelse i § 26 b, der blev fastsat ved ændringsbekendtgørelse nr. 1417 af 24. september 2020, som igen svarer til den tidligere bestemmelse i § 26, stk. 3 i bekendtgørelse nr. 1770 af 27. december 2018.

Bestemmelsen indebærer, at det tillægsvederlag, som efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 3 ydes til regionsrådsmedlemmer med et eller flere hjemmeboende børn under 10 år, ophører med udgangen af den kalendermåned, hvor barnet fylder 10 år. Har medlemmet flere hjemmeboende børn, ophører tillægsvederlaget først, når alle børnene er fyldt 10 år.

Tillægsvederlaget ophører også med udgangen af den kalendermåned, hvor de betingelser, der er fastsat i den regionale vederlagsbekendtgørelses § 3 for at modtage tillægsvederlaget, ikke længere er opfyldt. Det kan være, hvis regionsrådsmedlemmet eller dennes ægtefælle eller samlever ikke længere har forældremyndigheden over barnet, eller hvis barnet ikke længere er bopælsregistreret i CPR på samme adresse som regionsrådsmedlemmet.

8. Tilbagebetalingspligt og mulighed for modregning ved for meget udbetalt vederlag (bekendtgørelsens § 29)

De faste vederlag udbetales månedsvis forud og ydes for hver påbegyndt kalendermåned, jf. § 25, 1. pkt., i den regionale vederlagsbekendtgørelse.

Følgende fremgår af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 29:

”§ 29. Har et medlem fået udbetalt vederlag for en periode, hvor vederlaget er ophørt efter §§ 26-28, er medlemmet pligtigt at tilbagebetale vederlaget. Regionsrådet kan i fremtidige vederlag modregne udbetalte vederlag, som et medlem ikke er berettiget til at modtage. ”

Efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 29 skal et regionsrådsmedlem tilbagebetale vederlag, hvis medlemmet har fået udbetalt vederlag for en periode, hvor vederlaget er ophørt.

Hvis et regionsrådsmedlem har fået udbetalt vederlag, som medlemmet ikke er berettiget til at modtage, kan regionsrådet i fremtidige vederlag modregne dette.

9. Meddelelse om ophør (bekendtgørelsens § 30)

Følgende fremgår af den regionale vederlagsbekendtgørelses § 30:

”§ 30. Regionsrådet meddeler medlemmet, hvornår et vederlag er ophørt efter denne bekendtgørelse, samt begrundelsen herfor. ”

Efter den regionale vederlagsbekendtgørelses § 30 meddeler regionsrådet det fraværende medlem, hvornår medlemmets vederlag er ophørt efter denne bekendtgørelse. Regionsrådet skal i den forbindelse angive begrundelsen for, at vederlaget er ophørt.

Beslutningen om at meddele medlemmet, hvornår et vederlag er ophørt efter vederlagsbekendtgørelsen, henhører under den daglige administration af vederlagsreglerne og kan således delegeres til forvaltningen. Se dog ovenfor afsnit 6.9 i dette bilag om sammenhængen med beslutningen om (fortsat) stedfortræderindkaldelse, som skal træffes af regionsrådet.

Beslutningen om at meddele medlemmet, hvornår et vederlag er ophørt efter vederlagsbekendtgørelsen, er en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Medlemmet har som part i sagen de partsrettigheder, der følger af forvaltningsloven, herunder retten til at blive partshørt. Begrundelsen for beslutningen skal opfylde forvaltningslovens regler.

Det er vigtigt, at regionen, inden regionen træffer afgørelse, har indhentet de oplysninger, der er nødvendige for at afgøre sagen. Hvis det er nødvendigt, må forvaltningen indhente de oplysninger fra medlemmet, som er nødvendige for at afgøre sagen. Det kan f.eks. være, hvis det for at afgøre sagen er nødvendigt at have oplysninger om, at medlemmet på anden måde har varetaget hvervet på ny, f.eks. ved deltagelse i et borgermøde eller andre aktiviteter som led i det pågældende hverv, se eksempel 4 og 5 under afsnit 5.1.

10. Ikrafttræden og overgang (bekendtgørelsens § 33, stk. 4)

De nye regler om ophør af vederlag ved fravær trådte i kraft den 15. oktober 2020. Dette er fastsat i ændringsbekendtgørelsen om de nye regler herom, bekendtgørelse nr. 1417 af 24. september 2020.

Reglerne om ophør af vederlag ved fravær finder ikke anvendelse ved fravær påbegyndt før 15. oktober 2020. For sådant fravær finder de hidtil gældende regler i § 26 i bekendtgørelse nr. 1770 af 27. december 2018 anvendelse. Se den regionale vederlagsbekendtgørelses § 33, stk. 4.

I forhold til dokumentationskravet indebærer dette, at dokumentationskravet ikke finder anvendelse for et uafbrudt fravær på grund af helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption, hvor fraværsperioden er påbegyndt før 15. oktober 2020.

Der henvises nærmere til ministeriets notat og ministeriets resumé af notatet sendt til KL den 24. juni 2021 (resumédatabasen 21.5.8., j.nr. 2020-11104). Notatet gælder også for regioner.